

Liệp Ái Địch Nam Nhân

Contents

Liệp Ái Địch Nam Nhân	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	10
4. Chương 4	15
5. Chương 5	19
6. Chương 6	24
7. Chương 7	29
8. Chương 8	34
9. Chương 9	39
10. Chương 10	43

Liệp Ái Địch Nam Nhân

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, nhất thụ nhất công, có chút ngược luyến, HEPairing: Âu Bách Xương x Khúc TườngEdit: Mai Lạc +

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/liep-ai-dich-nam-nhan>

1. Chương 1

“A, người nói cái gì?” Áp lấy điện thoại, Khúc Tường không khách khí quát, lập tức “cấp thu” một tiếng, nước mũi đều dính lên cả điện thoại.

(Ta nói, bạn gái ta hạ tối hậu thư, nếu ta lại bận việc không để ý tới nàng, nàng sẽ lập tức chia tay ta. Cho nên, người, làm ơn, thỉnh người giúp ta thay ca, ta sẽ cảm tạ người cả đời.) Lí Nghĩa Tín tạm dừng trong chốc lát, rồi nói tiếp: (chúng ta là bạn tốt, lại là bằng hữu tốt nhất, như vậy lúc ta ở tình huống nguy cấp, người nhất định sẽ giúp ta, đúng hay không? Khúc Tường, người ngẫm lại xem, lúc nhỏ người không có tiền mua kem, là ai chia cho người một phần?)

“Ta bị cảm, đầu đầu muốn chết, người cũng không phải không biết ta cảm mạo thì sẽ đau đầu, hơn nữa ta cũng không muốn giúp người thay ca, mỗi lần giúp người không có lấy một lần có chuyện tốt, người cũng chỉ tìm những việc không ra sao giao cho ta!” Khúc Tường rống lớn hơn nữa: “Hơn nữa người đừng cho nói đến chuyện trước đây, khi đó là kem rơi xuống đất, người mới cho ta ăn, không nhớ rõ sao?”

Ở đầu bên kia của điện thoại là bạn của Khúc Tường – Lí Nghĩa Tín, hắc xấu hổ cười nói: (đừng như vậy mà, Khúc Tường, đừng ghi hận như vậy, ta biết người là đại nhân đại lượng, lòng tốt đầy bụng, làm ơn, ta

biết người thực thiếu tiền, cho nên mới đặc biệt nhờ người thay ca, người nghèo như vậy, chẳng lẽ không nghĩ kiếm tiền sao?)

“Tuy rằng ta nghèo, nhưng cũng không có nghèo đến loại tình trạng này, hơn nữa muốn ta giúp người khác thay ca ta rất thích, cũng chỉ có giúp người —— không bàn nữa, tất cả công việc của người đều kỳ kỳ quái quái, lần trước ta giúp người thay ca, dĩ nhiên là đi chăm sóc năm con thánh bách khuyến, vừa to vừa đáng sợ, nhỏ nước dãi đầy người ta, còn đè ta trên mặt đất, chết cũng không cho ta đứng lên, thiếu chút nữa ta gãy luôn xương sườn, cộng thêm nội tạng vỡ tan.”

Lí Nghĩa Tín bất đắc dĩ nói: (“Đó là bởi vì người có duyên với cầu, cho nên chúng nó thích người, không muốn cho người rời đi, ta nào có biện pháp, ai bảo người có bộ dạng nhả nhận lại hiếu thảo, chẳng những mọi người thích người, liền ngay cả cầu cũng thần phục dưới mị lực trời sinh của người.)

“Người còn nói, còn có một lần giúp người thay ca, là giúp đám thần lần biến sắc tắm rửa! Hồn dẫn, người tìm cái loại công việc gì vậy?” Hắc càn nói càng giận, rống lớn hơn nữa: “Còn có một lần, đến vườn bách thú tư nhân cho động vật hung mãnh ăn, hại ta thiếu chút nữa bị hủy dung; đúng rồi, còn có một lần.....”

Lí Nghĩa Tín á khẩu không trả lời được, đành phải cắt ngang: (hảo, đừng nhắc lại chuyện cũ nữa, ta thật sự là tìm không được người giúp ta thay ca, Khúc Tường, chỉ cần người nguyện ý, ta có thể trả gấp ba tiền công; công việc này thật sự nhẹ nhàng, bọn họ sẽ đưa đồng phục cho người, người chỉ cần bưng rượu cùng đồ uống, còn có một ít bánh đưa cho khách nhân ở đó là được, lương của công việc này là 800 đồng.)

Nghe được 800 đồng, lỗ tai của Khúc Tường linh mẫn giống như chó săn, dựng thẳng lên, nếu là lương cao như vậy, mình có thể mua quyển sách nổi tiếng mới xuất bản ở Mỹ. Khúc Tường có chút run rẩy hỏi: “Người nói tiền công bao nhiêu?”

(800 đồng, hơn nữa đó là lương gốc!)

“Người đồng ý trả ta gấp ba, nói cách khác là 2400 đồng, đúng hay không?”

Thanh âm Lí Nghĩa Tín theo điện thoại truyền đến: (đúng rồi, ta chỉ nhắc nhở người khi làm việc, không nên nhìn bất cứ kẻ nào, cũng đừng trả lời câu hỏi của bất cứ ai, nếu có người muốn tìm người nói chuyện, người ngàn vạn lần không được nói chuyện, ta cam đoan người sẽ kiếm được tiền rất nhanh, hơn nữa với diện mạo của người, bọn họ nhất định sẽ cho người thay ca.)

Khúc Tường lại “cáp thu” một tiếng, phun lên cả điện thoại, cậu cầm lấy khăn chà lau điện thoại, lời khuyên kỳ quái vừa rồi của Lí Nghĩa Tín, một câu cậu cũng chưa nghe được, chờ cậu lau xong điện thoại, mới lại cầm lấy điện thoại tựa vào bên tai, chỉ nghe Lí Nghĩa Tín hỏi: (lời vừa rồi ta nói, người đều nghe rõ rồi phải không?)

“Nghe rõ rồi, chớ quên người phải trả cho ta gấp ba tiền công!” Khúc Tường nhu nhu cái mũi, “Người cho ta địa chỉ thay ca, ta phải đến đó thế nào, mấy giờ bắt đầu thay ca?”

(mười một giờ!)

“Buổi sáng hay là buổi tối?”

(đương nhiên là buổi tối hôm nay, nếu không ta đâu phải nhờ người? Đúng rồi, tốt nhất là người xịt một chút nước hoa, bọn họ thích cái này!)

“Làm việc còn phải xịt nước hoa? Ta làm sao mua được nước hoa? Đó là xa xỉ phẩm, ngoài sách ra, ta cũng chỉ có máy tính mà thôi, người cũng biết mà.”

Lí Nghĩa Tín bất đắc dĩ nói: (quên đi, quên đi, người nhanh uống thuốc chống cảm đi, bây giờ đã là mười giờ tối, người nhanh đi, người đừng đến muộn, câu lạc bộ này rất không thích bởi bàn muộn, vạn nhất đến muộn hoặc vô cớ không đi làm liền bị đuổi, cho nên người làm ơn nhanh lên hộ ta! Công việc này thật sự tốt lắm, làm ơn, đừng làm cho ta bị đuổi việc, đây là việc dễ kiếm tiền nhất của ta.)

Khúc Tường gật đầu, “Hảo, cứ như vậy.” Cậu không quên dặn dò một câu: “Đừng quên tiền công gấp ba của ta.”

(được rồi, đúng là tên “siêu cấp máy tính” yêu tiền đến chết.)

Nhìn đồng hồ, căn bản là không kịp uống thuốc cảm, Khúc Tường đành mang theo thuốc leo lên mô tô, liều mình tăng tốc phóng đi, rốt cục lúc 10:52 thì đến nơi Lí Nghĩa Tín làm việc, cậu đi vào nói với ông chủ đến làm thay Lí Nghĩa Tín, ông chủ nhìn cậu một cái, từ trên xuống dưới đánh giá, sau đó vừa lòng gật gù đầu.

“Vừa rồi Lí Nghĩa Tín cũng gọi điện thoại nói qua, người mau đi làm việc đi, đúng rồi, đồng phục ở đây, người lấy một bộ đi!”

Khúc Tường vội vàng mở ngăn tủ, nhìn những bộ đồng phục được sắp xếp chỉnh tề, cậu chọn cho mình một bộ hợp với dáng người, sau đó đi vào trong phòng. Bên trong là một đại sảnh rất lớn, ở giữa còn có một sàn nhảy, có rất nhiều nam phục vụ mặc đồng phục giống như cậu, cũng có những nữ phục vụ mang đồng phục hình con thỏ. Lần đầu tiên Khúc Tường đi vào nơi này, xem ra đây là câu lạc bộ cao cấp, từng khách nhân bên trong ăn mặc cũng rất lịch sự, trang sức trên người cũng không phải là tầm thường.

Lúc này, có một nam phục vụ phía sau vỗ vỗ vai cậu, “Này, giúp với!”

“Hả! Được!” Khúc Tường lập tức giúp mang sang mỗi bàn một đĩa điểm tâm, hoa quả tươi nhỏ nhỏ, hình như thức ăn ở đây đều là do câu lạc bộ chọn, cho nên chỉ cần đem những thứ này đặt trên bàn, phục vụ chỉ cần làm như vậy, nếu khách nhân đã dùng hết, phải chú ý thay một đĩa khác, nhưng có những khách nhân tựa hồ cũng không thích ăn hoa quả hay điểm tâm, bọn họ chỉ uống một chút rượu ngoại, thức ăn trong chén đĩa cũng chưa động, cho nên Khúc Tường chỉ cần bưng chén đĩa đi, còn lại không phải làm gì cả.

Đột nhiên, cái mũi của cậu bị ngứa, dường như muốn hắt xì, cậu vội vàng lấy một viên thuốc trong túi ra, lập tức nuốt vào. Nuốt thuốc xong, cậu cảm thấy được cảm mạo tựa hồ tốt hơn nhiều, xúc tình thần nhìn chung quanh. Người ở nơi này hình như thiếu đi một ít, lại không biết có phải mình nhầm hay không, cậu phát giác dường như phục vụ cũng thiếu đi, không thể tưởng được quản lý của câu lạc bộ này lại lỏng lẻo như vậy, sao phục vụ có thể đi ra bên ngoài, thật sự là kỳ quái.

Từ sàn nhảy truyền đến một trận tiếng cười, tiếng cười tràn ngập sung sướng say lòng người, mị lực khiến kẻ khác không thể bỏ qua, mà âm sắc thật tốt, Khúc Tường chưa từng nghe qua. Thanh âm kia trầm thấp mà có từ tính, mang một chút lôi đài, một chút thần nhiên, còn có rất nhiều tự tin. Đây là một người quyền thế, hơn nữa tràn ngập tự tin, chỉ có nam nhân luôn tin tưởng bản thân mình có thể vượt qua bất kỳ khó khăn nào mới có thanh âm như vậy.

Cậu cũng không phải cố ý chú ý người kia, nhưng người này như hạc trong bầy gà, lại đứng cách Khúc Tường chưa đến mười mét, làm cho cậu nhìn không được nên hướng mắt nhìn một cái. Liền nhìn một cái, ánh mắt của cậu không thể rời khỏi nam nhân kia. Trời ạ, nam nhân kia siêu anh tuấn, siêu đẹp trai, cậu chưa bao giờ gặp qua người như vậy. Diện mạo của mình đã coi như là chuẩn mực, nhưng nam nhân này lại anh tuấn hiếm thấy. Không chỉ diện mạo hấp dẫn người khác, nhắc tay nhắc chân cũng như một đòn chí mạng, hấp dẫn ánh mắt mọi người. Không biết người ngoài nói gì đó, nam nhân anh tuấn kia liền cười rộ lên, lộ ra hàm răng trắng.

Hắn trả lời mấy câu, hiển nhiên cơ trí mà hài hước, khiến mọi người vây xung quanh hắn đều cười vang. Nam nhân kia rút ra trong bao một điều thuốc, hắn còn chưa châm lửa, lập tức đã có phục vụ châm lửa cho hắn, hắn mỉm cười với người phục vụ kia, nói nhỏ cảm ơn, phục vụ kia lập tức hưng phấn đỏ mặt, cầm cái bật lửa run rẩy.

Có lẽ Khúc Tường nhìn rất chuyên chú, nam nhân kia cảm thấy có người đang nhìn hắn, ánh mắt hắn phút chốc nhìn lại Khúc Tường. Thấy ánh mắt người kia, tim Khúc Tường bỗng nhiên đập nhanh hơn. Mà nam nhân kia vẫn nhìn hắn, ánh mắt sắc bén bỗng dừng thu lại, ngược lại đánh giá hắn, bên môi là一抹 cười khiêu gợi, như là đang mỉm cười với Khúc Tường.

Hắn cười cực mê người, như là tập trung khóa chặt con mắt khiến hắn vừa lòng, lộ ra nụ cười câu nhân. Khúc Tường chỉ cảm thấy sức tưởng tượng của mình rất phong phú, tất nhiên là nam nhân này không thể mỉm cười với mình, có lẽ là mỉm cười với người nào đó đứng phía sau mình, vì mình và hắn căn bản là không quen biết nhau, hắn không có khả năng cười với mình, nhưng Khúc Tường lại cảm thấy có chút xấu hổ, bởi vì ánh mắt sắc bén của nam nhân kia, chắc chắn là biết mình đang nhìn hắn, cho nên mới nhìn về phía mình.

Mình thật sự là ngu ngốc, tại sao lại nhìn một người nam nhân đến mất hồn, còn bị người nọ phát hiện. Cậu vội vàng quay đầu đi, lấy khăn lau chà lau mặt bàn, che dấu cảm giác xấu hổ.

“Cái bàn đã đủ sạch sẽ, không cần lau.” Một thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên phía trước Khúc Tường, Khúc Tường sợ tới mức khăn lau trong tay thiếu chút nữa rút xuống, cậu ngẩng đầu lên, đúng là nam nhân kia! Giờ phút này đang đứng ở trước mặt cậu, thần sắc tự nhiên nhìn cậu.

Nhìn gần hơn nam nhân này, khiến Khúc Tường càng rung động hơn vừa rồi, làm cho cậu có chút choáng váng đầu, nam nhân này thật sự là rất anh tuấn, nhất định là thượng đế đều đem tất cả những thứ tốt cho hắn, mới làm cho hắn có bộ dáng như vậy. Mà sau khi ý tưởng này xẹt qua trong đầu, làm cho Khúc Tường sợ tới mức thiếu chút nữa rút lui hai bước, không phải nam nhân này định giáo huấn mình vừa rồi vô lễ nhìn chằm chằm vào y đấy chứ?

“Ta.....” Cậu ấp úng nói không nên lời nói, không biết phải giải thích như thế nào mới tốt, cậu cũng không muốn bởi vì liếc mắt nhìn nam nhân này một cái mà mất đi 2400 đồng tiền công, quyển sách nổi tiếng mới xuất bản ở Mỹ đang đợi mình mà! Khúc Tường giải thích: “Ách, vừa rồi, ta ——”

Nam nhân không có cho cậu thời gian nói hết câu, có vẻ hắn nhìn ra Khúc Tường phi thường lo lắng, thoải mái mà nói: “Có thể giúp ta lấy một ly champagne được không?” Khúc Tường lập tức tiến lên bàn bên kia lấy rượu, động tác hoảng loạn, tựa như muốn lấy lòng nam nhân, càng như là muốn nam nhân này chú ý cậu.

Khúc Tường cẩn thận cầm lấy ly champagne, e sợ nam nhân anh tuấn này có thể phàn nàn với ông chủ, khiến quyển sách ở bên kia đại dương không thể tới tay mình, còn có thể bởi vậy mà làm Lí Nghĩa Tín mất việc, mình sẽ bị Lí Nghĩa Tín mắng đến chết.

Nhưng là..... Động tác của cậu để ý cẩn thận như vậy, cùng phục vụ vừa rồi thay nam nhân anh tuấn này đốt lửa tựa hồ có điểm tương tự, dường như đang nịnh bợ nam nhân này. Nam nhân hơi hơi nghiêng đầu, nhìn chăm chú khuôn mặt Khúc Tường. Nếu không nhìn kỹ, tuyệt đối không nhìn ra ánh mắt tràn ngập mỉa mai hoặc của hắn, giờ phút này lại có một tia dục vọng cùng nhàm chán, giống như một quốc vương cái gì cũng chơi đùa qua, vì cảm thấy nhàm chán mới ném cho nữ nô lệ mình vì muốn y để ý một tia hi vọng.

“Người tên là gì?” Thăm, trong lòng Khúc Tường âm thầm kêu khổ, hỏi tên của mình, rõ ràng là muốn biết để sau đó phàn nàn với ông chủ, cậu vội vàng tiến nhanh tới, khấn nguyện mà ảo não nói: “Không phải ta không nói cho người tên của ta, phải..... Ta có thể giải thích, vị tiên sinh này, ta.....”

“Ta họ Âu, không lẽ người không biết!” Oa, nghe khẩu khí người này, chắc chắn hắn là khách vip của câu lạc bộ này, cho nên từng phục vụ đều nên biết tên của hắn, nếu nói với hắn mình không biết, hắn nhất định sẽ cảm thấy mình xem thường hắn, cho nên cứ giả vờ là biết hắn đi. Khúc Tường vội vàng gật đầu, hơn nữa thập phần dùng sức, thậm chí còn giả dạng biểu tình mình biết hắn là khách vip.

“Ta đương nhiên biết, Âu tiên sinh, nơi này người là nhất ” nhất cái gì? Cậu nhất thời nghĩ không ra dùng từ nào để hình dung, lần đầu tiên Khúc Tường hận mình tệ quốc văn như vậy, ở Đài Loan chỉ cần người ca ngợi người có tiền có thế, tuyệt đối không sai, cho nên Khúc Tường vội vàng nói: “Nơi này, người là có quyền nhất, có thế, có tiền.”

Ánh mắt Âu Bách Xương mỉa mai lên, như là thất vọng, càng như là trào phúng, lập tức lại mỉm cười, mỉm cười vẫn thập phần mê người như cũ, nhưng trong thanh âm lại ẩn một chút khinh bỉ.”Người thực vất vả, tra xét rất nhiều tư liệu, ta phải nhìn người với cặp mắt khác xưa.”

“Ta không vất vả, ta, thế là đủ rồi!” Thanh âm của hắn lãnh đạm, tựa hồ như không giận dữ, Khúc Tường nhẹ nhàng thở ra, xem ra mình đã qua cửa này. Tiếp nhận rượu trong tay Khúc Tường, Âu Bách Xương hồ hững uống một ngụm, Khúc Tường say mê nhìn đôi môi đang uống rượu của Âu Bách Xương, này nam thực sự quá anh tuấn, tư thế uống rượu vừa tao nhã lại đẹp, dường như giống người mẫu đang chụp hình quảng cáo.

“Ta vừa rồi hỏi người, người còn chưa trả lời?” Đang say mê xem động tác uống rượu của nam nhân này, Khúc Tường bị câu hỏi của hắn làm bừng tỉnh, lộ ra một chút kinh hoàng.”Hỏi ta sao?”

“Đúng, ta hỏi tên người là gì?” Oa, xem ra cửa ải khó khăn không thể qua, ánh mắt Khúc Tường đăm đăm,

trong lòng không ngừng kêu khổ. Cậu không muốn nói ra tên của mình, nhưng đối phương đã hỏi lần thứ hai, nếu không trả lời sẽ làm đối phương tức giận, vì thế cậu ấp a ấp úng nói: “Ta..... Ta..... Ta gọi là Khúc Tường.”

“Khúc Tường, cái tên không tồi!” Âu tiên sinh này nhất định là nói mát, Khúc Tường chỉ thiếu nước không quỳ xuống cầu xin hắn đừng phàn nàn với ông chủ, cậu chạy nhanh tới gần bên tai hắn, thấp giọng cầu xin: “Cái gì ta cũng nguyện ý làm, người làm ơn, người ngàn vạn lần.....” Thật sự là nói không nên lời câu nói kế tiếp, Khúc Tường cảm thấy mình thật sự ngu muốn chết, công việc nhẹ nhàng như vậy, hơn nữa lương lại là 2400 đồng, sao mình có thể mất dễ dàng như vậy. Cậu cảm thấy quyển sách xuất bản ở Mỹ đang nhìn cậu khóc nỉ non.

Khóe miệng nam nhân tươi cười, nhưng không phải là cười sung sướng, mà là cười lạnh.”Lần đầu tiên gặp được người thẳng thắn như ngươi, ngươi thực chính trực, thiếu tiền như vậy sao?” (ông nói gà bà nói vịt~)

Đúng vậy, quyển sách xuất bản ở Mỹ đang nằm trên giá sách chờ mình, cho nên không thể để mất cơ hội kiếm tiền dễ dàng như vậy, cậu lộ ra dáng tươi cười khấn trưởng mà lấy lòng.”Ta thật sự thiếu tiền, hy vọng người có thể hiểu, đừng nói lại với ông chủ được không?”

“Ông chủ?” Âu Bách Xương có điểm khó hiểu lặp lại một lần.

Khúc Tường dựa vào hắn càng gần, cơ hồ phải dán trên người hắn, vẻ mặt lấy lòng nói: “Âu tiên sinh, người có bằng lòng không?”

“Ta không có ý kiến!” Hắn lầm bầm lầu bầu: “Dù sao người cũng đáng yêu.” Hắn đem ly rượu mới uống một ngụm trong tay đưa cho Khúc Tường, Âu Bách Xương nghĩ cậu sẽ nhận lấy, cho nên thả lỏng lực cầm cái ly, Khúc Tường không biết hắn có ý tứ gì, ly rượu cứ như vậy đổ lên quần Âu Bách Xương, tuy rằng Khúc Tường phản ứng linh mãnh tiếp được cái chén, nhưng quần Âu Bách Xương cũng bị ướt một mảng lớn, Khúc Tường không nghĩ tới lại xảy ra nhiều phiền toái nhiều như vậy, tựa hồ gặp được nam nhân anh tuấn này, mọi việc của cậu đều không thuận lợi, cậu vội vàng lấy khăn chà lau cho hắn.

Nhưng là càng lau, trên mặt cậu càng hồng, bởi vì chỗ ướt trên quần, vừa vẩy ở gần đùi quần, thực xấu hổ, mà người được lau phải không được tự nhiên mới đúng, cậu ngẩng đầu lên nhìn Âu Bách Xương một cái. Bộ dáng của Âu Bách Xương hoàn toàn thản nhiên, ngược lại hắn còn cười khiến Khúc Tường thập phần không thoải mái, thanh âm trầm thấp của hắn trở nên có chút khinh miệt.”Đủ rồi, không cần lau, ta biết ý tứ của người, lần đầu tiên ta gặp người tích cực như ngươi, thật sự là làm cho ta mở rộng nhãn giới.”

Khúc Tường không hiểu ý tứ của Âu Bách Xương, nhưng cậu nghe lời dừng động tác lại, bởi vì sợ hắn sinh khí, cậu vội vàng nói: “Âu tiên sinh, ta thật sự không cố ý, cho nên ——”

Âu Bách Xương không để cậu nói tiếp, hắn nói với Khúc Tường: “Đi thôi!” Hắn có ý ám chỉ: “Đi lau vết bẩn trên quần.”

“Ách!” Khúc Tường nhất thời hoảng hốt, lại sợ hắn giận, cho nên không dám cự tuyệt, đành phải gật đầu đáp ứng.

Âu Bách Xương không nói gì thêm, hắn cầm một chai champagne.”Đi thôi, trên lầu có phòng.”

Phòng rất lớn, thiết bị đầy đủ, phi thường xa hoa, nhưng cũng làm cho Khúc Tường cảm thấy có điểm là lạ, nhưng cậu không hiểu là kì lạ thế nào, nhiều lắm chỉ có thể nói giường trong phòng này đặc biệt lớn, gương trong phòng đặc biệt nhiều. Đóng cửa phòng, Âu Bách Xương hỏi: “Muốn đi tắm trước không?”

“Tắm rửa?” Khúc Tường không thể hiểu vì sao lại hỏi như vậy, cậu ngơ ngác nói thẳng: “Tắm rửa? Chỉ cần tẩy quần mà thôi, ta vừa rồi làm dơ quần người, không có làm dơ thân thể của người.”

Đầu tiên Âu Bách Xương ngăn ra, lập tức hắn phì cười, “Không tồi, người rất có hài hước, ta thích, người nhất định là trăm phương nghìn kế đi hỏi thăm ta thích loại người gì. Bất quá, ta hy vọng khuôn mặt này của người không phải vì đón ý ta mà giả tạo.”

Khúc Tường hoàn toàn không hiểu hắn đang nói cái gì. Âu Bách Xương đưa một ly rượu cho hắn, ý bảo hắn uống. Khúc Tường nhớ rõ cậu mới uống thuốc cấm, không thể uống rượu có chứa con, nếu không sẽ có tác dụng phụ, nhưng ánh mắt Âu Bách Xương cứ nhìn cậu, làm cậu không thể hô hấp. Vì trốn tránh ánh

mắt này, cậu cúi đầu nuốt nước miếng một cái, đón lấy ly rượu. Champagne hẳn là hàm lượng cồn không cao, cho nên cậu đành phải ngoan ngoãn uống hết.

2. Chương 2

Vừa mới bắt đầu, Khúc Tường có chút không quen hương vị của Champagne, có thể là do cậu chưa bao giờ uống rượu, nên không thích ứng. Nhưng một lúc sau, cậu cảm thấy hương vị Champagne tràn trong cơ thể, hương cồn quá phá làm cho cậu đã quên khắc chế biểu tình của mình, không còn a dua lấy lòng như lúc trước, mà hướng nam nhân cười thoải mái.

Bỗng nhiên cậu cảm thấy mọi chuyện trên thế giới này thật tốt đẹp, ngay cả nam nhân này cũng vừa anh tuấn lại đẹp, mình lại có thể nhìn nam nhân anh tuấn này gần như vậy, chẳng phải là một loại hạnh phúc khó có được sao? Cậu đáng yêu ngây ngô cười với Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương kinh ngạc, tươi cười nhìn cậu, “Biểu tình của ngươi rất đẹp, ngươi thường cười với người khác như vậy sao?”

Cảm thấy vấn đề hần hoi có chút kỳ quái, nhưng tâm tình của Khúc Tường bỗng nhiên phi thường sung sướng, cậu vui vẻ trả lời: “Sáng nào ta cũng soi gương mỉm cười như vậy a!” (bó tay Tường ca~)

Nghe được Khúc Tường thẳng thắn trả lời, biểu tình trên mặt Âu Bách Xương bỗng nhiên trở nên thập phần cứng nhắc, “Không tồi, biểu tình này của ngươi rất đúng, mỗi ngày ngươi đều luyện tập sao?”

Thanh âm của hắn càng thêm trầm thấp.” Mặc dù khi ở dưới lầu, sự thẳng thắn của ngươi làm cho ta kinh ngạc, nhưng ta không thể không nói, ngươi thật sự có khả năng, bằng khuôn mặt này với tài trí của ngươi, ngươi tuyệt đối có bản lĩnh làm cho ngươi ta thượng người để kiếm tiền, bình thường ta đối với nam nhân không có hứng thú, cũng không định tìm người ở câu lạc bộ này, nhưng khí chất của ngươi hấp dẫn sự chú ý của ta, hơn nữa ngươi lại không ngừng dùng ánh mắt câu dẫn ta, nên ta phá lệ.”

Đối với lời hần hoi Khúc Tường nghe không hiểu, cậu chỉ cảm thấy có chút nóng, điều hòa của phòng này không hoạt động sao, lại có chút nóng lên, bàn tay cậu đặt lên trên má để giảm bớt nhiệt độ. Khi cậu nhìn thấy Âu Bách Xương cời cà vạt xuống, cậu hỏi: “Ngươi cũng cảm thấy nóng phải không?”

“Đích xác có chút nóng, là do tươi cười của ngươi làm ấm thân sao? Nụ cười của ngươi rất đẹp, thực hồn nhiên, ta thích ngươi tươi cười, có lẽ chúng ta tiến hành đến một giai đoạn nào đó, ngươi sẽ không còn tươi cười như vậy cho ta xem.” Âu Bách Xương lại rót thêm một chén rượu, đưa tới tay cậu.

Người ta đã đưa rượu tới tay, cậu cũng không thể không biết xấu hổ mà không uống, cho nên đành phải uống thêm một ly. Một lúc sau, thân thể hư nhược, cảm giác hạnh phúc đồng loạt nảy lên, theo bản năng cậu lại mỉm cười với nam nhân phi thường anh tuấn trước mặt, một bên giống làm nũng nói nhỏ: “Ta chưa bao giờ cảm thấy vui vẻ như vậy.”

“Thật sao? Đợi lát nữa chúng ta sẽ càng vui vẻ hơn! Ta cam đoan!” Âu Bách Xương sải bước tới giường, tự rót cho mình một ly Champagne, sau đó lại rót cho Khúc Tường một ly, lần đầu tiên Khúc Tường còn cảm thấy Champagne khó uống, nhưng sau khi uống hai chén, cậu lại cảm thấy hương vị thật là tốt, hơn nữa sau khi uống xong, tâm tình của cậu trở nên khoái trá, thật thoải mái, vì thế cậu vẫn tiếp tục nhận rượu trên tay, uống xuống.

Khúc Tường tấm tắc nhắm nháp, Âu Bách Xương nhìn cậu uống rượu còn động trên môi, vì thế vươn tay miết miết lên môi Khúc Tường. Khúc Tường giống như miêu mễ được chủ nhân âu yếm, nhắm hai mắt lại, ngoài miệng truyền đến độ ấm trên ngón tay của Âu Bách Xương, cảm giác thật thoải mái.

Trên cơ bản một người nam nhân giúp cậu lau đi rượu bên môi là có điểm kỳ quái, nhưng cậu lại có cảm giác tốt lắm, nên không cảm thấy động tác này có gì không ổn. Động tác nhẹ nhàng trên môi hiển nhiên không đủ, tựa hồ muốn càng nhiều, cậu không hề ý thức hé môi ra, nhẹ nhàng cắn ngón tay Âu Bách Xương.

Con người đen của Âu Bách Xương trở nên thâm thúy, thanh âm khàn khàn: “Người rất lão luyện, nhưng không cần phải gấp gáp, chúng ta có một cả đêm.”

Gãi gãi đầu, Khúc Tường lại mở miệng ra, ngón tay Âu Bách Xương vẫn khẽ vuốt cái miệng của cậu, bỗng nhiên cậu cảm thấy chính mình dường như rất kì lạ, lý trí trở về, cậu đứng lên, mơ hồ nói với Âu Bách Xương: “Ta, dường như là lạ, Âu tiên sinh, ta ——”

Cậu vừa động thân thể, nhưng lại cảm thấy cả trần nhà giống như đang rơi xuống, đứng không được mà ngồi cũng không xong, ngã vào trong lòng mềm mại tràn ngập hương thơm tự nhiên của ai kia, toát ra mùi thái khêu gợi. Cậu giữ chặt bả vai Âu Bách Xương, muốn chống đỡ thân thể của mình để ngồi dậy, nhưng đôi môi hồng nhuận của cậu lại như đang hôn lên đôi môi của đối phương.

Âu Bách Xương cúi đầu, hơi thở phảng phất, thanh âm của hắn càng trở nên trầm thấp, tràn ngập tình.”Người bày kế dụ dỗ ta sao? Không tồi, xác thực là ta trúng kế, kế tiếp người muốn ta làm như thế nào?”

Làm như thế nào? Đầu cậu choáng váng, dường như có vô số hình ảnh không ngừng chớp lên, Khúc Tường nhắm mắt lại, muốn làm cho đầu thanh tỉnh, nhưng ngược lại càng mơ hồ.

Âu Bách Xương cầm lấy Champagne, uống một ngụm, sau đó cúi đầu uy vào miệng Khúc Tường, hương vị Champagne cùng hương vị ngọt ngào của Âu Bách Xương tràn ngập khoang miệng cậu.

Khúc Tường nhắm nháp vị ngọt ngào của Champagne, mà sau khi uy rượu, đầu lưỡi Âu Bách Xương lại cùng dây dưa. Mỗi lần đụng chạm, đều khiến cảm giác sung sướng ẩn sâu trong thân thể cậu bộc phát, cậu bị hôn đến mờ mịt, cậu dùng lực nắm chặt quần áo Âu Bách Xương, đầu lưỡi liếm đi nước bọt bên khóe môi hắn.

Nhìn đầu lưỡi hồng hồng của cậu, Âu Bách Xương nhin không được thô suyển, trong mắt ẩn hiện quang mang, hắn vuốt ve khuôn mặt của cậu.”Người thật sự đã làm chuyện này bao nhiêu lần rồi, người làm cho cả thân thể ta đều có phản ứng, tuy rằng kỹ thuật hôn của người không giỏi, nhưng người thật sự rất hấp dẫn, chưa từng có nụ hôn trúc trắc như vậy có thể làm cho thân thể của ta trong phút chốc đều nóng lên, với một nam kỹ mà nói, người thật sự quá đủ.”

Khúc Tường chỉ cảm thấy thân thể quá nóng, nóng đến mức cậu không hiểu vì sao, ngay cả lời nói của Âu Bách Xương cũng nghe không rõ ràng lắm, cậu chỉ nhìn thấy miệng hắn hé ra hợp lại, hoàn toàn không hiểu hắn đang nói cái gì. Cậu vặn vẹo ở trên giường, thân thể không có khí lực hơn nữa lại nóng, nóng đến mức chịu không nổi.

Cậu cởi bỏ quần áo của mình, vội vàng giống như muốn xé rách, không khí tràn vào khiến thân thể cậu mát lạnh, nhưng không được bao lâu, cậu càng cảm thấy nóng, nhiệt khí như là theo mỗi một cái lỗ chân lông phát ra, cả người giống như trong lò nướng, toàn thân đổ mồ hôi.

Bất tri bất giác cậu giữ chặt lấy thân thể Âu Bách Xương, giống như hương hân cầu viện, Âu Bách Xương đem áo khoác cùng áo sơ mi của mình vứt dưới giường, lột thân trên, lại cho cậu một cái hôn nồng nhiệt, cậu ôm lấy lưng Âu Bách Xương, kịch liệt tác cầu với lưỡi của Âu Bách Xương.

Đầu lưỡi của hắn thật lạnh, đụng tới đầu lưỡi nóng bỏng của cậu, một cảm giác tươi mát tràn ngập thân thể.

Âu Bách Xương trở người đặt Khúc Tường dưới thân, chậm rãi mở rộng hai chân cậu, cậu ôm lấy thân thể Âu Bách Xương, không ngừng vặn vẹo, than nhẹ. Nóng quá, thật sự nóng quá, toàn thân đều phát run, nhin không được lắm bầm: “Ta nóng quá, nóng quá.”

Cậu liếc mình tiến sát thân thể Âu Bách Xương, thân thể Âu Bách Xương thật lạnh, làm da thịt nóng bỏng của cậu lạnh xuống, Khúc Tường ngẩng đầu lên, giống như người khát nước hôn lên môi Âu Bách Xương. Lúc Âu Bách Xương đẩy cậu ra, cậu thở dốc, khuôn mặt tràn ngập tình sắc.

“Chỉ một đêm, chúng ta chỉ có một đêm, nhưng ta bắt đầu cảm thấy, một đêm đối với ta, có lẽ không đủ.....”

Không biết từ khi nào quần áo của Khúc Tường đã xả hết, mà toàn thân Âu Bách Xương cũng nằm trên người cậu. Âu Bách Xương nhìn chăm chú thân thể lột trần phía dưới, thân sắc toát ra trong mắt làm cho

Khúc Tường càng thêm cuồng nhiệt, hân ôm lấy thân thể nam nhân trước mặt, cảm thụ hương vị của hân, hương vị kia thật thoải mái, cậu vùi người vào trong lòng nam nhân này.

Âu Bách Xương lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve nụ hoa của Khúc Tường, sau đó cúi đầu kháng cản, khi thì khẽ cản, khi thì liếm mát, làm cho Khúc Tường bất an vặn vẹo thân hình.

Toàn thân Khúc Tường phỉm hồng, thấp giọng rên, khoái cảm quá lớn làm cho cậu đỏ mồ hôi, khoe mắt động sương mờ. Thân thể cậu nóng quá, bức bách cậu, mặc kệ hân vuốt ve hai nụ hoa của mình.

Âu Bách Xương vẫn hôn trước ngực cậu, như là mật nước thơm ngọt. Tay cậu vuốt ve lưng Âu Bách Xương, khoái cảm tràn ngập như điện lưu cuồng mãnh trong thân thể cậu, cậu hút không khí, thân thể nghênh đón Âu Bách Xương muốn tìm kiếm an ủi.

“Thật mất cảm, mới chỉ bắt đầu mà phần khởi như vậy, ta nhịn không được phải ghen tị với nam nhân đầu tiên của ngươi, nhất định hân dạy ngươi rất nhiều!”

Nam nhân đầu tiên? Nam nhân đầu tiên nào? Khúc Tường dồn dập thở dốc, căn bản là không thể tự hỏi.

Âu Bách Xương không ngừng di chuyển xuống, cảm giác này càng làm cậu phần khởi, quả thực cậu sắp ngất đến nơi.

“Ở câu lạc bộ, lần đầu tiên ta nhìn ngươi, liền bị ngươi hấp dẫn, khí chất của ngươi hồn nhiên, không giống như những người có chức nghiệp, ngươi đứng ở nơi đó, ngươi thần nhiên nói ra mục đích của mình như vậy, nói thật ra, ấn tượng của ta đối với ngươi kém tới cực điểm, nhưng hiện tại ta thực may mắn là cùng với ngươi lên đây, nếu để thân thể xinh đẹp của ngươi triển lộ trước mặt nam nhân hoặc nữ nhân khác như vậy, có lẽ ta sẽ ghen tị muốn giết người kia cũng nên.”

Lời nói trào dâng, tình tự kích động, Âu Bách Xương ngẩng đầu lên, hôn lên môi cậu, cho đến khi Khúc Tường sắp không thở nổi, Âu Bách Xương mới không cam lòng buông ra, nhẹ giọng nói bên tai cậu: “Cảm giác điên cuồng như vậy ta chưa từng trải qua, lần đầu tiên ta nhìn thấy ngươi, ta liền cảm nhận được ngươi là nguy hiểm của ta, nhưng thân thể xinh đẹp cùng điệu cười mê người của ngươi, khiến ta cảm thấy đáng để mạo hiểm.”

Khúc Tường hoàn toàn không hiểu hân đang nói cái gì, nhưng cậu muốn nhiều hơn một chút, bất tri bất giác cậu mở rộng hai chân, làm cho thân thể của nam nhân anh tuần trôi vào khe hở.

“Có lẽ chúng ta có thể nói chuyện giá cả, nhưng phải xem biểu hiện của ngươi như thế nào. Mà cho đến bây giờ, ta phi thường vừa lòng, ít nhất ngươi cũng hiểu được cách lấy lòng người khác.” Động tác mở rộng chân vừa rồi của cậu, ý tứ thực rõ ràng.

“Ngươi điều tra để lấy lòng ta, nhưng thực đáng tiếc, ta không thích bị người thăm dò, về sau tốt nhất không cần làm như vậy, ngươi làm như vậy, cho dù ngươi có bao nhiêu mê người, ta cũng lập tức bỏ qua ngươi.” Âu Bách Xương tà nhỉnh nói.

“Ta —— ta ——” Khúc Tường mờ mịt, cậu cảm thấy thân thể nóng quá, suy nghĩ đều loạn, đối phương đang nói cái gì cậu nghe cũng không hiểu.

Nhưng là cậu muốn biết, cho nên cậu ngẩng đầu lên, muốn mở to mắt thấy rõ hân, nhưng là thân thể cậu hư nhược, cậu cố gắng nắm lấy tay Âu Bách Xương, gượng thân thể lên. Âu Bách Xương nghĩ cậu muốn hôn, hân liền hôn môi cậu, nụ hôn kịch liệt nồng đậm, làm cho thần trí của cậu mất hết.

Tay của Âu Bách Xương chậm rãi di chuyển xuống, lướt trên thân thể mềm mại của Khúc Tường, cảm lấy dục vọng của cậu.

Khúc Tường ngửa đầu ra sau, khoái cảm kịch liệt bức cậu muốn điên, cậu khóc, nước mắt chảy xuống, Âu Bách Xương hôn lên cái cổ tuyết trắng của cậu, ở trên cổ dùng sức, kháng cản, vừa mãnh mẽ lại vừa vỗ về chơi đùa.

Trong cổ họng Khúc Tường phát ra thanh âm rên rỉ khàn khàn, lúc thì khóc nức nở, cảm giác thật kịch liệt, thân thể cậu không chịu nổi, hóa thành nước mắt chảy ra. Đối phương buông tha cho cổ của cậu, nâng chân cậu lên, làm cho hai chân mở rộng ra, một ngón tay tiến vào phía sau.

Đau quá! Khoái cảm cùng đau đớn dây dưa một chỗ, khuấy động không ngừng, cậu phát ra những thanh âm mơ hồ không rõ, mà như vậy càng khiến Âu Bách Xương nhin không được.

“Rất chặt, chặt như vậy, một ngón tay của ta còn không thể nào vào được, nếu không phải vừa rồi người ở câu lạc bộ chủ động như vậy, ta sẽ nghĩ đây là lần đầu tiên của người.” Âu Bách Xương lật lại người Khúc Tường, để cho mặt Khúc Tường vùi vào gối mềm mại, hắn ôm lấy thắt lưng của cậu, không ngừng muốn dùng đạo nhanh chóng trở nên mềm mại.

Cậu khóc, rõ ràng là đau như vậy, nhưng thân thể cậu lại giống như hấp thu khoái cảm mà Âu Bách Xương mang tới, không ngừng rung động. Âu Bách Xương lại thêm vào một ngón tay, dùng đạo của cậu đau đến run lên, nhiệt độ thân thể tựa hồ đều tập trung ở nơi đó.

Cậu vận vẹo thắt lưng, mong Âu Bách Xương giúp cậu làm lạnh cơ thể nóng cháy của mình, tiếp theo một cái gì đó tiến vào hậu huyệt của cậu, khiến cậu co rút nhiều hơn. Tiếp theo, đổi thành một cái gì đó càng ngạnh càng nóng lớn hơn nữa thẳng tiến trong cơ thể cậu, cậu đem mặt vùi sâu vào gối, đau đến rên ra tiếng.

“Đau quá, đau quá.” Khúc Tường đau đến nước mắt chảy xuống, mồ hôi tích trên đầu, nhưng xúc cảm làm cho thân thể cậu phản ứng, không ngừng run rẩy, Âu Bách Xương hôn sau lưng cậu, hôn lên lỗ tai cậu, thanh âm của hắn tràn ngập tình, thở dốc nói nhỏ: “Thật chặt, ta quả thực bị người kẹp lấy, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời ta cảm thấy muốn điên lên như vậy, mặc kệ xài bao nhiêu tiền, ta phải đem người giữ ở bên người, người rất đáng giá.”

Hạ thân bị va chạm mãnh liệt, Khúc Tường chỉ nghe được từ tiền, hoang mang cùng khoái cảm bao phủ trong đầu cậu, cậu không hiểu được đối phương đang nói cái gì, nhưng cậu lại không rảnh nghĩ lại đối phương đang nói cái gì, cậu bị hắn ôm chặt lấy, mỗi lần hắn tiến vào bên trong cậu, liền truyền đến thiêu đốt cực nóng cùng cảm nhận sâu sắc. Cảm giác bị xé rách không ngừng xâm nhập toàn thân cậu, cậu không ngừng run rẩy, cố gắng giữ lấy ga giường, nước mắt rơi theo mỗi lần tiến vào của đối phương, một giọt rơi xuống ở giường, hình thành một mảnh nho nhỏ.

“A ——” Khúc Tường phát ra hò hét.

Âu Bách Xương đặt tay tại phân thân của cậu, nhẹ nhàng chà xát, va chạm làm cho Khúc Tường mất đi ý thức, phía trước mất cảm lại bị tay đối phương xoa nắn, Khúc Tường càng phát ra thanh âm khiến kẻ khác mất hồn: “Ngô —— a ——”

Khúc Tường rên rỉ không thành tiếng, nhưng Âu Bách Xương không buông tha cậu, ghé vào lỗ tai cậu tràn ngập nhu tình nói: “Thoải mái không? Người đã rên rỉ không thành tiếng nữa rồi.”

Môi cậu run rẩy, đối phương càng sử dụng lực trườn sát trong cơ thể cậu, cậu vận vẹo thân mình, phần eo giật giật, vừa động nhẹ nhàng như vậy, trong nháy mắt thân thể lại một trận run rẩy.

Phần eo nhẹ nhàng vừa động, ở bên trong cậu cũng run rẩy theo, va chạm trong nội vách mất cảm, khoái cảm thực cốt, làm cho toàn thân Khúc Tường hư nhược, cậu càng muốn nhiều hơn.

Cậu lại vận vẹo, Âu Bách Xương liền cảnh cáo: “Đừng nhúc nhích thắt lưng của người, người phải ăn luôn ta sao? Người như vậy sẽ làm ta bắn ra.”

Cậu chịu không nổi, cậu chỉ biết là mình muốn càng nhiều, Khúc Tường hơi hơi vận vẹo thắt lưng, Âu Bách Xương kinh điển một tiếng, động tác của hắn càng thêm nhiều, hơn nữa lực đạo tăng thêm, va chạm điên cuồng hạ thân của Khúc Tường, cả người Khúc Tường run rẩy, cậu thấp giọng phóng đại rên rỉ.

Khoái cảm mãnh liệt, trào dâng cơ hồ làm cậu muốn té xỉu, Khúc Tường càng khóc lợi hại hơn, thanh âm của cậu đã muốn hỗn loạn, tiếng khóc khi sắp lên tới cao trào. Mặt của Âu Bách Xương đỏ lên, hai mắt tràn ngập tình dục mãnh liệt, động tác của hắn không còn ôn nhu, vì động tác của Khúc Tường quả thực buộc hắn bắn ra.

“A —— mau một chút, mau một chút!” Khúc Tường không còn rõ miệng mình nói cái gì nữa, cậu nói lung tung, thân thể đã hoàn toàn không thể khống chế, thuận theo động tác của Âu Bách Xương.

“So với những người ta gặp người càng quyền rũ hơn, rốt cuộc người đã cùng bao nhiêu nam nhân ân ái, mới có thân thể mẫn cảm như vậy, ta thật muốn giết những nam nhân này.” Âu Bách Xương suyễn khí, thanh âm khàn khàn, trong lời nói lại hưng phấn lại phần nộ, hần mở miệng Khúc Tường ra, mãnh liệt hôn cậu.

Khúc Tường vặn vẹo thất lưng, nụ hôn làm cậu đạt tới đỉnh khoái cảm, lúc cậu nuốt vào nước bọt của Âu Bách Xương, cả thân thể tràn lửa nóng muốn được thoát ra, cậu hô lớn một tiếng, phun ra tinh dịch, run rẩy nằm trên giường.

Mà Âu Bách Xương cũng bị kích thích, ở đồng thời đạt cao trào, đem tinh dịch phóng trong cơ thể cậu. Âu Bách Xương không ngờ dự vọng của mình lại nhanh như vậy, hần thở hổn hển hôn lên môi Khúc Tường sắp rơi vào hôn mê, hần thì thảo mắng một tiếng: “Ta bị người mê hoặc, nên đã quên mang bảo hiểm, đây là chuyện chưa từng có phát sinh, tốt nhất người nên thành thật nói, người có bị bệnh không, Khúc Tường!”

Bệnh? Thân thể mình tốt lắm, trừ bỏ cảm mạo, chưa từng có sinh bệnh, thần trí cậu không rõ lác đầu.”Ta không có bệnh, chỉ có cảm mạo.”

Thanh âm nghiêm khắc vừa rồi nháy mắt lại trở nên ôn nhu.”Tốt lắm, tin tưởng đêm nay chúng ta sẽ thật sự tận hưởng, người quả thực là hồ ly mà.”

Thứ gì đó hư nhuyễn trong cơ thể cậu, lại dần dần biến ngạnh, va chạm cơ thể Khúc Tường.

Phút chốc cả người Khúc Tường nóng lên, Âu Bách Xương hôn trụ cậu, cậu hé miệng cùng lưỡi của hần giao triền, làm cho hai đầu lưỡi gắn bó, xúc cảm lúc này còn hơn hồi nãy, cực nóng, làm cho Khúc Tường thất hồn.

“A ——” đối phương lại bắt đầu loạn động trong cơ thể cậu, Khúc Tường không ngừng rên rỉ, cơ thể muốn lăm vào hôn mê dần dần tỉnh lại, gắt gao vậy lấy đối phương.

Âu Bách Xương thay đổi tư thế, ôm lấy thân thể vô lực của cậu, giúp cậu dùng chân kẹp lấy thất lưng hần.

Âu Bách Xương bắt đầu tiến lên trong cơ thể Khúc Tường, thân thể Khúc Tường mãnh liệt lay động, cậu không thể không dùng chân kẹp lấy thân thể Âu Bách Xương, mới không làm cho chính mình ngã xuống, nhưng càng gắt gao kẹp lấy, cậu lại càng cảm giác được đối phương ở trong cơ thể mình, làm cho thân thể cậu vừa đau lại vừa xót, khoái cảm mãnh liệt làm cho cậu ý loạn tình mê, Âu Bách Xương hôn lên mọi nơi trên cơ thể cậu, kỹ xảo cao siêu, làm cho cậu không ngừng run rẩy.

“Cho ta, dùng sức một chút!” Không biết đã qua bao lâu, cũng không biết đã phát nhiều bao nhiêu lần, Khúc Tường chỉ cảm thấy quá mệt mỏi, nhưng vẫn là thật hưng phấn, cậu đang cười trên thân thể đối phương, cơ thể bên trong va chạm với mỗi động tác tiến vào của nam nhân đau đến run lên, nhưng khoái cảm mãnh liệt khiến cậu cam nguyện để cho nam nhân không ngừng tiến vào.

Khúc Tường kích động, nước mắt lại chảy ra, đối phương hôn lên nước mắt của cậu, cậu vặn vẹo phần eo, phát ra thanh âm giống như thở không nổi, cậu không thể nghĩ được gì, trừ bỏ khoái cảm nam nhân này gây ra cho cậu, rốt cuộc cậu không thể tự hỏi.

3. Chương 3

Tiếng chim kêu riu rít ngoài cửa sổ, ánh mặt trời chói mắt nhấm vào mặt Khúc Tường. Khúc Tường ôm chặt chăn bông, nhà trọ cậu thuê rõ ràng không có hướng mặt trời a, vì sao bây giờ lại chói như vậy? Buổi tối cậu cũng tắt hết đèn điện, theo lý thuyết là không có khả năng.

Cậu nhẹ nhàng cử động thân mình, cảm thấy toàn thân đau đớn, nhện không được phát ra tiếng. Thất lưng hần không ngừng truyền đến từng trận đau nhức, mỗi di động nhỏ đều làm cho cậu đau đến rên thành tiếng. Mà không chỉ đau mỗi thất lưng, sau khi tỉnh lại cậu còn ý thức được cái địa phương kia của cậu giống như bị xe tăng cường lực áp qua, đau đến mức cậu lập tức mở mắt ra.

Trợn mắt mở to con ngươi, cậu phát giác căn phòng này thật phần xa lạ, nơi này không phải nhà trọ của cậu, liền ngay cả máy tính cậu âu yếm nhất cũng không thấy tại đây!

Lập tức, cậu kinh ngạc phát hiện, mình lỏa thể ngủ ở phòng này, lại nằm trên cái giường siêu lớn như vậy!

Lỏa thể ngủ!? Sao mình có thể lỏa thể ngủ? Ngay cả mặc quần bơi chỗ đông người cậu cũng cảm thấy không thoải mái, cho nên mới buông tha cho khóa bơi lội, đừng nói đến chuyện có thể lỏa thể ngủ ở nơi lạ lẫm.

“Người tỉnh? Người ngủ thật sự trầm, bất quá cũng khó trách, biểu hiện đêm qua của người phi thường tốt, khiến cho ta không thể không chế được, ta đối với người phi thường vừa lòng.” Một xấp tiền giá trị lớn theo một cái bóp da chỉ vừa thấy liền biết là hàng sang quý rút ra, người nọ đem tiền đặt ở bên cạnh cậu, thì thầm trên đầu.

Khúc Tường cảm thấy được tình huống không thích hợp, suy nghĩ của cậu hỗn loạn, khiến cho cậu nhất nhất hồi tưởng chính mình vì cái gì lại ở trong này.

Ngày hôm qua cậu giúp Lí Nghĩa Tín thay ca, cậu mặc đồng phục, sau đó mang chén đĩa cùng rượu đến trên bàn, lúc sau cậu liền đứng ngốc tại chỗ nhìn nam nhân phi thường anh tuấn không chớp mắt, lúc sau cái nam nhân kia đã đi tới, dường như khởi binh vấn tội cậu một chút. Cậu sợ chính mình làm sai lỗ mất tiền lương, vì thế nghĩ muốn cùng nam nhân giải thích, sau lại không cẩn thận làm cho champagne đổ lên quần nam nhân kia, vì thế bọn họ liền lên lầu đi tẩy trừ quần.

Lên lầu, vào phòng này, vậy lúc sau đâu? Khúc Tường kích động ngẩn đầu, nhìn thấy nam nhân siêu anh tuấn ngày hôm qua cậu gặp, trong lòng liền thấy bất an, tình tiết chậm rãi trở về trong đầu. Vào phòng này, sau đó đối phương đưa cho cậu một ly champagne, bởi vì cậu sợ nam nhân này sinh khí, vì thế một hơi uống hết nó.

Vậy sau đó đâu? Khúc Tường bỗng nhiên run rẩy, hình ảnh đêm qua chậm rãi nhảy về tâm trí cậu, hình ảnh kia có thể được xưng là cực độ tình dục, mà một trong hai diễn viên chính là siêu cấp anh tuấn nam nhân đứng trước mặt cậu, cái còn lại dĩ nhiên là cậu!

“Tiền mặt trên người ta không nhiều, bình thường giá thị trường đại khái sẽ không nhiều như vậy, nhưng là người làm cho ta phi thường vừa lòng, cho nên ta đối với người cho giá gấp đôi. Đây danh thiếp của ta cùng số điện thoại, người có thể liên lạc trực tiếp với ta qua điện thoại này, chúng ta sẽ nói chuyện bằng giá bao dưỡng của người. Ta nghĩ đại khái là năm mươi vạn một tháng, ta không có khả năng trả giá cao hơn.”

Bảng giá? Bao dưỡng? Năm mươi vạn? Hẳn thực vừa lòng? Khúc Tường càng run rẩy, cậu nắm chặt hai tay, thân thể phát run, cậu cúi đầu nhìn chính mình, đúng là trước ngực có nhiều điểm hồng ấn kỳ lạ.

Càng nhiều hình ảnh triền miên hiện lên trong não, chính là nam nhân này hôn trước ngực cậu, cậu ôm lấy bả vai nam nhân này không ngừng, còn có cậu cười trên thân nam nhân khi y vuốt ve hạ thân cậu, chính mình nhịn không được kích thích, nước mắt rơi xuống giường.

Nam nhân mặc áo chỉnh tề, nhỏ giọng nói: “Tạm thời như vậy, ta còn có việc gấp muốn làm, hiện tại không có cách nào cùng người bàn chuyện bằng giá, nhưng vừa rồi đại khái là ta đã ra giới hạn, hai ngày sau chúng ta gặp mặt tại nơi đó, hai ngày, ta nhất định sẽ hoàn niệm thân thể tuyệt vời của người.” Nam nhân tiếp tục nói nhỏ, tuy rằng ngữ âm mang châm chọc: “Còn có nụ cười kia của người ta cũng thực thích, có lẽ người có thể mỗi ngày như vậy cười cho ta xem; người có thể ở trước gương luyện tập, tuy rằng thực giả dối, nhưng là có chút ít còn hơn không.” Tay hắn xoa xoa một chút lên môi cậu, sau đó đi ra cửa.

Khúc Tường nhìn xấp tiền kia, là muốn vũ nhục mình sao. Cậu bị xâm phạm, còn bị xem như nam kỹ chờ trả thù lao! Chẳng qua là cậu đến giúp Lí Nghĩa Tín thay ca mà thôi, nam nhân này đem cậu trở thành cái gì?

Không rảnh nghĩ, cậu cầm lấy xấp tiền, không khống chế được cảm xúc hướng sau lưng nam nhân kia ném đi, phần nộ rống to, cậu không phải nam kỹ, không phải có thể dùng tiền mua: “Người tên hỗn đản này, tiền này là muốn làm gì? Ta mới không lấy loại tiền dơ bẩn này!”

Nam nhân bị tiền tấp đến, mấy chục ngàn đồng tiền bay múa trong không trung, hắn quay đầu lại, chỉ thấy Khúc Tường vừa phần nộ lại khổ sở điên cuồng rít gào.

Chính mình là nam nhân, lại bị nam nhân xâm phạm phía sau, người ta còn đem cậu trở thành nam kỹ mà trả thù lao, còn nói thân thể cậu tuyệt vời, cậu chưa từng chịu qua vũ nhục như vậy.

Âu Bách Xương chậm rãi xoay người, vẻ mặt hắc trở nên nghiêm khắc: “Ta thưởng thức màn biểu diễn của người, bộ dáng bị ta cưỡng bạo, nhưng là người nên thu hồi cái biểu tình cổ thanh cao kia, nếu người muốn dùng chiêu này làm cho ta nâng giá, câu trả lời là —— không có khả năng!”

Tên hỗn đản này đang nói cái gì? Khúc Tường tức giận đứng lên, bất chấp thân thể đau đớn nhảy xuống giường vọt tới trước mặt Âu Bách Xương, không khống chế được đối với hắc tay nắm chân đá: “Người tên hỗn đản này đang nói cái gì, tiền dơ bẩn của người cầm lại, loại tiền dơ bẩn này ta không lấy, ta không phải nữ, ta..... Ta.....”

Tưởng tượng đến chính mình bị nam nhân này xâm phạm, Khúc Tường không khỏi nước mắt dàn dụa. Nhưng thật ra là Âu Bách Xương không kiên nhẫn bắt lấy tay cậu, đặt cậu trên giường, lớn tiếng hô: “Đủ rồi, nếu người điều tra ta đủ rõ ràng, vậy nên biết ta ghét nhất cái nhau, người đừng tưởng rằng dùng chiêu này với mọi nam nhân đều hữu hiệu, mặc dù người khác sợ phiền phức, nhưng là ta không phải loại đó, tuy rằng biểu hiện đêm qua của người phi thường tuân lệnh làm ta vừa lòng, nhưng cũng không phải là người không thể thay thế, muốn tìm người tới giúp ta ấm giường thực nhiều không thiếu!”

Hơi quá đáng, người này thật sự là quá phận! Khúc Tường giơ tay cho Âu Bách Xương một cái tát: “Người xâm phạm ta, ta phải cáo người!” Âu Bách Xương cười lạnh nói: “Ta xâm phạm người? Người có làm hay không, là chính người cùng ta tiến hành giao dịch tình dục!”

“Ta không có!” Khúc Tường rống: “Ta chỉ tới thay ca!”

“Nga!” Lộ ra biểu tình bưng bình đại ngộ, Âu Bách Xương càng vũ nhục hắc, nói: “Người chê ta vừa rồi đưa tiền cho người không đủ? Dù sao đêm qua người thật sự rất ra sức, nhưng tiền mặt trong tay ta chỉ có như vậy, người chịu thiệt một chút, để lần sau cấp người nhiều hơn.”

“Không có lần sau!” Giơ tay lên, Khúc Tường phẫn nộ nghĩ muốn cho ... hắc một cái tát nữa, lại bị Âu Bách Xương bắt lấy, Khúc Tường giận kêu: “Người còn muốn vũ nhục ta, rõ ràng là người đêm qua ta, ta..... Ta.....” Cậu đã tức giận đến nói không ra lời, Khúc Tường khóc lên.

“Ta vũ nhục người? Cho nên người không ngừng yêu cầu ta, cho người bảy, tám lần đạt tới cao trào. Nói cách khác biểu tình thuần khiết của người chỉ có thể đi lừa người khác, không lừa được ta, thân thể của người phản ứng rõ ràng mãnh liệt như vậy, có thể thấy được lúc trước không biết đã cùng bao nhiêu nam nhân giao triền, hiện tại lại nói với ta là ta vũ nhục người, thật buồn cười! Người không biết là người nói những câu này sẽ làm người khác cười sái quai hàm sao?”

“Ta ngay cả cùng nữ nhân cũng chưa từng, như thế nào có thể cùng nam nhân! Ta là lần đầu tiên, ta..... Ta..... Chính là đến giúp bằng hữu thay ca, hắc nói chỉ cần bê chén đĩa là tốt rồi!” Khúc Tường hét lớn.

“Người vẫn không hiểu? Cậu lạc bộ là phải theo quy củ, ông chủ không ủng hộ cũng không phản đối bán xuân, chỉ cần khách nhân cùng phục vụ đồng ý là tốt rồi, đây là nghiệp giới tất cả mọi người biết đến, người nói người chính là đến bê chén đĩa? Ngay cả ta nghe xong đều cảm thấy buồn cười, còn có người nói chính mình là lần đầu tiên? Nay lại càng buồn cười!” Âu Bách Xương giống thực nghiệm, đưa tay nhẹ nhàng đặt trên lưng Khúc Tường; ở trên lưng truyền đến một trận nhiệt khí, Khúc Tường không khỏi hít không khí, hô hấp dồn dập đứng lên.

Âu Bách Xương cười lạnh nói: “Lần đầu tiên sẽ có loại phản ứng này? Người lừa ai!”

Nước mắt Khúc Tường lại rơi xuống, cậu biết hôm nay không thể cùng nam nhân này nói rõ. Chính mình bị xâm phạm, còn bị nam nhân này lấy tiền vũ nhục.

Khúc Tường cúi đầu, che mặt nói: “Người đi, ta không cần tiền, làm ơn đi cho, ngay cả danh thiếp cũng lấy đi, người không cần cùng bất cứ ai giằng, ta..... Ta.....” Cậu thầm nghĩ nhanh mặc quần áo, trở lại nhà trọ của mình, không nghĩ ở chỗ này nhìn đến nam nhân kia.

Nam nhân chờ một chút: “Vậy người đưa ta số điện thoại của người, người khỏe ta sẽ liên lạc.”

Khúc Tường cả kinh ngẩng đầu, hẳn vì cái gì còn muốn cùng mình liên lạc, rõ ràng là hẳn khinh thường mình, mà chính mình thà chết cũng không nghĩ muốn gặp lại hẳn, lại càng không nghĩ muốn nhớ lại chuyện hôm nay, nhưng nam nhân tựa hồ rất muốn, cậu đành phải tùy tiện nói đại một cái dây số, làm cho nam nhân kia ghi nhớ.

Nam nhân rút cục cũng dời đi, Khúc Tường nhảy xuống giường, vội vàng mặc quần áo rơi rụng bốn phía, cậu chịu đựng cơ thể đau đớn, vội vàng đi khỏi chỗ này, hy vọng ác mộng kia vĩnh viễn sẽ không xuất hiện lần nữa.

Khúc Tường ngủ suốt ba ngày, toàn thân cậu đau nhức, tất cả điện thoại gọi tới cậu đều không nhận, cậu sợ gặp phải Lí Nghĩa Tín, cậu nhất định sẽ nhịn không được mà khóc ra, Lí Nghĩa Tín có thể biết cậu bị nam nhân xâm phạm, cái này là việc đáng xấu hổ.

Ba ngày cậu không đi học, mà vẫn vùi đầu vào ngủ, cái gì cũng không ăn, vì thân thể cậu không thoải mái nên căn bản là ăn không ngon, đêm hôm đó cơ hồ thân thể cậu mệt tới cực điểm, cũng đau tới cực điểm.

Ba ngày nay, hình ảnh đêm hôm đó chậm rãi trở về, cơ hồ là cậu có thể nhớ tới từng chi tiết, còn có nam nhân kia âu yếm cậu như thế nào, cậu lại hưởng ứng như thế nào. Cậu cảm thấy thực sự xấu hổ, nam nhân anh tuấn kia căn bản không cần cường bạo, cậu đã liền đem thân thể của mình dâng lên, trách không được nam nhân kia lại nói khó nghe như vậy, cậu không hiểu được tại sao đêm kia cảm xúc của mình lại kì quái như vậy, vì cái gì giống như hét lên cùng nam nhân kia làm tình.

Cậu chỉ có thể đoán rằng nhất định là do cảm mạo lại uống rượu nên mới thành như vậy, hẳn là tác dụng phụ làm cho tâm tình cậu quá mức trào dâng, nên mới thành chuyện không rõ thần trí làm cùng nam nhân kia. Nhưng lại làm nguyên một đêm!

Ba ngày sau, thân thể tuy rằng tốt hơn một chút, lại đổi thành đầu đau, đau đến ngay cả đứng lên cũng không nổi mà té xuống đất. Có thể là bởi vì đêm hôm đó thực sự kích thích, hơn nữa lại cảm mạo, mấy ngày nay lại không ăn uống, dinh dưỡng suy yếu, Khúc Tường cảm thấy được chính mình có chút lạnh, thân thể mệt mỏi, ngay cả khởi động ngón tay cũng không có khí lực, thế cho nên ngay cả gọi điện thoại cầu cứu cũng không thể làm được, cậu hy vọng Lí Nghĩa Tín mấy ngày nay gọi điện thoại cho cậu không được, có thể sẽ đến chỗ cậu xem xét.

Nhưng là đến ngày thứ năm, ngay cả bò sát cũng không có nằm ở sàn nhà lạnh như băng nhưng cậu lại nằm, cậu biết mình xong đời, thân thể nặng đến mức ngay cả mắt cũng không thể mở, lúc này đây đại khái là chết chắc rồi.

Phối cậu đau, khổ sở thở dốc, cho dù nghe được tiếng chuông cửa, cậu cũng không có khí lực đi mở cửa, cậu mở mắt ra nhìn cái gì đó xa xa, ý đồ di động thân thể, nhưng là thân thể quá mệt mỏi không thể động.

Tiếng đập cửa kia ngừng một khắc, cậu đã ở trạng thái nửa hôn mê, tiếp theo cửa lại truyền đến bang bang, dường như người ở ngoài muốn liều phá sập cửa này, tựa hồ không phá được sẽ không bỏ qua.

Nhất định là Lí Nghĩa Tín, Khúc Tường thật cao hứng, tuy rằng vì Lí Nghĩa Tín giới thiệu việc mà cậu thất thân, nhưng ít ra lúc cậu lâm nguy vẫn là Lí Nghĩa Tín tới cứu.

Phịch một tiếng, cửa rốt cục bị phá, có người sải bước tiến vào, nhìn cậu nằm trên sàn nhà, bộ dạng như người chết, lập tức đến bên người cậu.

“Người có khỏe không? Khúc Tường?” Thanh âm Lí Nghĩa Tín không có dễ nghe như vậy, nhưng cậu cảm thấy an tâm, nhéo quần áo người này, nói: “Ta phát sốt, thân thể đau quá!”

“Ta lập tức mang người tới gặp bác sĩ!” Khúc Tường cảm giác chính mình bị ôm lấy, bước nhanh khỏi cửa, cậu gần như hôn mê trong ngực người này, ngực, có vị nước hoa.

Mùi hương này vừa xa lạ lại vừa quen thuộc, cậu biết Lí Nghĩa Tín rất ít khi dùng nước hoa, chẳng lẽ gần đây vì có bạn gái nên cũng dùng loại này? Ý niệm trong đầu rất nhanh liền trôi đi, cậu nhắm mắt lại, lần đầu tiên cảm thấy được sống cảm giác thật tốt, mà vị nước hoa này làm cậu thực an tâm.

“Bác sĩ? Tình hình của cậu ấy như thế nào?”

“Rất nghiêm trọng, dinh dưỡng mất cân đối, hơn nữa cảm mạo dẫn đến phát sốt, thiếu chút nữa chuyển thành viêm phổi, may mắn là đến đây đúng lúc!” Một người già nua, thanh âm vững vàng nói: “Ta đã tiêm giúp cậu ấy ít thuốc bổ, giúp tăng thể lực chống đỡ bệnh, sau khi trở về phải nghỉ ngơi tốt, bệnh của cậu ấy tuyệt đối không thể gấp, phải nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng mới có thể làm việc trở lại.”

“Ta đã biết, ta sẽ ra ngoài đợi! Cảm ơn bác sĩ.”

“Không cần khách khí, nếu cậu ấy có việc gì, phải báo ta biết ngay.”

“Được, không thành vấn đề.” Khúc Tường rất đau đầu, cậu nghe thấy bọn họ nói chuyện, mơ hồ biết nơi này không phải nhà trọ của cậu, bởi vì chỗ của cậu không có giường mềm như vậy, thoải mái như vậy. Đây là nhà trọ Lí Nghĩa Tín vừa mới chuyển đến sao? Nhưng thật sự là cậu không có khí lực mở to mắt xác định, cậu cứ đinh ninh đây là bạn thời thơ ấu của chính mình: “Lí Nghĩa Tín?”

Một bàn tay to đột nhiên ôm cậu: “Không cần nói, người nên dưỡng bệnh trước, chờ hết bệnh rồi nói sau, người như vậy sẽ không thoải mái.” Vòng tay kia thực sự rất lớn, hơn nữa thực ấm áp, Khúc Tường không tự chủ được mà an tâm, cậu lộ ra một mặt cười, nhẹ nhàng nói: “Cảm ơn!”

Đối phương ngỡ ngàng, tựa hồ cả ánh mắt đều chăm chú nhìn cậu cười, như là cậu tươi cười sẽ tạo thành rung động, thanh âm đối phương khàn khàn mang theo chút kích tình: “Người ngủ đi, chờ bệnh của người tốt một chút, chúng ta lại nói chuyện.”

Khúc Tường thoải mái kê đầu lên gối thơm ngát, hân gối và cả phòng này đều của hân, cảm thấy được cái hương vị xa lạ lại quen thuộc nhưng không giống hương vị của Lí Nghĩa Tín, nhưng cái này làm cho cậu an tâm, cậu đem cái mũi vùi vào gối, cùng hương vị này đi vào giấc ngủ.

Tỉnh lại, Khúc Tường vẫn rất mệt, hơn nữa mắt của cậu vẫn nặng trĩu, làm cho cậu không nghĩ đến việc mở to mắt, phổi cũng thực đau nhức, càng muốn mở miệng càng đau mãnh liệt: “Người muốn ăn gì không?” Cái thanh âm kia lại xuất hiện ghé vào lỗ tai hân, Khúc Tường không mở mắt lắc đầu: “Không cần, cơ thể ta khó chịu, toàn thân cũng không thoải mái.”

“Người muốn tắm rửa?” Nâng cánh tay, nghe thấy hương vị đó bên người mình, Khúc Tường cảm thấy được sự yên tâm, hân rất nhanh gạt đầu: “Đúng, ta phải tắm rửa!”

“Chờ sức khỏe người tốt sẽ tắm rửa được không? Hiện tại tắm sẽ không tốt? Dù sao người vẫn đang sốt.” Đối phương đưa ra lí do hợp lí dễ nghe.

Khúc Tường vội lắc đầu, dường như là từ đêm hôm đó trở về, dù ở nhà rất thích tắm, vẫn không hề tắm rửa, thực là thói tật cực điểm, còn ngủ trên giường thơm ngào ngạt này, quả thực đem giường sạch sẽ của người ta làm dơ, nên cậu nhất định phải tắm rửa, cậu giống đứa nhỏ bướng bỉnh nói: “Ta phải tắm, ta phải tắm!”

Đối phương tựa hồ không lay chuyển được cậu, khe khẽ thở dài.

“Người không thể tắm, nhưng ta giúp người lau người được không? Có lẽ người sẽ cảm thấy thoải mái một chút.” Lau người? chủ ý này có lẽ không tồi, Khúc Tường gạt đầu.

“Hảo, vậy lau người!” Quá không bao lâu, tựa hồ có người đưa tới một chậu nước ấm, Khúc Tường sờ soạng khắp thân thể mình, nhưng cậu không quen ở trước mặt người khác lột thân, ngay cả trước mặt Lí Nghĩa Tín cũng vậy, cho nên Lí Nghĩa Tín thường cười cậu quá mức bảo thủ, nói cậu cẩu nệ như vậy, có lẽ cả đời cũng không có bạn gái.

“Người có thể rời đi một lát, ta —— ta sẽ tự mình làm.” Nói ra chuyện này, Khúc Tường cũng đã mặt đỏ, phải ở trước mặt người khác nói mình phải lau người, dường như có chút cẩu hổ, không thể tưởng được đối phương lại thần nhiên đem khăn ẩm đặt trong tay hân.

“Hảo, tự mình lau, ta đây đi ra ngoài trước, người lau xong gọi ta vào.” Khúc Tường lại thấp giọng nói cảm ơn, đối phương tựa hồ đang nhìn mặt cậu, bởi vì Khúc Tường không mở mắt, cho nên không hiểu được đối phương có phải đang nhìn mặt cậu hay không, nhưng là cậu cảm thấy được đối phương không chỉ nhìn mặt, dường như còn một mực dời xuống, bởi vì ánh mắt kia nóng rực, ngay cả nhắm mắt cũng cảm thấy muốn bốc cháy.

4. Chương 4

Mí mắt cậu vẫn nặng trĩu như vậy, nhưng là vì chà lau thân thể nên cậu phải tận lực mở mắt, dù vậy cũng không thể nhìn rõ, cảm thấy hành động của chính mình so với trẻ sơ sinh chẳng mấy sai biệt, cậu rõ ràng phải chà lau cánh tay mình, nhưng rồi lại lực bất tòng tâm. Cậu không để ý, tiếp tục lấy khăn mặt chà lau, nhưng rõ ràng ánh mắt cậu dừng trên chiếc khăn mặt rồi lại đột nhiên chuyển đến trên mặt đất, cậu không thể tưởng tượng được, đành phải xoay người lại kiểm tra. Một tay đặt tại thành giường, một tay tìm khăn mặt, không ngờ không giữ được thành giường, tay kia không với tới khăn mặt, cậu té xuống giường, kêu thảm thiết.

“Người tự mình làm được không? Khúc Tường.” Nghe được tiếng vang, có người đi đến, nhìn thấy Khúc Tường té dưới giường, hần lập tức ôm lấy, động tác thập phần ôn nhu: “Người có khỏe không? Khúc Tường?”

Không tốt, thực sự không tốt, cậu cảm thấy xấu hổ đến cực điểm, thiếu chút nữa vừa muốn khóc, nước mắt rưng rưng, có phải người bị bệnh sẽ dễ dàng rơi nước mắt hay không: “Ta ngay cả tự mình chà lau cũng không thể, cơ thể này dường như không phải của ta, ta không thể nào khống chế nó, ánh mắt cũng không xác định được điểm nhìn, giờ ta chỉ có thể nhắm mắt, chẳng khác gì so với người mù.”

Đối phương ôm cậu lên giường: “Người có muốn tiếp tục lau người không?” Khúc Tường ra sức gật đầu, người nọ thở dài, đặt tay lên áo sơ mi của cậu, Khúc Tường hoảng sợ: “Người làm gì?”

“Ta giúp người chà lau, bằng không lát nữa nước sẽ lạnh, ngoan, nằm xuống, ta giúp người lau.” Thanh âm đối phương rất ôn nhu, giống như đang nói chuyện với tiểu hài tử, làm cho Khúc Tường mất hết cảnh giác, với lại toàn thân cậu dính dính, thật sự không thoải mái, vì thế cậu gật đầu đồng ý.

Đối phương đem áo sơ mi của cậu cởi ra, nhưng áo sơ mi kia hướng da thịt cậu mà dính chặt, người nọ phải nắm lên tay cậu, làm cho áo kia thuận lợi cởi ra, sau đó mới cầm lấy khăn mặt chà lau cổ cậu, khăn mặt kia rất ẩm lại thêm phần ẩm ướt làm cậu thực sự thoải mái, Khúc Tường rên rỉ. Đối phương giống như bị thanh âm này này ảnh hưởng nên khụ lên một tiếng.

Khúc Tường quan tâm nói: “Người có khỏe không? Là bị ta lấy bệnh sao?”

“Không có, ta vẫn tốt, chỉ là ta bắt đầu hoài nghi có nên chà lau cho người không?” Khúc Tường không thấy được mặt đối phương, cũng biết lời nói đó có điểm kì quái, liền hỏi: “Có ý tứ gì?”

“Không có ý tứ gì, cũng không cần để ý, bình thường ta sẽ không như vậy.. Nên nói như thế nào, tóm lại, đó là vấn đề của ta, người cứ việc nằm, ta giúp người lau, ta sẽ tận lực kìm nén bản thân.” Khúc Tường nằm rất thoải mái, phạm vi chà lau được mở rộng, cậu thoải mái thở hổn hển, thanh âm đối phương trầm xuống: “Chỗ này xong? Ta giúp người lau chỗ khác.”

Nam nhân lại lấy khăn ẩm giúp cậu chà lau, Khúc Tường thoải mái phát ra tiếng thở dài, hô hấp của nam nhân bắt đầu dồn dập, có điểm khàn khàn nói: “Đổi chỗ khác!”

Hắn đặt tay lên thắt lưng Khúc Tường, cậu cả kinh rụt người lại, khuôn mặt phút chốc đã đỏ bừng, để nam nhân kia giúp cậu chà lau đã đủ kỳ quái, lại để hắn chà lau hạ thân mình lại càng kì quái hơn, cậu vội vàng lắc đầu: “Không cần, như vậy là tốt rồi, ta ——ta nghĩ không cần lau nữa.”

Thanh âm nam nhân kia trở nên phi thường khàn khàn, hắn tựa hồ muốn nói một câu “Cảm tạ ông trời”, kế tiếp mới cúi đầu nhìn cậu nói: “Vậy người ngủ một chút, ta muốn đi tắm nước lạnh, làm cho mình bình tĩnh một chút.”

“Tắm nước lạnh? Thời tiết vẫn là rất lạnh a!” Khúc Tường kêu lên. Nam nhân tựa hồ không để ý: “Ta cũng biết thời tiết rất lạnh, người là nên ngủ một lát, ta sẽ bảo người mang đồ ăn đến cho người.”

Khúc Tường gật đầu, đối phương sờ soạng ở trên thân cậu một chút: “Ta nhất định phải tới công ty một lát, buổi tối sẽ về sớm xem người như thế nào.”

Cậu biết người này không phải Lí Nghĩa Tín, nhưng cũng không biết người này là ai, tuy rằng người này đối với cậu không có ác ý, thậm chí còn cứu cậu, nhưng quả thực cậu không biết hắn là ai, lúc trước thần trí không rõ ràng không thể hỏi, nhưng là hiện tại rất minh mẫn, nhin không được hỏi: “Xin hỏi một chút, người là ai?”

“Ta họ Âu, tên Bách Xương!”

“Âu Bách Xương?” Khúc Tường không có quen biết ai tên Âu Bách Xương, cậu còn muốn hỏi thêm, nhưng vì hắn đã ra khỏi phòng, làm cho cậu ngay cả cơ hội để hỏi cũng không có.

Ngủ suốt một ngày, tinh thần Khúc Tường rất tốt, hai mí mắt cậu cũng không còn nặng như trước, có thể mở to mà đánh giá gian phòng này, phòng rất rộng rất thoải mái, nhìn đến đồ đạc trong phòng liền biết đây là phòng của nam nhân, cũng phi thường cao quý, cậu muốn xuống giường, nhưng tay chân vẫn vô lực. Tối bữa tối, liền có người mang cháo vào, cậu muốn mở miệng hỏi, nhưng người này mang vào xong liền rời đi. Cậu cầm lấy chén cháo uống một ngụm, cháo này rất ngọt, liền một hơi uống hết, nhưng vẫn cảm thấy đói. Lại bảo người mang thêm, lúc sau cậu cảm thấy được có chút mệt, vì thế lại nằm ngủ, cậu ngủ cho đến khi mơ hồ cảm thấy có người đang sờ đầu mình mới tỉnh lại.

“Người đã ăn tối chưa? Ta bảo người làm cái gì đó thanh đạm cho người ăn, tối nay sắc mặt người thoát nhìn tốt hơn nhiều.” Khúc Tường dụi mắt, nhìn đối phương, vừa nhìn thấy hắn cả người cậu cứng ngắc đến không thể nhúc nhích, ở trước mặt cậu là người mà cậu nghĩ cả đời sẽ không nhìn thấy. Âu Bách Xương đưa tay đặt lên vai cậu, cúi đầu: “Người đã uống thuốc hay chưa?” Nhìn đến người từng xâm phạm mình, lúc này mặt lại rất gần, Khúc Tường càng không thể thở dốc, cậu nín thở nhìn người này, hắn nhất định đang nằm mơ, đúng vậy! Hơn nữa lại là ác mộng, nếu không người này sẽ không ở gần cậu như vậy, lại càng không biết nhà cậu ở đâu mà đến tìm.

“Mặt của người sao trở nên khó coi như vậy?” Khuôn mặt anh tuấn kia càng lúc càng gần, Khúc Tường biết nếu mình thét chói tai nhất định sẽ là chuyện rất xấu hổ, nhưng quả thực là cậu không thể nhin.

“Người như thế nào có thể lợi hại như vậy?” Âu Bách Xương muốn ngăn lại cái miệng không ngừng hét, Khúc Tường rớt cục cũng cử động, cậu nhảy dựng lên, hất bỏ tay Âu Bách Xương, tựa vào thành giường: “Người không được lại đây?”

“Người làm sao vậy?” Âu Bách Xương cảm thấy được tình hình không thích hợp, hơn nữa rất kỳ quái, hắn tựa hồ có thể hiểu được, vì thế thanh âm của hắn rất ôn nhu, bởi vì Khúc Tường thoát nhìn dường như đang khiếp sợ.

Thân thể tựa sát vào thành giường làm cậu cảm thấy đau, nhưng là Âu Bách Xương kia lại hướng cậu tiến thêm một bước. Cậu hét âm lên, Âu Bách Xương nhìn cậu như người điên, cậu trong lúc vô tình đụng vào đèn bàn đặt trên đầu giường, làm cho đèn bàn kia vỡ vụn, chân Khúc Tường dẫm nát từng mảnh nhỏ, máu rơi khắp sàn nhà, Âu Bách Xương bắt lấy cậu, cậu kịch liệt giãy dụa đứng lên, hét lớn: “Buông, buông.”

Âu Bách Xương cật lực đẩy cậu lên giường, cậu liều mình chống cự, hiển nhiên nhớ đến đêm hôm đó cậu cũng là ở trên giường bị nam nhân này ôm lấy, không lẽ người này muốn giở trò cũ?

“Người bình tĩnh một chút, chân của người bị thủy tinh đâm vào?”

“Để ta đi, để ta đi!” Khúc Tường quá mức kích động, liên tục nói để ta đi.

Âu Bách Xương nhìn vết thương ở chân cậu, cậu thừa dịp hắn không chú ý, đẩy hắn ra, tiến đến mở cửa phòng, những mảnh thủy tinh kia lại càng dắt sâu vào chân cậu, nhưng cậu vẫn không cảm thấy đau, bởi vì cậu một lòng muốn rời khỏi chỗ này, muốn rời khỏi nam nhân kia.

Âu Bách Xương sợ hãi kêu to: “Đứng lại, Khúc Tường!” Cậu chạy đến giữa cầu thang, Âu Bách Xương cũng nhằm phía cậu chạy tới, Khúc Tường sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, nam nhân này động tác thật nhanh, hắn nắm lấy tay vịn mà lao xuống, Âu Bách Xương đã muốn chạy đến nơi. Cậu hoảng sợ, cước bộ nhanh hơn, dẫm lên khoảng không, cậu chỉ cảm thấy bị thủy tinh đâm vào, máu thấm đầm cả bàn chân, làm cho cả người cậu mất thăng bằng, phát ra tiếng kêu thảm thiết, lúc sau liền hôn mê bất tỉnh.

Âu Bách Xương gọi xe cứu thương, trên người Khúc Tường có rất nhiều vết thương, tại chân lại đang chảy máu, Âu Bách Xương không rõ cậu bị thương như thế nào, nhưng là nhìn đến cậu mặt mày tái nhợt, trong

lòng Âu Bách Xương quặn đau. Hắn thật không ngờ, Khúc Tường vừa tỉnh, mở to mắt nhìn thấy mình lại bị dọa thành cái dạng này, hắn chưa bao cảm thấy sợ hãi như lúc này. May mà bác sĩ nói với hắn, Khúc Tường rất may mắn, trên người cũng chỉ có ngoại thương, xử lý xong là có thể về nhà quan sát, hắn mới nhẹ nhàng thở ra.

Lúc hắn đem Khúc Tường về nhà đã là nửa đêm, hắn bị gây sức ép một ngày, rất mệt mỏi, mà Khúc Tường lại hôn mê làm cho hắn có chút lo lắng.

Mãi cho đến ngày hôm sau, Khúc Tường mới mở to mắt, đề phòng bị Khúc Tường có thể làm loạn lần nữa, kích động đòi rời khỏi chỗ này mà làm mình bị thương, hắn đành phải đem tay chân cậu trói chặt, đóng chặt cửa, chuẩn bị cùng Khúc Tường làm rõ ràng mọi chuyện.

Khúc Tường chậm rãi mở to mắt, hắn cảm thấy được chân rất đau, thân thể cũng có mấy chỗ đau nhức, mà ở trước mặt cậu là người cậu một mực muốn chạy trốn, co người lại, cậu phát giác mình bị trói, điều này làm cho cậu càng sợ hãi, cậu không hiểu được mình phải làm thế nào mới có thể thoát khỏi móng vuốt của người này, mà vì cái gì người này lại trói cậu?

Âu Bách Xương vốn ngồi trên ghế bên cạnh giường, Khúc Tường di động làm cho hắn tỉnh lại, hắn thấy Khúc Tường tỉnh tựa hồ rất cao hứng, lại nhìn thấy cậu nhìn mình bằng ánh mắt tràn ngập hoảng sợ, hắn liền mất hứng, thậm chí cảm thấy không thoải mái, chính mình cũng không phải là đại ma đầu không ác không làm.

“Khúc Tường, người tỉnh?”

“Buông? Cái gì ta cũng làm, làm ơn, cho ta về nhà, trên người ta cái gì cũng không có.” Khúc Tường khóc lóc cầu xin, cậu chỉ nghĩ mọi chuyện theo chiều hướng xấu, nam nhân này đem tay chân cậu trói chặt, không có một người bình thường nào lại làm loại sự tình này, mà người này lại vậy, có lẽ hắn chờ cơ hội sẽ làm chuyện đáng sợ đối với cậu, càng nhiều tin tức xã hội nhảy lên trong lòng cậu, Khúc Tường đã thấy viễn cảnh báo chí đăng hình cậu phơi thây đầu đường.

Cậu rốt cuộc xem hắn là cái gì? Vẫn là diễn trò, Âu Bách Xương không hờn giận, nhú mày: “Chờ một chút, ta không bắt cóc người, Khúc Tường, người hãy nghe ta nói.”

“Ta không thích nghe, làm ơn người cho ta về nhà, ta thật sự không có gì để cho người, người không cần trói ta thế này.”

Âu Bách Xương biết là cậu hiểu lầm, hắn tới gần, cậu hoảng sợ đến phát run, Âu Bách Xương ôn nhu, trấn an nói: “Ta trói tay chân người, là sợ người giống như lần trước kích động, lần trước may mắn không bị thương nghiêm trọng, nhưng để bị một lần nữa, không biết chuyện gì sẽ xảy ra, cho nên ta mới trói người, ta nghĩ phải cùng người nói rõ chuyện đêm hôm đó.”

Nghe được ba chữ đêm hôm đó, ánh mắt Khúc Tường càng thêm hoảng sợ, Âu Bách Xương thở dài nhớ lại nói: “Đó là một đêm rất tuyệt, biểu hiện của người rất xuất sắc, mà ta lại thập phần hưởng thụ, ta nghĩ muốn tìm người, nhưng là người cho ta số điện thoại giả, ta không biết đêm hôm đó người vì cái gì khóc suốt mướt như vậy, nhưng là ta rất muốn gặp lại người, cho nên ta phải hao tổn tâm tư mới tìm được người, qua thám tử, bọn họ cho ta địa chỉ của người.”

Hắn ngừng một chút, lại nói: “Ta cảm thấy được người tựa hồ không quá giàu có như ta nghĩ, ta còn muốn trả người giá cao, thế nào? Có lẽ chúng ta vẫn có thể bàn lại giá? Ta xem người ở tại nơi nhỏ như vậy, hẳn là không có nam nhân nào bao dưỡng người đi?”

“Giá?” Khúc Tường không rõ nam nhân này vì cái gì còn muốn tìm cậu, thậm chí còn mang cậu về nhà, cậu thậm chí nghĩ rời xa ác mộng, cậu giống như đứa nhỏ khóc lóc kể lể: “Ta không cần giá, ta chỉ muốn về nhà.”

Âu Bách Xương cảm thấy cùng hắn nói chuyện thực sự rất đau đầu, hắn hoài nghi người này có phải hay không vì kinh động mà phá hư đầu óc, vì cái gì hai người bọn họ vẫn không thể bàn chuyện.

“Ta nói đơn giản, người phục vụ làm cho ta phi thường vừa lòng, ta còn muốn cùng với người một thời gian, đến khi ta cảm thấy chán ghét mới thôi, đương nhiên ta sẽ trả cho người giá rất cao, có lẽ người thấy một tháng năm mươi vạn là quá ít, ta cho người gấp đôi như thế nào? Một trăm vạn, đây là giá cao nhất.”

“Một trăm vạn?” Khúc Tường không hề nghĩ ngợi làm cái gì có thể có được một trăm vạn một tháng? Nhưng là nam nhân trước mặt cấp cho cậu một trăm vạn.

Khúc Tường không có hưởng ứng, làm cho Âu Bách Xương nghĩ cậu không muốn, tiếp tục nói: “Người quả thực tham lam, đến bây giờ còn không đồng ý, vậy một trăm vạn một tháng, thêm nhà trọ cao cấp cùng xe hơi, chi phí sửa soạn ta lo, đây là ta phá lệ, người tìm không thấy kẻ nào có thể ra loại giá này.”

Khúc Tường cả người phát run, bởi vì Âu Bách Xương dựa vào rất gần cậu, giống như thỏ con gắp dã thú, Âu Bách Xương nhẹ nhàng dùng ngón cái nhu nhu môi cậu. Toàn thân Khúc Tường xẹt qua một trận run rẩy, không phải sợ hãi cũng không phải ghét, mà là một loại cảm giác tà mị, cảm giác này làm cậu tò mò, cảm thấy thân thể mình chậm rãi nóng lên. Cậu không tự chủ được hé môi, giống như muốn cắn ngón tay Âu Bách Xương, hành động này làm cho Âu Bách Xương thực cao hứng.

“Người đồng ý hay không?”

Thân thể của chính mình rất kỳ quái, bị nam nhân này chạm một chút liền nóng lên, nhưng cậu không cần tiền, không cần xe, không cần phòng ở, cậu chỉ muốn về nhà, mà đối với nam nhân này việc đó rất đơn giản, chỉ cần mình cho hắn, hắn sẽ để mình về nhà?

Khúc Tường run run hỏi: “Ta cho người, người sẽ thả ta về nhà?”

Âu Bách Xương cảm thấy được vấn đề cậu hỏi rất kỳ lạ, hắn cười vang lên: “Người bắt đầu hài hước, Khúc Tường, người đương nhiên có thể về nhà, bất quá ta còn là hy vọng người một tháng này sẽ ở đây, có lẽ chỉ cần một tháng, loại mê luyện kì quái này đối với người sẽ biến mất.”

“Một tháng là có thể sao?” Khúc Tường rất thực tâm hỏi, dù sao cũng bị nam nhân này không ngừng quấy rầy, cậu tình nguyện giao hoán một tháng để giải quyết.

Âu Bách Xương không khẳng định nói: “Hắn một tháng là đủ rồi, bình thường ta đối với người khác mê luyện sẽ không vượt qua một tháng, một tháng hắn là đủ rồi.”

Khúc Tường giật nhẹ cánh tay bị trói, cầu xin nói: “Buông được không?”

Âu Bách Xương cởi bỏ dây thừng trên tay cậu, Khúc Tường run rẩy cởi bỏ nút thắt trên chân mình, ánh mắt cậu chỉ nhìn chính mình không có ngẩng đầu, Âu Bách Xương nhú mày, hắn thật sự có điểm không hiểu vì sao đến giờ Khúc Tường vẫn là ở đó giả vờ đáng thương? Còn có hắn hiện tại cởi nút thắt làm gì? Đem toàn bộ nút thắt cởi bỏ, Khúc Tường đưa tay run rẩy về phía trước n, ôm lấy cổ Âu Bách Xương, vẻ mặt kinh hoàng hỏi: “Ta phải làm như thế nào? Người mới có thể vừa lòng?”

Âu Bách Xương cảm thấy cậu phản ứng không bình thường, hắn nhú mi, nhìn đến hắn nhú mày, Khúc Tường càng kinh hoàng, nam nhân này sẽ không làm chuyện tồi tệ với hắn chứ, hắn sợ tới mức đem môi áp môi. trong lòng Âu bách xương bỗng nhiên tràn đầy hờn giận, bởi vì hắn cảm thấy được nụ hôn này tràn ngập hơi tiền cùng hơi thở của sự buôn bán, vì vậy hôn là một trăm vạn, là nhà trọ cao cấp, là xe hơi đổi lấy.

Tâm tình của hắn bỗng nhiên trở nên tồi tệ, nhớ lúc nhìn thấy Khúc Tường nằm ở sàn nhà chỗ phòng trọ kia, tình trạng không mấy khả quan, hắn đau lòng đến không thể nghĩ ngợi, hiện tại hắn đối với Khúc Tường chỉ còn mỗi dục vọng.

Dù sao cũng là mình trả tiền, nên được hồi báo, chính là hắn không hiểu được vì cái gì mình lại sinh khí, hơn nữa là phần nợ đến cực điểm, hắn không nghĩ Khúc Tường giống như nam kỹ khác, ít nhất đêm hôm đó cậu khóc suốt suốt làm cho hắn có chút kỳ lạ; thậm chí lúc đem cậu mang về, còn đối với chính mình nói cảm ơn cùng tươi cười, quả thực là làm cho hắn thực sự động tâm, nhưng là vì cố ý nâng bằng giá, liền khiến người khác buồn nôn.

Cho nên hắn không hờn giận đáp trả nụ hôn của Khúc Tường, đó là một màn ngập tình, cùng thỏa mãn, không ôn nhu, không khách khí, chính là mãnh liệt đòi lại những thứ thuộc về mình, mà Khúc Tường bị kỹ xảo cao siêu của hắn hôn đến không thở nổi.

“Người nên làm như thế nào? Ta trả người rất nhiều tiền như vậy, ta chỉ yêu cầu người cực độ lấy lòng ta, nếu không cả tiền cùng yêu cầu kia cũng không được.”

Khúc Tường bị hôn đến cơ hồ mất đi ý thức nằm úp sấp ở trên giường, không nghe thấy những gì hắn nói, mà Âu Bách Xương kia vẫn chưa ngừng loạn động, hắn cởi hết thấy quần áo của Khúc Tường, làm cho cậu giống như trẻ sơ sinh, động tác của hắn tràn ngập một loại miệt thị cùng sự thỏa mãn thô lỗ. Tốc độ âu yếm cùng thoát y của hắn cơ hồ rất nhanh, động tác của Âu Bách Xương không có đến nửa điểm ôn nhu, nhưng là vì động tác của hắn đều nhằm vào địa phương mẫn cảm của cậu, cậu không tự chủ được phát ra tiếng.

“Ngày hôm qua người nói người không xác định được điểm nhìn nhưng vẫn muốn lau người, cũng là diễn trò sao?” Trong lời nói của Âu bách Xương hàm chứa lãnh khốc, còn mang theo tư vị tàn nhẫn: “Ta lại không cảnh giác bị nụ cười lúc hôn mê của người làm mê luyến, có lẽ từ hôm nay trở đi, ta sẽ phải cảnh giác với người nhiều hơn, để tránh việc ta luôn trúng kế.”

“A ——” Phát ra tiếng thở dốc, vành tai của Khúc Tường bị Âu Bách Xương nhu cần, hơi thở của hắn truyền đến bên lỗ tai, khiến cho toàn thân Khúc Tường run rẩy, mang theo khoái cảm, lún vào trong cơ thể cậu, Khúc Tường bị Âu Bách Xương áp chặt xuống giường.

“Ta chỉ cần chính mình thỏa mãn, nhưng dù sao cũng không thể ích kỷ như vậy, bắt quá thân thể của người quá nhạy cảm, vừa chạm người liền có phản ứng, ngày hôm qua ta giúp người lau người, nghe được thanh âm của người, tâm tư của ta liền đặt trên thân thể người, ta suy nghĩ nếu giống như lúc này ta khai mở chân của người, tiến vào bên trong thân thể của người, người sẽ phát ra thanh âm gì say lòng người?”

“Ngô..... A.....” Thanh âm tà mị dần dập phát ra, Khúc Tường lấy tay che miệng mình, vẫn không thể ngăn chính mình phát ra thanh âm đó, vật thể nóng rực tiến vào trong cơ thể cậu, căn bản làm cho người ta không thể bỏ qua, mà lời nói lãnh khốc của hắn ẩn ẩn mật tình, lại càng thêm vẻ ma mị, cơ hồ muốn cho người khác mê đắm, Khúc Tường thực không biết vẫn tồn tại người có thanh âm mê người như vậy.

5. Chương 5

Khúc Tường đã không thể suy nghĩ, trong đầu trừ bỏ dục vọng, cơ hồ không còn thứ khác, cậu thở dốc thật sự lợi hại, đối phương cũng như cậu, hai người không ngừng kích thích nhau, cùng nhau cuồng loạn.

Âu Bách Xương lại tiến nhập, Khúc Tường đem mặt vùi vào gối, thân thể cậu cảm nhận được sức nặng của đối cùng cường chế áp bách, bị đối phương áp chế, mặt cậu đã thấm đầm mồ hôi.

Âu Bách Xương không ngừng loạn động, tiến sâu vào cơ thể cậu, Khúc Tường khóc đi ra, cảm giác hắn tràn ngập trong cơ thể giống hệt như đêm hôm đó, cậu rõ ràng là bị bắt buộc, nhưng khoái cảm so với đêm hôm đó còn mãnh liệt hơn, giống như trên người hắn dính đầy tinh dầu, mà Âu Bách Xương tựa như chất xúc tác làm bùng lên ngọn lửa.

Rõ ràng cậu không quen biết người này, cũng thực sự sợ hắn, thậm chí hy vọng hắn không bao giờ ... xuất hiện trước mặt mình nữa, nhưng hạ thân bị hắn đụng chạm, cũng không có rượu xúc tác, lại sinh ra khoái cảm, làm cho thân thể cậu thừa nhận sự động chạm của người này.

“Ngô ——” Cậu cơ hồ không thở nổi, từ lúc chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên cảm nhận rõ ràng sự hoan lạc này, cậu giống như bị điên rồi, tựa hồ rất thích cùng nam nhân này, cho đến khi không chịu đựng nổi mà ngắt đi.

Sau đó, Khúc Tường dường như bị giam trong phòng này. cậu chỉ biết nam nhân kia là Âu Bách Xương, còn lại cậu hoàn toàn không biết gì cả, nếu cậu hỏi, Âu Bách Xương sẽ mỉm cười với cậu, cậu nhìn ra được nụ cười kia tuy rằng hòa hoãn, nhưng thập phần lạnh như băng, cho nên cậu cũng không dám hỏi đến quan hệ của mình và Âu Bách Xương.

Mà cũng chỉ có một mình cậu ở phòng này, Âu Bách Xương yêu cầu mỗi khi về nhà hắn đều phải nhìn thấy cậu, nghĩa là cùng cậu trên giường.

Khúc Tường không dám cự tuyệt, bởi vì cậu sợ hấn sẽ làm hại mình, trên thực tế cậu cũng vô pháp cự tuyệt, chỉ cần nam nhân này chạm đến cậu, toàn thân cậu liền nóng lên, nam nhân này tựa hồ đối với thân thể cậu thực vừa lòng, mà thêm vào người này chưa bao giờ tổn hại cậu.

Đợi sau khi thân thể tốt hơn, cậu rất muốn về nhà, nhưng mỗi lần ra khỏi phòng, người hầu của Âu Bách Xương sẽ trông chừng cậu, cho nên cậu rất nhanh trở lại phòng, bởi vì bọn họ nhìn cậu bằng ánh mắt rất quái dị, quái dị đến mức cậu cảm thấy được trên đầu mình có một cái sừng dài, cho nên ngay cả phòng này cậu cũng không dám bước ra, chỉ hy vọng một tháng nhanh chóng qua đi.

Tuần này Âu Bách Xương không có trở về, có lẽ rốt cục hấn cũng buông tha cho cậu, cậu ra khỏi phòng, lại không có người trông chừng, cậu quyết định lên về nhà.

Nhìn đến nhà trọ của mình, Khúc Tường chợt hoài niệm, rõ ràng không sai biệt lắm so với mười ngày trước, cậu cảm thấy được bao nhiêu quen thuộc, buổi tối ngủ trên chiếc giường nhỏ của chính mình cảm thấy thực sự ấm áp, nhưng ngẫu nhiên lại thấy trống rỗng, bởi vì thực ra mà nói sau khi làm xong chuyện đó, Âu Bách Xương sẽ ôm cậu ngủ, làm cho cậu cảm thấy được hấn không chán ghét chính mình.

Đến nửa đêm, chợt nghe ngoài cửa truyền đến tiếng bang bang, Khúc Tường sợ tới mức nhảy dựng lên, cậu nghĩ đó hẳn là bằng hữu, không thì vì sao nửa đêm lại tới gõ cửa, liền nghĩ ngay đến Lí Nghĩa Tín, cậu sợ hãi đến bên cửa hé ra một khe nhỏ để xem là ai. Kết quả là vừa hé ra một chút, người bên ngoài liền không kiên nhẫn đẩy cửa xông vào, nhìn đến người vừa xông vào, Khúc Tường cả kinh bất động.

“Vì sao ngươi trở về nơi này, một tháng còn chưa qua!” Nếu là Âu Bách Xương trước kia hét to sẽ làm Khúc Tường sợ hãi, nhưng là hiện tại Khúc Tường căn bản sẽ không sợ, cậu nghi hoặc hỏi: “Ngươi làm sao vậy? Như thế nào lại thành cái dạng này? Còn có giọng nói của ngươi sao lại biến thành như vậy?”

“Không ai nói cho ngươi ta gặp tai nạn xe cộ sao?” Hấn rống lớn hơn nữa, nhưng là thanh âm của hấn so với gầm rú giống nhau, chói tai rất khó nghe. một tay cùng một chân Âu Bách Xương phải bó bột lại thêm một cây nạng lớn, làm hấn không còn vẻ uy thế như trước kia, ngược lại làm cho người ta cảm thấy đáng thương.

“Rất nghiêm trọng a!”

“Đương nhiên nghiêm trọng, tay bị gãy, thiếu chút nữa là chấn động não, hơn nữa ——”

“Thanh âm của ngươi rất khó nghe!”

Âu Bách Xương thập phần khó chịu trả lời: “Ta bị cảm, mỗi lần như vậy liền mất giọng”

“Ngươi đứng như thế không tốt, nằm nghỉ ngơi đi!”

“Vô nghĩa, nếu không phải ngươi chạy, bây giờ ta còn ngủ trong bệnh viện.”

“Ngươi có thể xuất viện sao?”

Âu Bách Xương dùng tay kia xoa mái tóc rối, tựa hồ đối với Khúc Tường tức giận muốn chết: “Ngươi theo ta trở về!” Còn chưa nói xong, tựa hồ bởi vì vừa nói quá to sinh ra khó chịu mà ho khan, hơn nữa là ho liên tục, lâu đến mức mặt hấn trở nên hồng, thoạt nhìn không có nửa điểm uy nghiêm, tình huống này làm cậu không khống chế được bật cười.

Khúc Tường thề cậu thật sự không cố ý, nhưng là cậu bỗng nhiên cười rộ lên.

Âu Bách Xương hét lớn: “Không cho phép cười!” bộ dáng thở hổn hển của hấn rất buồn cười, Khúc Tường cười đến nghiêng ngả, cuối cùng Âu Bách Xương rống to một lần nữa, bắt quá chỉ đến được một nửa, hấn lại tiếp tục ho, ho đến mức phải bám trụ vào tường vẫn không thể ngừng.

Vừa mới bắt đầu còn cảm thấy buồn cười, nhưng Khúc Tường nhìn hấn ho lâu như vậy, tựa hồ không thở nổi, cậu bị hấn dọa nhảy dựng, hấn vội vàng rót nước, đưa tới trước mặt Âu Bách Xương, lúc này Âu Bách Xương ngay cả hô hấp cũng đã hỗn loạn.

“Uống nước!” Âu Bách Xương xua xua tay, Khúc Tường nói một lần nữa: “Uống nước!”

Âu Bách Xương ngừng ho liền rống: “Ta không cần uống!”

Với cá tính của Khúc Tường, nếu là có ai phụ ý tốt của cậu, cậu nhất định chửi ầm lên, hiện tại nam nhân này rõ ràng là ho đến như vậy, lại còn giả dạng làm bộ rống lớn như vậy, cậu mặc kệ việc nam nhân này đang ho khan mà chần động, hét lớn: “Đồ đầu trâu, nghe không hiểu a, uống nước mau!”

Khúc Tường chưa từng đối với hắn hét lớn, trên cơ bản, cậu là vì một trăm vạn kia mà nhẫn nhục chịu đựng, cho tới bây giờ cũng không dám đối với hắn rống to, Âu Bách Xương bị cậu rống đến thất thần, cả ho khan cũng không còn.

Khúc Tường đưa ly nước tới trước mặt hắn, gương mặt nhả nhận xinh đẹp kia lại hiện lên tức giận, không biết vì cái gì, Âu Bách Xương cảm thấy được biểu tình này rõ ràng là đối với mình tức giận, lại làm hắn cảm thấy ngọt ngào, rõ ràng biết Khúc Tường là người bán xuân, nhưng cái loại biểu tình này làm tinh thần hắn trở nên phấn chấn, vì thế hắn bắt tri bất giác tiếp nhận cái ly nước, uống một hơi cạn sạch.

“Đủ hay không? Có muốn uống thêm hay không?” Âu Bách Xương không trả lời, Khúc Tường nghĩ hắn muốn uống thêm, vì thế lại rót một ly nữa đưa tới trước mặt hắn, Âu Bách Xương đã hết khát, nhưng vì biểu tình của Khúc Tường, hắn liền tiếp nhận ly nước uống hết.

Khúc Tường nhìn thấy hắn vì ho khan mà đỏ mồm hôi, lập tức lấy khăn tay giúp hắn lau mặt, nhưng là vì Âu Bách Xương nhìn cậu mê đắm, khiến cậu không được tự nhiên, ở trên mặt hắn lau vài cái, liền lau không nổi nữa.

“Chúng ta trở về đi!” Đây là lần đầu tiên từ khi vào cửa Âu Bách Xương nói chuyện nhu hòa như vậy.

Tường tượng đến việc bị giam ở trong phòng, Khúc Tường sợ hãi co mình, nhìn nhìn thương thế nghiêm trọng của Âu Bách Xương: “Hiện tại đã muộn, trước tiên ở nơi này ngủ một chút, ngày mai nói sau được không?”

Âu Bách Xương không nói gì, bởi vì tâm tình hắn đang đặt tại Khúc Tường, cậu nghĩ hắn không nói gì chính là đồng ý, nhưng là hắn vẫn nhìn mặt mình, làm cho cậu cảm thấy kì lạ, không khỏi nghĩ đến mỗi lần làm tình, Âu Bách Xương cũng chăm chú nhìn cậu như vậy.

Như thế nào cậu lại nghĩ đến? Cậu nhất thời mặt đỏ: “Ta đi trải chăn”

Khúc Tường đi vào trải lại chăn, Âu Bách Xương cũng theo sau, lúc sau, trải xong, Khúc Tường giúp Âu Bách Xương ngồi trên giường, giúp hắn cởi giày, dùng khăn lông ướt giúp hắn lau mặt mới để hắn ngủ.

Chờ cậu làm xong việc này, vừa động vào chăn, lập tức bị Âu Bách Xương dùng tay không bị thương ôm chặt thắt lưng, nhất thời mặt cậu đỏ bừng, trước kia đều là làm xong rồi mới cùng nhau ngủ, chưa từng không làm lại ngủ cùng nhau, cậu cảm thấy như vậy thân thiết hơn, điều này làm cho cậu không được tự nhiên.

Cậu muốn quay đầu, nói cho Âu Bách Xương đừng ôm cậu, làm sao cậu biết vừa chuyển mình..., liền bắt gặp ánh mắt đang bốc nhiệt của Âu Bách Xương, trong khoảng thời gian ngắn, cả tim cậu đều theo miệng nhảy ra, nói không ra lời.

Nhưng thật ra là Âu Bách Xương cúi đầu thấp, điểm nhẹ trên môi Khúc Tường, tuy rằng hắn không nói gì thêm, cũng không có làm chuyện gì, nhưng Khúc Tường lại xấu hổ đến thần tình đỏ bừng, cảm thấy được toàn thân đều nóng lên, đành phải nhìn sang chỗ khác, ngập ngừng nói: “Muộn rồi, ngủ đi!”

Âu Bách Xương khẽ ừ, Khúc Tường nhắm mắt lại, nhưng vẫn có thể cảm thấy Âu Bách Xương đang nhìn mình, làm cho cậu cảm thấy xấu hổ, không được tự nhiên.

Nhưng cậu lại nhẹ nhàng mỉm cười, lần đầu tiên cậu cảm thấy ở bên cạnh nam nhân này, chính mình không sợ hãi như trước kia.

Buổi sáng, Âu Bách Xương còn đang ngủ, Khúc Tường không đánh thức hắn, cẩn thận rời khỏi tay hắn, đi đến bên chiếc bếp gas nhỏ, cậu mở tủ lạnh nhỏ, may mà vẫn còn một ít trứng, cậu liền bắt đầu chiên.

Mùi thơm làm cho Âu Bách Xương tỉnh lại, thương thế tuy rằng không tốt, nhưng cổ họng hắn không còn đau như ngày hôm qua, hắn thanh thanh yết hầu, phát giác thanh âm của mình đã tốt hơn nhiều.

Hắn đưa mắt nhìn nơi này, rất nhỏ, cũng đủ cho một người, nhưng không thể chứa hai, hắn chớp mắt, liền thấy Khúc Tường đang chiên trứng, hắn tựa hồ muốn tự mình đứng lên, mặc dù phải cố hết sức, nhưng hắn vẫn có thể tự mình động.

Khúc Tường không nghĩ Âu Bách Xương lại tỉnh sớm như vậy, sáng nay nhìn thấy hắn, không khỏi có chút kỳ quái, bọn họ từ trước cho tới bây giờ sẽ không có loại tình huống này, bình thường đều là Âu Bách Xương trở về, cùng cậu trên giường, Âu Bách Xương so với cậu sẽ tỉnh sớm hơn, bọn họ chưa từng nói chuyện một cách đúng nghĩa, hiện tại cậu phải nói, bỗng nhiên cảm thấy không thoải mái.

“Người có cần ta giúp?” Âu Bách Xương lắc đầu, Khúc Tường chỉ vào một gian nhỏ: “Kia là nhà vệ sinh, nếu người muốn, có thể tới đó.”

“Cám ơn!” Không lâu, Khúc Tường nghe được tiếng nước chảy, cậu đem trứng đã chiên xong đặt lên đĩa rồi mang tới bên bàn nhỏ, đặt chiếc đĩa có dính tương lên đó, lúc cậu chuẩn bị xong, Âu Bách Xương cũng đã từ phòng tắm đi ra, nhìn hắn cố hết sức bước đi, Khúc Tường tiến đến dìu hắn.

Âu Bách Xương đối với hành động nịnh nọt của cậu nhũn mảy, Khúc Tường đang chú ý tới chân bị bó bột của Âu Bách Xương nên không phát hiện, nghĩ thầm, Âu Bách Xương bị thương nghiêm trọng, tối hôm qua mình còn cười to, thật sự là không nên.

Hắn dìu Âu Bách Xương đến bên bàn ngồi xuống, gấp vài miếng trứng cho hắn, nhưng hành động ôn nhu cẩn thận của cậu không chỉ làm cho lòng mày mà cả mặt của Âu Bách Xương nhăn lại.

Hắn lạnh lùng thốt: “Người không cần nịnh nọt như vậy, ta sẽ tự mình đến.”

Khúc Tường bị lời nói lãnh đạm của hắn làm hoảng sợ, với Âu Bách Xương nếu còn vương lại vỏ trứng sẽ không ăn, Khúc Tường nói nhỏ: “Không thể ăn sao?”

“Không thể ăn! Là người nấu, ăn lại càng không ngon.” Thanh âm Âu Bách Xương càng thêm lãnh đạm.

Đêm qua Khúc Tường cảm thấy người này không có đáng sợ như vậy, nhưng có lẽ cảm giác đó là sai, người này cùng với trước kia không có gì khác biệt, ngữ khí lạnh như băng, khí thế bức người, làm cho cậu nhẹn không được rùng mình.

Nghe được ngữ khí lạnh băng của Âu Bách Xương, Khúc Tường cũng không thể ăn uống, cậu lùi bước cúi đầu, như thế nào cũng không có biện pháp để ăn.

“Lần sau không cần làm bất cứ cái gì cho ta ăn, ta cảm thấy loại hư tình giả ý này thực ghê tởm, một trăm vạn kia cùng những thứ khác không phải dựa vào việc chiên trứng cho ta, ta chỉ yêu cầu người ở trên giường thỏa mãn ta, chỉ cần người có thể làm, ta liền cảm thấy tiền tiêu thật sự có giá trị, còn loại quá mức nịnh nọt này, ta ngược lại cảm phi thường chán ghét, về sau người tốt nhất nên nhớ kỹ điểm này. Có lẽ có người thích bộ dạng nịnh nọt của người, nhưng ta thì không, thậm chí còn làm ta phản cảm.”

Khúc Tường khiếp sợ ngẩng đầu, cậu hoài nghi năng lực lý giải của mình, bởi vì cậu vừa rồi nghe được lời nói của hắn cùng ý tứ của chính mình không có giống nhau.

Âu Bách Xương lãnh đạm đem công văn đem qua hắn mang đến, lật xem vài cái, sau đó xuất ra một tấm vé: “Ta không hiểu được người vì cái gì mới ở mười ngày liền đi, có lẽ là người không nhìn thấy đồ vật này nọ, cho nên cảm thấy không kiên nhẫn, lại nói chúng ta trừ bỏ ở trên giường, ta cũng không đối với người nói chuyện này tiến hành như thế nào, cho nên người cho là người phục vụ, nhưng không được hậu đãi sao?”

Khúc Tường định trả lời, Âu Bách Xương lãnh đạm liếc mắt một cái, cơ hồ ngăn lại ý định trả lời của cậu, Âu Bách Xương đem văn kiện đặt trên bàn: “Ta nghĩ hưởng tiện nghi của người, người sẽ không tùy tiện chọn một nhà trọ, cho nên ta tìm nhà trọ cao cấp này, cho dù người hà khắc như thế nào cũng sẽ thích nó, ta tin tưởng người cũng vậy, vì chọn nhà trọ này, ta tiêu phí không ít thời gian.”

Nhà trọ? Khúc Tường không rõ nguyên nhân nhìn Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương lại nhìn cậu bằng ánh mắt khinh thường: “Đừng giả vờ vô tội, ta đã nói rồi, ta chấp nhận bản tính của người, người ở trước mặt ta giả vờ làm cho ta chán ghét đến cực điểm.” Hắn đem chi phiếu tới trước mặt Khúc Tường: “Một trăm vạn ở trong này, đây là chi phiếu, người bất cứ lúc nào cũng có thể đến ngân hàng để lĩnh, ta muốn đem kế ước bán nhà và chi phiếu cùng một lúc giao cho người, không thể

tưởng được ta vừa mới làm tốt thủ tục, người đã bỏ đi, tiếp theo người tốt nhất nên kiên nhẫn một chút, ta không thích lật lọng.”

Nhìn đến giấy tờ trên bàn, Khúc Tường cơ hồ mất đi lý trí, vì phải hiểu lời nói mình nghe được, cậu vươn tay bắt lấy tập văn kiện, mở ra xem rõ.

Nhìn thấy cậu nhanh chóng nhận lấy tiền cùng khế ước, Âu Bách Xương lạnh lùng nhìn cậu, lập tức cổ hết sức đứng lên: “Đi thôi, hiện tại người đã nhận lấy tiền cùng khế ước mua bán nhà, người nên thỏa mãn ta một tháng!” Hắn tạm dừng một chút lại nói: “Đúng rồi, xe của người ở tại ga ra của ta, hôm qua mới được đưa đến.”

Khúc Tường ngơ ngác nhìn chi phiếu và khế ước mua bán nhà trong tay, hắn thực sự giàu có a! Kia không phải là đồ giả mà là thực, là thực a! Đúng là giới ăn chơi xa xỉ, cậu giật mình ngẩng đầu nhìn Âu Bách Xương, hỏi: “Xin hỏi —— này là ý tứ gì?”

Âu Bách Xương không kiên nhẫn, phiền chán nói: “Đủ rồi, đây là giá cả bao dưỡng mà chúng ta đã bàn thảo, người sẽ không nói người đã quên?”

“Chúng ta đã bàn thảo?” Khúc Tường rối loạn: “Khi nào? Vì cái gì ta hoàn toàn không biết?”

Ngữ khí của Âu Bách Xương chuyển lạnh như băng, người diễn cái gì?: “Người đã quên? Ta đây nhắc nhở người, chính là người lần đầu tiên trên giường của ta nhắc đến tiền, như vậy cùng nhau bàn giá, đương nhiên vừa bàn xong, người liền đối với ta biểu hiện phi thường nhiệt tình, tự động cởi bỏ nút thắt chủ động hôn ta, tuy rằng người không biết hôn làm cho người ta không kiên nhẫn, nhưng là sự nhiệt tình của người bù đắp đi khuyết điểm kia.”

Trí nhớ cậu trở lại sáng sớm hôm đó, tay chân bị trói chặt, nam nhân này lại ở ngay trước mặt nhìn cậu như hổ rình mồi, làm cho cậu khiếp sợ, trong lòng hoảng loạn, cái gì cũng không có biện pháp tự hỏi, chỉ biết nam nhân này muốn thân thể cậu, cậu sợ chính mình bị tổn thương nên chấp thuận hắn.

Nhớ tới lần nói chuyện đó, cậu vẫn không khỏi khiếp sợ: “Là người trói chặt ta, sẽ đối ta bất lợi, ta mới có thể..... Mới có thể.....”

Âu Bách Xương không chỉ cười lạnh, nụ cười của hắn còn trở nên hèn mọn: “Loại biểu tình này của người đủ chê cười? Muốn đem theo gì thì lập tức thu dọn, chúng ta đi.”

“Không đúng, ta không đi, ta hiện tại không có ở nhà người, bị người giam cầm, hiện tại là người đi ra, bằng không ta liền báo cảnh sát.”

Khúc Tường làm chủ tình huống, cậu không hề yếu đuối, bởi vì cậu không hề bị khống chế, cậu lập tức cầm điện thoại di động.

Âu Bách Xương lần thứ hai nhún mày: “Người hẳn thích vui đùa? tiền cùng khế ước mua bán nhà ta đều cho người, chính là người đối với ta lừa nâng giá cả.”

Dường như hiện tại mới phát hiện trong tay mình nắm mấy thứ giấy tờ nguy hiểm, Khúc Tường đem chúng hướng ném tới chỗ Âu Bách Xương.

“Nếu người tiến thêm một bước, ta sẽ cáo người ở tại nhà ta một đêm, lại đem ta bắt cóc đến nhà người, thậm chí còn gọi người người hầu giám thị ta, không cho ta bước ra khỏi phòng một bước, đó là tội bắt cóc, người có biết không?”

Bắt cóc? Thật buồn cười, Âu Bách Xương tức giận đến cười không nổi, hắn tiến lên trước một bước: “Người diễn đủ hay chưa? Nếu là giá không đủ, chúng ta có thể bàn lại, nhưng là người nghĩ muốn biểu diễn mấy động tác đẹp mắt, ta sẽ không nhượng bộ.”

Nhìn thấy hắn tiến lên trước, Khúc Tường cầm lấy điện thoại, ấn số, chân Âu Bách Xương hiện đang bị thương, không có cách nào đi đến trước mặt cậu ngăn lại cảnh buồn cười này, nhưng là tại chỗ hắn đứng, hắn dùng cây nạng hất đi điện thoại trên tay Khúc Tường.

“Người rốt cuộc đang đùa cái gì? Khúc Tường?”

“Ta muốn Lão đại Xã hội đen nhà người không bao giờ ... đi hại người nữa.”

“Lão đại Xã hội đen?” Âu Bách Xương nếu không phải quá mức kinh ngạc, hẳn nhất định sẽ cười ha hả, người này tuyệt không bình thường, trước có rất nhiều người dùng nhiều danh từ để hình dung hắn, nhưng tuyệt đối không có danh Lão đại Xã hội đen này, đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy.

Nhưng biểu tình kia của Khúc Tường là thật, cậu lấy ánh mắt cảnh giác cùng sợ hãi nhìn hắn, làm hắn muốn cười cũng không thể, vì sao cậu lại như thế, hắn nhìn ra được biểu tình này của Khúc Tường là phi thường chân thật, thậm chí trong mắt cậu còn ẩn chứa sợ hãi, tuyệt đối không phải giả vờ.

Cuối cùng, hắn đi đến một kết luận, nếu không phải Khúc Tường có bệnh, thì bọn họ nhất định đã hiểu sai vấn đề.

6. Chương 6

Âu Bách Xương nhìn Khúc Tường, Khúc Tường kiểm tra di động, đem nó đặt trong tay mình, tình huống không phải là giỡn, mà biểu tình của Khúc Tường cũng thực sự không phải giỡn, cậu nhấn số, hiển nhiên là muốn báo cảnh sát, Âu Bách Xương lui ra phía sau từng bước, hắn nghi hoặc nhìn Khúc Tường, không hiểu vì cái gì mà cậu lại làm ra loại sự tình này.

“Chờ một chút, để ta suy nghĩ lại!”

“Không có gì để nghĩ cả, mời người đi ra ngoài!” Khúc Tường cầm điện thoại tới phát run, nhưng thanh âm cậu lại thập phần kiên định cùng mạnh mẽ: “Bằng không ta liền báo cảnh sát.”

“Ta đã cho người tiền, phòng ở cùng xe, người rút cuộc còn bắt nạt cái gì? Cho dù đem chuyện này nháo loạn, cũng không có lợi cho người.”

Khúc Tường nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, hắn đơn giản giải thích: “Ngày đó ta đến câu lạc bộ là để giúp bạn ta thay ca, người lại lừa ta đi lên phòng, từ đó về sau lại đối với ta gây đau khổ.”

Cái này không phải là sự thật, Âu Bách Xương nói: “Không đúng, là chính người mời ta lên phòng, người còn nói người đang thiếu tiền, hơn nữa cái tình huống kia là người tình nguyện, cùng ta giao dịch, ta cơ hồ cũng bị người làm bị thương, người còn dám nói không có?”

Khúc Tường nghe hắn nói lung tung, tức giận quát: “Ta dù có thiếu tiền cũng sẽ không đi bán mình, ta thiếu tiền là bởi vì ta muốn mua một quyển sách nói về máy tính mới xuất bản ở Mỹ, bạn của ta nói nếu giúp hắn thay ca, hắn sẽ trả ta gấp ba lần tiền công, ta căn bản là không có mời người lên phòng, ta cũng không phải nam kỹ.”

Nhắc tới phương diện tình ái, Khúc Tường cũng thật sự nói không nên lời, nhưng vì Âu Bách Xương đổi trắng thay đen, hắn mặt đỏ nói: “Mà cùng với người làm —— làm cái sự tình đó, là bởi vì lúc đó ta uống thuốc trị cảm mạo, sau chưa đầy ba mươi phút lại uống rượu, có lẽ vì vậy mà sinh ra tác dụng phụ, đêm đó ta căn bản là không biết ta đang làm chuyện gì, nói ngắn gọn, đêm hôm đó là thần trí ta không tỉnh táo.”

Âu Bách Xương nghĩ đến Khúc Tường ngày hôm sau tỉnh lại phản ứng thực sự khác thường, nhưng hắn nghĩ lúc đó cậu muốn mượn cơ hội để nâng giá, chẳng lẽ không đúng sao? Cậu khóc lóc, cuối cùng ngay cả tiền cũng không lấy, cả danh thiếp của hắn cũng không động vào, chính mình còn tưởng rằng cậu giả vờ. Nếu là cậu phải dẫn hắn đến câu lạc bộ, vậy vì cái gì phải làm như vậy? Chính mình phải bỏ ra bao nhiêu tiền, mới hướng trình thám tìm được chỗ ở của Khúc Tường, chẳng lẽ đây là hiểu lầm sao? Âu Bách Xương bắt đầu nghĩ đến tình huống này, nhưng lại lập tức nghĩ đến lúc hắn đem Khúc Tường trở về, cùng cậu bàn thảo điều kiện bao dưỡng, Khúc Tường chưa từng ra khỏi nhà, hơn nữa biểu hiện tỏ ra rất nhiệt tình.

“Vậy người như thế nào giải thích việc người cùng ta thỏa thuận điều kiện bao dưỡng, người lại giống như nữ nhân rất nghe lời, lập tức đối với ta rất nhiệt tình?”

Nghe được hắn đem mình ra bõn cợt, lấy cậu so sánh cùng nữ nhân, Khúc Tường giận kêu: “Không phải, sau đêm hôm đó, ta chết cũng không nghĩ muốn gặp lại người, là người không biết dùng phương pháp gì tìm

tới nơi này, ta khi đó nghĩ người là bằng hữu của ta Lí Nghĩa Tín, hơn nữa lúc đó ta đang sốt, toàn thân đau nhức, mắt cũng không mở ra được, căn bản là không thấy được mặt của người, cho nên mới không biết chính người là người đã cứu ta. Ta đối với chuyện người cứu ta phi thường cảm tạ, nhưng nếu biết đó là người, ta căn bản sẽ không ở lại nhà người.”

Khúc Tường tiếp tục nói, hơn nữa càng nói càng xúc động phần nộ: “Ta rốt cục biết người là ai, ta đã muốn trốn, nhưng người vẫn đuổi theo ta, ta sợ, ta không hiểu được người vì cái gì phải đuổi theo ta, lúc ta tỉnh lại sau khi ngã cầu thang, lại phát hiện người đem tay chân ta trói vào giường, ta đã sợ chết, ta nghĩ người nhất định muốn làm hại ta, nghĩ người có sở thích kỳ quái, nên ta tình nguyện để người ôm, cũng không muốn bị người trói vào giường, vũ nhục ta, thương tổn ta.”

“Chờ một chút, người nói hoàn toàn không đúng, ta hướng trình thám tìm được chỗ ở của người, thấy người nằm trên mặt đất, toàn thân nóng lên, mới lập tức đem người tới nhà ta, hướng bác sĩ chữa bệnh cho người, bởi vì ta sợ người lại nhất thời nổi điên thương tổn chính mình, cho nên mới trói chặt tay chân người.”

Nói câu nổi điên? Khúc Tường hét lớn: “Ta không nổi điên, ta rất bình thường, vì nhìn thấy người mới làm ta sợ hãi, ta không hiểu được người vì cái gì có thể tìm được ta, rõ ràng ta cho người số điện thoại giả, vậy mà người vẫn tìm được ta, mà người tìm ta nhất định là vì uy hiếp ta, lan truyền chuyện ta cùng người trên giường, đúng hay không? Ta nói cho người, ta nghèo, không có tiền, người uy hiếp ta cũng không được gì.”

Âu Bách Xương xoa tóc rối, vì sao chuyện mà bọn họ nói lại không hề giống nhau: “Không đúng, hoàn toàn không đúng, như thế nào có thể mắc sai lầm như vậy, không phải ta uy hiếp người, không phải người cho ta tiền, mà là người dùng hết tâm cơ, muốn ta bao dưỡng người, cho người tiền, phòng ở, cùng xe hơi.”

Khúc Tường chịu không nổi những lời nói của hắn, tức giận cầm lấy đĩa trứng trên bàn hướng Âu Bách Xương, hét lớn: “Người còn nói với ta hai chữ bao dưỡng, ta liền chém chết người, cho dù người là lão đại xã hội đen, ta cũng không sợ, rõ ràng là người bắt cóc ta, còn gọi người hầu giám sát ta, làm cho ta không thể bước ra khỏi phòng, hiện tại còn vũ nhục ta.”

Bởi vì tay chân bị thương, hành động không tiện, không có khí lực liền nhận ngay đĩa trứng của Khúc Tường, Âu Bách Xương hiển nhiên sinh khí: “Ta không kêu người hầu giám sát người, là người nói hươu nói vượn, ta chỉ phân phó những người đó, nói thân thể người còn không tốt, nhượng bọn họ chú ý người nhiều hơn, để ngừa người lại ——”

“Lại thế nào? Lại nổi điên phải không?” Âu Bách Xương không có trả lời, chỉ gạt đầu, Khúc Tường tức giận ngay cả đĩa trứng của chính mình cũng hướng Âu Bách Xương ném đi, không chỉ vậy mà còn có cả đĩa, gia vị cũng hướng mặt hắn hời hợt ném.

Âu Bách Xương bởi vì tay chân bị thương, tốc độ di động đương nhiên chậm. Hắn ném đủ các loại chén đĩa, trứng chiên, gia vị, cái loại cảm giác này không hề thoải mái, mà chiếc đĩa kia lại không lưu tình chọc vào người hắn thêm vào đó là gia vị, nhện không được được kêu đau, hắn đau, đương nhiên lại càng tức giận: “Người đang làm cái gì? Dừng tay! Nổi điên cũng không nhất thiết phải dùng phương pháp này, Khúc Tường, dừng tay! Nếu không ta sẽ không khách khí với người.”

Còn nói câu nổi điên, Khúc Tường giận dữ hét: “Người nói ta nổi điên, ta đây liền cho người xem, người này lão đại xã hội đen chết tiệt.” Khúc Tường thấy trên bàn không có đồ vật gì, liền nắm lấy nó, tuy cái bàn này không nặng nhưng dùng để đánh người, hắn là rất hiệu quả.

Âu Bách Xương nhìn cậu nâng cái bàn, nếu như bị trúng đòn, không bị thương mới là lạ, hắn nhấc cây nặng ý định rời đi, lại chưa kịp bước đi, bỗng rồi, hắn ngã xuống đất, cánh tay còn đụng vào sàn nhà, quả thực là cảnh tượng rất khó nhìn, cả đời hắn lần đầu là động tác buồn cười nhất.

“Người phải chết, đến chỗ khác mà chết, đừng chết ở nhà ta!” Khúc Tường rống lớn kêu, Âu Bách Xương tức giận, hắn bị ngã rất đau, ngay cả đứng dậy cũng không thể, trông rất giống với mấy con trùng trên mặt đất, chính là như thế nào cũng không cử động được.

“Người còn không đi ra ngoài, mau cút ra ngoài, nếu để ta nhìn thấy người ta liền báo cảnh sát.”

Âu Bách Xương gầm rú: “Ta cũng muốn đi, nhưng là ta không thể đứng dậy, người rống cái gì mà rống?”

Khúc Tường nghe thấy hần gầm rú, đem cái bàn kia bỏ xuống, cẩn thận xem xét Âu Bách Xương, đúng là hần không thể đứng dậy, vịn vịn trên mặt đất, Khúc Tường tức giận, lấy một tay kéo hần, nhưng là kéo không được, càng kéo càng vụng.

Bởi vì so với cậu Âu Bách Xương rất nặng, cậu như vậy tùy tay lôi kéo, như thế nào có thể nâng hần dậy. Cho nên cậu đem hết khí lực kéo Âu Bách Xương đứng lên, Âu Bách Xương đụng vào người cậu, toàn bộ thể trọng của hần dựa vào cậu, mà Khúc Tường thể trọng vốn không bằng hần, lực cánh tay lại không được tốt lắm, cho nên không đỡ được, phịch một tiếng, cậu bị Âu Bách Xương đặt ở dưới thân, thân thể dính chặt tại sàn nhà.

Đầu của Khúc Tường đụng phải một cái bao, mà Âu Bách Xương đau đến nhăn mặt, cậu nhìn thấy sắc mặt hần thay đổi, vội vàng hỏi: “Người làm sao vậy?”

Âu Bách Xương vừa đau vừa giận rống: “Người ngu ngốc sao? Không thấy chân ta phải bó bột sao, vừa rồi kéo ta mạnh như vậy, tay của ta cũng đụng phải sàn nhà, ta đau đến toàn thân không khí lực.”

Làm ơn mắc oán, Khúc Tường cả giận nói: “Người vừa rồi mắng ta là kẻ điên, hiện tại lại mắng ta ngu ngốc, người là ai, lão đại xã hội đen có gì đặc biệt hơn người, có thể tùy tiện vũ nhục người thiện lương như ta?”

Nghe cậu nói như vậy, Âu Bách Xương cũng tương đối cả giận nói: “Ai là lão đại xã hội đen, sa người không nói người là thành viên của tổ chức khủng bố quốc tế cho rồi? Ta là doanh nhân, cùng xã hội đen không có quan hệ.”

“Người là doanh nhân?” Khúc Tường lặp lại. Âu Bách Xương phát điên nói: “Hừ, người có nghe đến tập đoàn Phát Huy?”

“Phát Huy?” Khúc Tường hưng phấn vui sướng, tiếng thét chói tai: “Đó là nơi sau khi tốt nghiệp ta muốn vào làm? Tập đoàn kia thực sự rất lớn, nhất là một năm gần đây, vị chủ tịch kia rất có tầm nhìn, nghe nói bọn họ muốn dành thị trường của PHS, hơn nữa máy tính của bọn họ, đều là loại tốt nhất từ Mỹ_____”

Không cho Khúc Tường nói xong, Âu Bách Xương lập tức nói: “Ta chính là chủ tịch tập đoàn Phát Huy.”

Nếu voi có cánh bay trên trời, hơn nữa là bay cho Khúc Tường xem, cậu còn có thể còn hưng trí, căn bản là sẽ không cảm thấy được thế nào, nhưng là trước mắt là người giam cầm cậu, còn lần nữa bắt buộc cậu cùng hần, nam nhân này là chủ tịch tập đoàn Phát Huy? Khúc Tường thực sự bị đả kích.

“Người nói giỡn, chủ tịch tập đoàn Phát Huy rõ ràng họ Trần.”

“Đó là ông ngoại của ta, một năm nay ông đem công ty giao lại cho ta.”

Một năm này, hần không phải là người mà cậu sùng bái sao, Khúc Tường vẻ mặt không tin: “Người nhất định đang lừa ta đúng không?”

“Ta lừa người?” Âu Bách Xương có chút phẫn nộ: “Ta vì cái gì phải gạt người? Người có cái gì để lợi dụng sao? Người lúc nào cũng cho ta lừa gạt người sao?” Hần chỉ tập văn kiện: “Nơi đó là văn kiện của Phát Huy, người nhìn xem, xem ta có lừa người không?”

“Người ở trên người ta, ta như thế nào đứng lên? Người tránh ra a!”

“Ta toàn thân đau đến phải chết, không có khí lực dời đi, chính người đẩy ta ra.” Hần trừng lớn ánh mắt: “Người cần thận một chút thôi, tay của ta đau sắp chết.”

Loại tình huống này bỗng nhiên trở nên vừa kỳ quái vừa buồn cười, Khúc Tường hồ đồ, tận lực cẩn thận đẩy Âu Bách Xương ra, đi đến cầm lấy văn kiện, mở ra, đích thực đơn vị chủ quản nộp báo cáo là Phát Huy, mà cái quan trọng ở đây là Âu Bách Xương là người kí. Nhìn đến chỗ này, Khúc Tường không thể không tin lời nói của Âu Bách Xương: “Người thật sự không phải lão đại xã hội đen?”

“Mẹ nó, ta giống lão đại xã hội đen ở chỗ nào?” Âu Bách Xương tức khí đến nói năng có phần thô tục, có thể thấy được hần thực sự mệt mỏi.

Nhìn thấy người mình sùng bái ở trước mắt, Khúc Tường vội vàng nâng Âu Bách Xương dậy: “Thật có lỗi, chúng ta nhất định là hiểu lầm, người không có khả năng là lão đại xã hội đen, ta cũng không có bán xuân, đây là sự thật!” Khúc Tường muốn giải thích rõ ràng: “Ta đêm hôm đó là uống thuốc lại uống rượu nên

sinh tác dụng phụ, thần trí không rõ ràng, mới phát sinh loại hành vi đó với người, thật sự, ta không có lừa người, sau ta nghĩ đến người là lão đại xã hội đen, đem ta trói lại, muốn đối với ta bất lợi, cho nên ta mới sợ người, sợ phải chết, cho nên người muốn đối với ta làm cái gì, ta cũng không dám cự tuyệt.”

“Người nếu là sợ hãi, vì cái gì thân thể phản ứng mãnh liệt như vậy?”

Che lại mặt, Khúc Tường thực sự không dám đối mặt với vấn đề này, cậu cũng đã tự hỏi rất nhiều lần, hẳn xấu hổ nói: “Ta nói, người nhất định sẽ cảm thấy kỳ quái, ta cũng không hiểu được chính mình là làm sao, nhưng là khi người chạm vào ta, toàn thân ta liền nóng lên, cho tới bây giờ đều không có loại tình huống này phát sinh trên người ta, ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt, ta.....làm ơn, người không cần nhắc lại vấn đề này, nó sẽ làm ta xấu hổ.”

“Nói như vậy, đây là một hiểu lầm!” Khúc Tường gật đầu: “Ta nhượng người quay về bệnh viện, thật cầu khẩn, ta vẫn nghĩ đến người là lão đại xã hội đen, cho nên mới nói với người những lời khó nghe như vậy.”

Âu Bách Xương thở dài: “Quên đi, ta đem người trở thành người bán xuân, ta mới là người không biết xấu hổ.”

“Làm ơn, người không cần nhắc lại chuyện đó.” Khúc Tường cẩn thận nâng Âu Bách Xương dậy: “Ta đi gọi taxi, còn mấy thứ này, ta giúp người nhặt lại.” Cậu nhặt chi phiếu cùng khế ước mua bán nhà trên mặt đất, rất nhanh giao lại cho Âu Bách Xương.

“Ta không biết nên xin lỗi người như thế nào, bằng không người giữ chi phiếu này đi!”

Khúc Tường lắc đầu: “Ta không phải loại người làm chuyện không đứng đắn, làm ơn, người không cần nhắc lại, ta ——” Khúc Tường đỏ mặt: “Ta nghĩ không nên nhắc lại việc đó, ta đỡ người ra bên ngoài gọi taxi.”

Âu Bách Xương cũng hiểu được lần này hiểu lầm thật sự là quá, chỉ có thể nói hết thảy đều là sai sót ngẫu nhiên.

“Được rồi, gọi xe taxi, ta trực tiếp quay về bệnh viện, nếu là người có chuyện gì muốn liên lạc với ta, có thể dùng số điện thoại trong danh thiếp này gọi điện cho ta, thư kí của ta sẽ nhận lại cho ta.”

Khúc Tường giữ danh thiếp, cậu biết cậu sẽ không có khả năng gọi cho hắn.

Đem Âu Bách Xương xuống cầu thang, thẳng đến chỗ xe taxi, cậu ngay cả nhìn cũng không dám nhìn Âu Bách Xương. Âu Bách Xương cuối cùng cầm tay cậu, dùng sức một chút, thản nhiên nói: “Thật có lỗi, thật sự rất có lỗi.”

“Không có gì, làm ơn, xem như chúng ta đều đã quên chuyện này được không? Ta không muốn nhớ lại, tốt nhất người cũng nên quên.” Khúc Tường không được tự nhiên khẩn cầu.

Cậu giúp Âu Bách Xương đóng cửa xe, Âu Bách Xương nhìn cậu một cái, cuối cùng lại thở dài: “Được rồi, xem như chúng ta đều đã quên, hẹn gặp lại, Khúc Tường.”

“Hẹn gặp lại, Âu tiên sinh.”

“Người sau khi tốt nghiệp, có thể đến tập đoàn của ta làm việc!”

Cậu có chết cũng không đến, chính mình cùng chủ tịch tập đoàn này ở chung trên giường lâu như vậy, vào tập đoàn bọn họ, nhìn thấy Âu Bách Xương, sẽ nhớ tới chuyện đáng xấu hổ kia, mà cậu tin tưởng Âu Bách Xương cũng chỉ là khách sáo mà thôi, cậu gật đầu cho có lệ: “Cám ơn người, Âu tiên sinh, ta sẽ tận lực thử xem, người mau quay về bệnh viện gặp bác sĩ, không biết tay chân người lúc này bị ta đẩy ngã, có hay không bị thương càng nghiêm trọng?”

Âu Bách Xương nói nhỏ: “Ta quay về bệnh viện.”

Khúc Tường gật đầu: “Chúc người sớm bình phục.”

“Cám ơn!”

Khúc Tường nhìn xe rời đi, cậu chậm rãi tiêu sái quay về nhà trọ ẩm áp của mình, bỗng nhiên nhận không được quay đầu lại nhìn, cậu nghĩ có lẽ cả đời mình sẽ không còn được gặp lại Âu Bách Xương, dù sao Âu Bách Xương không phải người mà đệ tử nghèo như cậu có thể tùy tiện nhìn thấy. Trong lòng cậu bỗng nhiên

có điểm là lạ, cảm thấy được cái gì đó, mà cái này tựa hồ rất quan trọng, nhưng là còn muốn đi xuống, có thể tiếp xúc cái cậu không muốn tiếp xúc, vì thế cậu không dám đi xuống nữa, tóm lại, lần này chuyện giải quyết, liền đơn giản như vậy. Đối với việc mình thất thân, cậu cũng biết không phải là lỗi của Âu Bách Xương, chỉ có thể nói là sai sót ngẫu nhiên, tất cả đều đúng vậy, chỉ hy vọng hai người bọn họ nhanh chóng quên việc này.

Khúc Tường xin phép nghỉ đã lâu, mỗi trình khóa, các giảng viên đều hỏi cậu tại sao gần đây không có đi học, cậu trả lời vì sinh bệnh nên mới xin nghỉ học.

Đối với lời nói của cậu, các giảng viên không chút hoài nghi, mà bình thường cậu là người dễ gần, thường giúp bạn học ghi bài, cho nên lúc cậu đi học, không ít bạn học tự động đem vở của cậu đi sao chép chỗ còn thiếu, cho nên coi như cậu theo kịp giáo trình, kì thi giữa kì vẫn là đứng đầu khoa, các học sinh đều cười bảo cho dù cậu không đi học, cũng không tụt hạng.

Cậu cười cười hưởng ứng, chính là thời gian qua, cậu cảm thấy được mình dường như trở nên có chút hư không, trước kia sách viết về máy tính có thể cho cậu hưng phấn khoái hoạt nửa ngày, nhưng giờ khi cậu có trong tay, thì chỉ tùy tiện lật xem, bốn bề vắng lặng, nhìn không được khoanh tay thở dài, cũng không hiểu được vì sao mình thở dài, lại có cái gì đó chưa thỏa mãn, cậu thật sự không rõ nguyên nhân, chính là cảm thấy trong lòng trống rỗng, làm cái gì cũng không ổn.

Có khi nhớ tới Âu Bách Xương, không biết tay chân hắn hiện như thế nào, đã khỏi hay chưa? Mà Âu Bách Xương có đưa cho cậu danh thiếp, cậu thường cầm ở trong tay, nhưng rồi lại cất đi, nhưng là cậu rất muốn gọi cho hắn, cậu lại cảm thấy làm như vậy có điểm kỳ quái, dù sao bọn họ cũng không có quan hệ. Nếu nói có, thì cũng chỉ là hiểu nhầm, có thể cậu gọi điện thoại cho Âu Bách Xương, Âu Bách Xương còn không muốn đứng dậy hỏi cậu là ai, như vậy rất xấu hổ.

Một tháng sau, Khúc Tường rốt cục chịu không nổi. Quyết định gọi điện thoại hỏi hắn một chút, thương thế như thế nào? Chỉ đơn giản là quan tâm, hắn sẽ không có chuyện gì đi! Tìm cậu đập nhanh, bên kia đầu dây một giọng nói ngọt ngào của nữ nhân vang lên: (Âu tiên sinh đang họp, xin hỏi người là người của công ty nào?)

Khúc Tường ở đầu dây bên này mặt đỏ, Âu Bách Xương bận rộn như vậy, như thế nào có thể nhớ cậu, cậu nhỏ giọng nói: “Không có việc gì, ta chỉ muốn hỏi thân thể Âu tiên sinh đã khỏi hẳn hay chưa?”

(Cảm ơn sự quan tâm của người, Âu tiên sinh thân thể đã tốt, cần ta nhắc lại với tiên sinh hay không?)

Khúc Tường vội vàng nói: “Không cần, ta không sao, ta chỉ hỏi một chút mà thôi.” Cậu vội vàng đập máy, ly khai nhà trọ.

Âu Bách Xương nhất định sẽ không nhớ rõ cậu, hẳn ngày đó cũng chỉ nói mấy câu khách sáo mà thôi, chính mình còn gọi điện thoại, quả thực là đáng xấu hổ. Khúc Tường ở bên ngoài một ngày, sau khi trở lại nhà trọ, tâm tình cũng không tốt hơn, cảm thấy được trong lòng bồn chồn, cũng không hiểu được chính mình đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì lại lo lắng như vậy?

Ngày hôm sau, cậu đi học như bình thường, ly khai giảng đường, liền thấy một chiếc xe cao cấp đậu trước mặt, cửa sổ xe hạ xuống. Người bên trong gọi cậu: “Khúc Tường?”

“Âu Bách Xương, ách..... Âu tiên sinh!” Tâm Khúc Tường thiếu chút nữa nhảy ra ngoài, Âu Bách Xương đối với hắn mỉm cười: “Có chút việc phải nhờ người giúp, có sao không?”

Âu Bách Xương xuống xe, ý mời phi thường rõ ràng, Khúc Tường ngồi vào trong xe: “Ta không sao, có thể giúp cái gì ta nhất định sẽ hết sức hỗ trợ.”

“Thật tốt quá, ta có một ít tin tức không hiểu lắm, bởi vì ta không học cái này, nên xem không hiểu lắm, cũng không biết tài liệu đối phương gửi có vấn đề gì hay không, nên ta muốn hỏi người một chút!” Chiếc xe lăn bánh.

“Người đã ăn cơm hay chưa?”

“Ta chưa!” Khúc Tường rất nhanh trả lời, giống như sợ không hiểu vấn đề Âu Bách Xương nói.

“Vậy chúng ta cùng đi ăn cơm! Thuận tiện thảo luận về vấn đề này, hy vọng người có thể giảng ta một số khái niệm cơ bản.”

7. Chương 7

“A, nguyên lai là cái dạng này a! Cái này có ý nghĩa gì? Cùng với những cái khác không giống nhau?” Bồi bàn đưa đồ ăn tới, Âu Bách Xương không động đũa, hắn tiếp tục cầm lấy tài liệu, hỏi Khúc Tường.

Khúc Tường nhìn tài liệu, giải thích: “Cái này hoàn toàn không giống, bởi vì đây là hệ thống tân tiến, mới ra từ Mỹ, đây quả thực là tư liệu hiện đại, ngay cả trong sách vở cũng không có, chỉ có lên mạng mới có thể tìm được số liệu cùng quy cách này.”

Câu trả lời của Khúc Tường tựa hồ làm cho Âu Bách Xương hài lòng, hắn lại hỏi thêm mấy vấn đề, không bao lâu, bồi bàn đưa món khai vị tới trước mặt Khúc Tường, Âu Bách Xương cất tài liệu: “Ăn cơm trước, lát sau bàn!”

Khúc Tường buông tài liệu, dùng đồ ăn trên bàn, Âu Bách Xương cũng ăn phần của hắn, cậu ăn đồ này nọ, sau nói: “Âu tiên sinh, tay chân người đã tốt hay chưa?”

Âu Bách Xương ngẩng đầu: “Tuần trước đã khỏi hẳn, liền lo tới công việc, bởi vì lúc bị thương, có rất nhiều việc ta không thể giải quyết, tuần trước thật sự là rất bận rộn, hơn nữa kế hoạch này ta xem không hiểu, thật sự làm ta hao tổn tâm trí, may mắn là có người giúp.”

Nói đến đây, hai người không nói gì thêm, vì thể đành phải vùi đầu vào ăn, bồi bàn đưa tới món chính, bọn họ im lặng ăn, mãi cho đến ngay cả hồng trà cũng đã uống xong, hai người bọn họ cũng nói với nhau không hơn mấy câu. Khúc Tường không biết nên nói gì với Âu Bách Xương mới tốt, mà Âu Bách Xương tựa hồ cũng rất cẩn thận trong việc lựa chọn lời nói, vì thế không khí trở nên có chút kỳ quái.

Cơm nước xong, Âu Bách Xương thanh toán tiền, đứng trước cửa quán nói: “Đã gần tám giờ, nếu người bận việc, ta sẽ hỏi sau ——”

Khúc Tường vội vàng lắc đầu: “Ta không bận, đêm nay ta cũng không có việc gì.”

“Đêm nay ta cũng không có việc gì, không bằng chúng ta đi xem cảnh đêm đi!” Âu Bách Xương đưa ra đề nghị, lại nói nhanh: “Đương nhiên nếu người mệt, hoặc là người không có hứng thú.....”

“Ta không phiền, hơn nữa xem cảnh đêm cũng rất thú vị.” Khúc Tường thốt ra.

Âu Bách Xương nhìn cậu mỉm cười: “Thật tốt quá, ta còn nghĩ người chán ghét việc ở bên ta.” Hắn xoa tóc rồi, có chút không được tự nhiên: “Ta tốt nghiệp đã lâu, không hiểu được người trẻ như các người nghĩ cái gì? Nếu người có đề nghị gì, có thể nói với ta.”

Khúc Tường mê luyến nhìn Âu Bách Xương, trên mặt cậu có điểm nóng lên: “Ta cảm thấy xem cảnh đêm cũng tốt, nếu tiện có thể ghé cửa hàng mua đồ ăn.”

“Có thể a, ta đi trước lấy xe, người chờ ta một chút.” Âu Bách Xương lập tức đi lấy xe, bóng dáng toát ra vẻ khấn trương cùng sung sướng, chờ cửa xe mở, Khúc Tường ngồi vào trong, Âu Bách Xương đưa cậu lên núi Dương Minh ngắm cảnh đêm.

Cảnh này rất đẹp, nhưng Khúc Tường biết mình đối với cảnh đêm căn bản là không mấy hứng thú, cậu rất thích ngắm Âu Bách Xương, mà Âu Bách Xương cũng vô tình chạm phải cậu vài lần, làm cho tâm tình cậu nhảy loạn.

Kết quả là nói phải thảo luận về tài liệu, cũng không có thảo luận xong, Âu Bách Xương đưa cậu về nhà, đối với cậu nói: “Ta đã quên đem vấn đề kia hỏi xong, người mấy ngày nay có rảnh hay không? Nếu có thời gian, chúng ta chọn ngày, đem vấn đề kia hỏi rõ ràng.”

Có thể gặp lại Âu Bách Xương, làm cho Khúc Tường xúc động, cậu rất nhanh trả lời: “Ta rảnh, trên thực tế ta ngày mai không có buổi học, nếu ngày mai người có thời gian, có thể tới tìm ta, ta đều ở nhà trọ.”

Âu Bách Xương tựa hồ rất cao hứng, hân hoan ra một tia hưng phấn: “Tốt quá, hy vọng hôm nay đã không khiến người cảm thấy nhàm chán, ngày mai gặp, Khúc Tường.”

“Hẹn gặp lại, Âu tiên sinh!”

Âu Bách Xương nói: “Gọi bằng Âu tiên sinh dường như rất lạ, người có thể gọi Bách Xương.”

May mắn đèn đường không rõ che khuất cái mặt đỏ của Khúc Tường, cậu nhẹ giọng nói: “Ngày mai gặp, Bách Xương!”

Âu Bách Xương nhìn mặt cậu, thất thần nói: “Vậy ngày mai gặp lại.”

Ngày hôm sau, mới khoảng bảy giờ sáng, đã có người đến ấn chuông cửa, Khúc Tường cả đêm qua vì quá vui vẻ mà không ngủ được, đến khi trời gần sáng mới thiếp đi, đang muốn mắng có phải là tên hồn đản Lí Nghĩa Tín hay không, không thể tưởng tượng được là Âu Bách Xương, Âu Bách Xương nhìn thấy vẻ mặt buồn ngủ của cậu, không khỏi lúng túng nói: “Người còn ngủ sao? Là ta tới quá sớm sao? Thật có lỗi! Bởi vì đêm qua ta không ngủ được, cho nên hôm nay tỉnh rất sớm, quấy rầy người rồi? Lát nữa ta quay lại.”

Khúc Tường lập tức tỉnh táo, cậu nói dối: “Không có, ta cũng vừa rời giường.”

Âu Bách Xương yên tâm nói: “Kia thật sự là quá tốt, ta cảm thấy tuần trước công việc nhiều rất mệt mỏi, cho nên hôm nay muốn nghỉ ngơi, vừa vặn nghĩ đến người đêm qua nói người không có buổi học, không bằng chúng ta đi chơi đi!”

“Ta thay quần áo, liền đi với người!” Khúc Tường tâm tình xúc động tiêu sái đi vào thay quần áo, Âu Bách Xương đợi cậu trong chốc lát, bọn họ liền cùng nhau đi ra ngoài, hôm nay Âu Bách Xương hoàn toàn không có nói đến tài liệu về máy tính kia, ngược lại mang Khúc Tường đi dạo, tới buổi tối, còn mang Khúc Tường đi tắm hơi, lúc Khúc Tường Về đến nhà, cậu đã rất mệt.

Âu Bách Xương tựa hồ rất cao hứng khi có cậu làm bạn, nhưng là bọn họ đối với nhau vẫn thập phần mới lạ, khi Âu Bách Xương về đến nhà mới nói: “Lại đã quên hỏi người quy cách máy tính, ta đây mấy ngày sau lại đến? Có thể chứ?”

Khúc Tường dùng sức gật gật đầu: “Có thể, thứ sáu ta không có buổi, nếu người muốn tìm ta, ta sẽ ở nhà trọ.”

Kết quả là sáng sớm thứ sáu, Lí Nghĩa Tín liền tha Khúc Tường đến nhà hắn, giúp hắn sửa máy tính, mà không chỉ mỗi máy tính, ngay cả máy đánh chữ cậu cũng phải sửa, Khúc Tường dùng sức quát: “Sao người không tự mình bảo dưỡng nó? Ta không phải kỹ thuật viên máy tính?”

Lí Nghĩa Tín nói: “Làm ơn đi mà, người giúp ta làm ta trả người gấp ba tiền công? Gọi người giúp ta là để người thu tiền công, người giúp ta đi!”

Khúc Tường muốn đối với hắn rống to, nếu không phải giúp hắn thay ca, cậu sẽ không thất thân, nhưng những lời này cậu không thể nói, nhưng nếu không thất thân, cậu cả đời này hắn cũng sẽ không quen biết với Âu Bách Xương, cho nên mất là được, ngay cả cậu cũng không hiểu hết.

Lúc rời nhà Lí Nghĩa Tín, trời có chút mưa, Khúc Tường nghĩ muốn dùng dù của Lí Nghĩa Tín, không thể tưởng được Lí Nghĩa Tín lại nói: “Không đời nào, mưa nhỏ vậy cũng mang dù, ta chỉ có một cái, cho người mượn, ngày mai trời mưa to ta liền xong, huống hồ người cũng không phải nhu nhược đến không thể dầm mưa.”

“Xem như người lợi hại, ta sáng sớm sang đây giúp người sửa máy tính đến mười một giờ đêm, người lại ngồi ở phòng khách bắt chéo chân xem A Phiến, thanh âm kích tình kia làm hai lỗ tai của ta rất nhanh điếc, người phóng lớn tiếng như vậy làm cái gì, sợ người đi ngang qua cửa không biết người đang xem A Phiến sao?”

“Làm gì a Khúc Tường, người không xem A Phiến như người mới có vấn đề, người rất muốn xem có phải hay không, hôm nào ta sao bằng xong sẽ cho người mượn, này là nữ diễn viên siêu siêu gợi cảm.”

“Câm miệng, người tên hỗn đản này, về sau đừng tới tìm ta, bằng không ta liền đập hư của máy tính người! Người không cho ta mượn dù, người về sau đừng đến nhờ ta, nếu không ta khiến cho máy tính của người toàn bộ là hình ảnh tình dục.” Sau đó, Khúc Tường đội mưa về nhà, nào biết lúc vừa ra khỏi cửa mưa cũng không lớn, nào ngờ đi rồi liền như trút nước, cậu toàn thân ướt sũng trở về nhà, cậu nhịn không được mắng Lí Nghĩa Tín.

Khúc Tường chạy về nhà trọ, nhìn thấy chiếc xe quen thuộc đậu trước cửa, có người bung dù chờ ở đó, bất quá mưa lớn như vậy, bung dù hay không cũng không khác nhau.

“Âu tiên sinh.”

Âu Bách Xương đối với cậu lãnh đạm gật đầu một cái, không nói gì thêm liền vào trong xe, xem ra là muốn rời đi.

Khúc Tường không suy nghĩ chạy đến, giữ cửa kính xe: “Âu tiên sinh!”

Âu Bách Xương vào trong xe, mưa cũng vào theo, Âu Bách Xương lãnh đạm nói: “Thực có lỗi, mấy ngày nay quấy rầy người, cảm ơn người giúp ta.”

Khúc Tường mơ hồ cảm thấy không khí này không thích hợp, cậu nói: “Không có gì, người phải về sao?”

“Ta về, người dường như rất vui?” Âu Bách Xương bỗng nhiên lạnh lùng nói một câu: “Ta phải về, sau này sẽ không đến quấy rầy người.”

Khúc Tường cảm thấy tình huống này thực không tốt, cậu không biết nên nói như thế nào, vội vàng nói: “Quần áo của người đã ướt, muốn hay không lên lầu lau khô?”

“Không cần, ta về nhà làm là được, người cùng với bạn người tình cảm cũng không tồi! Hắn sáng sớm đã tới tìm người, người còn ở cùng hắn đến bây giờ mới về.”

Không hiểu được hắn vì cái gì biết chuyện Lí Nghĩa Tín tìm cậu, Khúc Tường chỉ cảm thấy lời nói của Âu Bách Xương có điểm lạ, hơn nữa mang ý tứ mỉa mai, tình huống thực sự không tốt, Khúc Tường mơ hồ biết lần này Âu Bách Xương rời đi, hắn sẽ không quay lại, vì thế cậu khẩn trương nói: “Âu tiên sinh, làm ơn người lên lầu đi, bằng không người sẽ bị cảm mạo, hơn nữa toàn thân lại ẩm ướt, không thoải mái.”

Âu Bách Xương nhìn hắn một cái, bỗng nhiên cười lạnh nói: “Được rồi, chúng ta cùng lên lầu!” Khúc Tường bị Âu Bách Xương ảnh hưởng, cậu cơ hồ không mở nổi cửa, không biết vì cái gì Âu Bách Xương lại sinh khí, hơn nữa khi sinh khí hắn thực sự đáng sợ, sự tức giận này ảnh hưởng đến cậu, như thế nào cũng không thể mở, cuối cùng Âu Bách Xương cầm lấy chìa khóa trong tay Khúc Tường, trực tiếp mở cửa.

“Cám ơn!” Khúc Tường nhỏ giọng nói.

“Không cần khách khí, ngay cả sự thật bị ta phát hiện, người cũng không cần kinh hãi như vậy.” Khúc Tường trở mặt chống đỡ, không biết hắn đang nói cái gì, nhưng thật ra Âu Bách Xương so với cậu càng tự nhiên tiêu sái vào trong nhà trọ, hắn quay người lại, thiếu chút nữa đụng vào Khúc Tường.

“Xin hỏi ta phải lau khô bản thân như thế nào?” Hắn hỏi câu này có điểm kỳ quái, Khúc Tường chỉ có thể thành thực trả lời: “Người muốn hay không đi tắm rửa, ta giúp người lấy quần áo sạch sẽ của ta cho người, có thể hơi nhỏ, nhưng là có còn hơn không.”

Âu Bách Xương đột nhiên vươn tay, ôm lấy cậu, Khúc Tường thiếu chút nữa nháy ra, mấy ngày nay đây là lần đầu tiên Âu Bách Xương đối với cậu như vậy, hắn nở nụ cười: “Thân thể của người yếu hơn ta rất nhiều? Người không tắm nước ấm sao?”

“Đương nhiên khách nhân tắm trước, ta tắm sau là tốt rồi. Âu Bách Xương lắc đầu: “Làm gì phiền toái như vậy, chúng ta cùng nhau tắm a!”

“Cùng nhau tắm?” Khúc Tường thần tình đồ bưng: “Cùng nhau tắm” ba chữ đó chẳng khác nào là cậu phải lỏa thể cùng Âu Bách Xương trong phòng tắm, thần tình đồ bưng, xấu hổ không được tự nhiên nói: “Không cần, như vậy rất kỳ quái, ta ——”

“Có quan hệ gì, người không phải cũng cùng bạn người tắm chung sao?” Cậu đương nhiên đã từng tắm chung với Lí Nghĩa Tín, nhưng đó là chuyện thật lâu về trước, lúc đó cậu cùng Lí Nghĩa Tín đang ở nhà trẻ.

Khúc Tường không trả lời, tương đương là cam chịu, hai mắt Âu Bách Xương bắn ra quang mang, hần nở nụ cười, nhưng tuyệt đối không hiền lành: “Vây cùng nhau tắm!”

Tưởng tượng đến việc nhìn thấy Âu Bách Xương lỏa thể, mặt Khúc Tường không ngừng nóng lên, nhớ lại trước kia cậu cùng Âu Bách Xương ở một chỗ, làm cậu xấu hổ, mặt rất nhanh bị thiêu cháy, cậu lấy dũng khí, mở miệng: “Được, cùng nhau tắm cũng không có chuyện gì.”

Bọn họ cùng nhau tiến vào phòng tắm, Khúc Tường đưa lưng về phía Âu Bách Xương, cậu chỉ mới nghe được tiếng Âu Bách Xương thoát y thì toàn thân đã nhanh chóng nóng lên. cậu cẩn thận cởi bỏ quần áo của mình, cố gắng không chạm vào Âu Bách Xương ở phía sau, phòng tắm rất nhỏ, dáng người Âu Bách Xương so với cậu thực cường tráng, hai nam nhân ở trong cùng một phòng tắm, khó tránh khỏi việc đụng chạm đến đối phương, mà ở trước mặt Khúc Tường có một cái gương nhỏ, có thể thấy được thân ảnh Âu Bách Xương, làm tâm tình Khúc Tường nháo loạn.

Tiếng nước chảy khi Âu Bách Xương tắm làm Khúc Tường toàn thân dục hỏa, trong lúc cậu vô tình miết miết gương, nhìn thấy hạ thân Âu Bách Xương, làm cho cậu lắp bắp kinh hãi. Khúc Tường bị kinh hách, Âu Bách Xương chạm vào người cậu, Khúc Tường nhẹn không được lắm bầm nói: “Âu tiên sinh.....”

“Gọi ta Bách Xương!”

Khúc Tường mặt đỏ: “Bách Xương!”

Hắn ôm lấy cậu từ phía sau, Khúc Tường không có giấy dựa hay cự tuyệt, một lòng ở trong lòng ngực Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương ghé sát bên tai cậu nói chuyện, hơi thở ấm áp của hắn thổi vào lỗ tai cậu, Khúc Tường giống như bị thôi miên, nhắm mắt lại, mà chính cậu vừa rồi nhìn thấy hạ thân nóng rực kia, giữ lại ở phía sau phần eo cậu, rất ấm áp, cứng rắn cùng rung động, khiến cho Khúc Tường nhẹn không được run run.

“Hôm nay ta tới rất sớm, ngươi có biết không? Bởi vì ngươi nói cho ta biết ngươi hôm nay không có buổi học, ta rất muốn nhìn thấy ngươi, cho nên đã tới đây rất sớm.” Âu Bách Xương day day lỗ tai Khúc Tường, Khúc Tường tựa hồ mất đi ý chí đến hôn mê, cậu thở dốc lên, có thể cùng Âu Bách Xương tiếp xúc như vậy làm cho thân thể cậu vô cùng hưng phấn.

Âu Bách Xương tiếp tục nói: “Ngươi với bạn ngươi quan hệ thực tốt?”

“Ân!” Lí Nghĩa Tín tuy rằng thô lỗ, lại có điểm không giống người, nhưng nói ngắn lại, hắn là người không tồi, Khúc Tường nhẹ nhàng gật đầu trả lời, Âu Bách Xương đem đầu lưỡi tham tiến trong miệng cậu, cùng cậu hôn nồng nhiệt, Khúc Tường bị hắn hôn đến nói không ra lời.

“Ngươi cùng với bạn ngươi cả ngày đều ở trong nhà hắn làm cái gì?”

“Sửa máy tính!” Khúc Tường gần như hôn mê trả lời.

Âu Bách Xương cười rất chói tai: “Câu trả lời không tồi, sửa máy tính, từ buổi sáng tới mười một giờ đêm, ta ở ngoài cửa đợi cả một ngày, bên trong truyền đến thanh âm gì ta nhận biết được, tuyệt không phải là sửa máy tính.”

Khúc Tường đối với sự âu yếm của hắn ý loạn tình mê, căn bản không rõ hắn đang nói gì, chỉ có thể cảm nhận được chính mình đang lo lắng. Âu Bách Xương cầm lấy phân thân đã ngẩng đầu của Khúc Tường, Khúc Tường chịu không nổi loại kích thích này, nắm lấy tay Âu Bách Xương, hô hấp không thể khống chế liên chuyển nhanh.

“Ngươi muốn?”

Khúc Tường không ngừng mặt đỏ, tâm tình rất xúc động, cậu nói không nên lời, Âu Bách Xương vỗ về chơi đùa nhanh hơn, hắn áp thân thể mềm mại của Khúc Tường lên tường, thấp giọng nói: “Ta nghĩ phải.”

Âu Bách Xương tựa hồ rất vừa lòng cũng rất sinh khí với câu trả lời của cậu: “Ta hắn là sẽ đối với ngươi sinh khí, cũng có thể quay đầu rời đi, nhưng là ngươi làm ta thật sự mê luyến, ta không biết ta đến tột cùng mê luyến ngươi ở điểm nào, quên đi, coi như ta chỉ mê luyến thân thể ngươi.”

Một tay ôm lấy Khúc Tường, cậu cơ hồ thở không nổi, Âu Bách Xương đem đặt cậu trên giường, mặt cậu nóng rực, tim đập rất nhanh, bị dục hỏa của Âu Bách Xương áp chế, cậu bám trụ đầu vai hắn, nhìn đôi môi Âu Bách Xương khô gợt, thần trí cậu thanh tỉnh chủ động hôn hắn.

Cậu vẫn là hôn có chút ngốc, nhưng Âu Bách Xương tựa hồ đối với nụ hôn của cậu không có cự tuyệt, cậu hưởng thụ cái cảm xúc trên môi Âu Bách Xương, rõ ràng biết đối phương là nam nhân, hơn nữa cũng biết bọn họ gặp nhau bất quá là hiểu lầm, nhưng Khúc Tường không có cách nào quên nam nhân này, còn gọi điện thoại đến công ty hắn.

Mà cảm giác khi bị nam nhân này ôm, làm cho toàn thân cậu giống như có dòng điện chạy qua, mà đây là lần đầu tiên bọn họ thân mật mà không có hiểu nhầm, chứng tỏ Âu Bách Xương đối cậu cũng có cảm tình.

Trước kia cậu không dám chạm vào Âu Bách Xương, đều là hắn chủ động vuốt ve cậu, hiện nay cậu bỗng nhiên muốn đụng chạm Âu Bách Xương.

Cậu vươn tay ôm lấy cổ Âu Bách Xương, sau đó trượt đến ngực, mỗi một chỗ tiếp xúc đều nóng như lửa, Khúc Tường nhận không được dựa vào ... cảm nhận hương vị trên người Âu Bách Xương. Cậu hôn trong chốc lát, Âu Bách Xương chịu không nổi đem cậu đẩy ra: “Đủ rồi, ta đã bị ngươi làm điên rồi.”

Âu Bách Xương kịch liệt thở dốc, Khúc Tường nhìn hạ thân hắn đứng đững, không ngừng rung động, Khúc Tường nhớ nó đã gây cho cậu khoái cảm mãnh liệt, mặt lại thêm hồng.

Nhưng là cậu học theo động tác của Âu Bách Xương, nhẹ nhàng cầm dục vọng đã ngắc đầu của hắn. Âu Bách Xương hưng phấn đến cực điểm gầm nhẹ một tiếng, đột nhiên ôm lấy Khúc Tường, mất đi tiết tấu, cuồng nhiệt hôn Khúc Tường, Khúc Tường bị cuốn hút theo nụ hôn đó, cũng phi thường nhiệt liệt đáp trả, nhưng tay cậu vẫn vuốt ve hạ thân Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương xoay người cậu, tiếp tục nhu lộng phía sau Khúc Tường.

Mặt Khúc Tường đỏ ửng, vặn vẹo thắt lưng, ý bảo chính mình nguyện ý, lúc Âu Bách Xương tiến vào trong cơ thể cậu, cậu thở dốc nắm chặt chần, đã lâu chưa cùng Âu Bách Xương chung một chỗ, cái địa phương kia trở nên rất chặt, Âu Bách Xương cơ hồ không vào được.

“Thả lỏng!” Thanh âm Âu Bách Xương mang theo hơi ẩm, Khúc Tường đã muốn thả lỏng, vẫn rất khó đi vào, cậu nhắm mắt nhú mi, nhượng Âu Bách Xương chậm rãi tiến vào trong cơ thể mình, cậu đem mặt vùi vào chần, Âu Bách Xương bắt đầu tiến nhập.

“A ——” Khúc Tường nhận không được phát ra tiếng thở dốc. Âm thanh kia chứa bao phiền tình, cảm thấy không giống với thanh âm của chính mình, mà giống với thanh âm phát ra khi Lí Nghĩa Tín xem A Phiến, tràn ngập kích tình cùng khoái hoạt.

“Thoải mái không?” Khúc Tường đã muốn gạt đầu nhưng cậu vẫn lắc đầu, vừa mới bắt đầu còn đau đớn, Âu Bách Xương chỉ tiến nhập phía sau vài lần, thân thể cậu liền mở ra giống như muốn nghênh đón toàn thân Âu Bách Xương, hơn nữa là khoái cảm mãnh liệt, cậu lại tiếp tục hôn.

Khúc Tường không ngừng yêu cầu, Âu Bách Xương không ngừng thỏa mãn yêu cầu của cậu, cuối cùng cậu không chịu được khoái hoạt, anh anh khóc, tìm kiếm miệng Âu Bách Xương, hôn.

“Đáng giận, rõ ràng ta phải phỉ nhổ ngươi, nhưng biểu tình của ngươi—— đáng chết!” Vật thể trong thân Khúc Tường lại động: “Ta tiêu phí nhiều thời gian như vậy, tìm một cái cơ để tới gặp ngươi, kết quả phát giác ngươi vẫn là một quả táo nát, thể nhưng ta còn ở nơi này với ngươi. Ta quả thực là thần kinh không bình thường, ta hẳn là phải đến khoa thần kinh khám gấp mới đúng.”

Đối với lời nói đầy cảm hận của Âu Bách Xương, Khúc Tường đã không thể nghe thấy, bởi vì thân thể nhảy cảm làm cho cậu không chịu nổi, Khúc Tường không ngừng khóc, mà động tác của Âu Bách Xương tuyệt đối không mềm nhẹ, Khúc Tường chỉ cảm thấy trong cơ thể mình như bị lửa đốt. lại tê liệt mềm yếu.

Khúc Tường ngẩng cao thét chói tai, trên giường một mặt xuân tình, cậu bị khoái cảm khống chế, có lẽ lần này là do cậu chủ động, cho nên khoái cảm so với trước kia còn mãnh liệt hơn, mà lâu như vậy, sau lại có thể cùng Âu Bách Xương, thật sự làm cho thân thể cậu hưng phấn không thôi.

Cậu siết chặt Âu Bách Xương, một khắc trước khi rơi vào kích động nhất, cậu chịu không nổi khoái cảm bốc lên nơi thân thể, nắm lấy cánh tay Âu Bách Xương, dùng sức cắn một cái, cắn đến khi để lại dấu răng trên tay Âu Bách Xương, khoái cảm lại vọt tới làm cho cậu kích động bắn ra.

8. Chương 8

Khúc Tường mặc dù đã thở hồng hộc, nhưng vẫn cảm thấy chưa đủ, một chút cũng không thỏa mãn, cậu ôm Âu Bách Xương, tiếp tục hôn.

Âu Bách Xương mang theo phần nộ cùng mãnh liệt đáp trả cậu: “Ta điên rồi, điên tới cực điểm, mới lên lầu với người!”

Khúc Tường cực lực hưởng ứng sự điên cuồng của hắn, cơ thể ướt át chứa đầy yêu dịch, cậu lần thứ hai nâng lên thất lưng, tìm kiếm sự âu yếm của Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương ôm sát thất lưng cậu, lần thứ hai khai mở nụ hoa.

Khúc Tường ngẩng đầu lên, thừa nhận tư vị ngọt ngào từ Âu Bách Xương, nhiệt hỏa dâng tràn, cảm giác như chính mình cùng Âu Bách Xương hòa lẫn vào nhau.

Khúc Tường ngậm lấy phân thân Âu Bách Xương, làm cho hắn đạt tới cực điểm.

“Thanh âm của người, biểu tình của người, khiến cho ta thực sự điên rồi, mỗi ngày đều mơ thấy cảm giác khi ở bên người, làm cho ta không biết làm sao, cho nên ta tìm cơ hội tới tìm người, hy vọng có thể theo đuổi người; nhưng là ta quả thực là ngốc đến cực điểm, không thể khắc chế chính mình mà lên lầu với người, ta thực hận bản thân ta!” Âu bách xương mờ mờ ám ám: “Ta không biết mình suy nghĩ cái gì, cũng không biết mình rốt cuộc đang làm gì? Người mê hoặc ta, Khúc Tường, như vậy người vừa lòng chưa?”

Khúc Tường nhanh bắt lấy cánh tay Âu Bách Xương, hơi thở hỗn loạn nói không ra lời, cũng vô pháp nghe hiểu; mà Âu Bách Xương lại lần nữa tìm đến chỗ sâu nhất, khiến thanh âm của cậu càng lớn.

Không biết qua bao lâu, cho đến khi bọn họ đều kiệt sức, vẫn không ngừng ôm siết thân thể đối phương, không ngừng hấp thu nhiệt độ cơ thể của nhau, như là vĩnh viễn không buông, không ngừng hôn môi, cho nhau thỏa mãn.

Khúc Tường cảm thấy thực sự mệt mỏi, nhưng là có thể lần thứ hai ôm Âu Bách Xương, làm cho cậu tràn đầy hạnh phúc mà dừng cảm chủ động hôn Âu Bách Xương, lần đầu tiên toàn tâm toàn ý như vậy, cảm thụ khí tức hoặc nhân của hắn. Bọn họ hôn rất lâu, không ngừng giao triền.

Rõ ràng đã không còn khí lực làm cho nhau lần thứ hai đạt đến thỏa mãn, nhưng bọn họ vẫn là ôm lẫn nhau, không nghĩ đến việc để đối phương rời đi. Cuối cùng đến khi lực để hôn cũng không có, Khúc Tường mới nhận đi ham muốn, nhưng là cậu vẫn ôm Âu Bách Xương không chịu buông tay.

Âu Bách Xương cũng nhận không được ủ rũ, bọn họ triền miên nguyên một đêm, càng đừng nói đến việc hắn hôm nay đến nhà bạn Khúc Tường theo dõi cậu, không chịu nổi thanh âm kia, hắn tức giận đứng trước cửa cả ngày chờ chất vấn cậu, thể lực lại không tốt. Rốt cục, hai người ngủ thiếp đi.

Giữa trưa.

Khúc Tường tỉnh lại, mắt cậu nặng trĩu nhưng môi vẫn nở nụ cười, trong lúc ngủ cậu cũng mỉm cười ngọt ngào như vậy, cảm giác hạnh phúc tràn ngập trong lòng. Cậu mở mắt liền nhìn thấy Âu Bách Xương đang mặc quần áo, cậu ngượng ngùng thu hồi ánh mắt, rồi lại nhận không được hiếu kỳ nhìn trộm Âu Bách Xương. Thân thể rắn chắc của hắn phả ra khí chất nam tử, bất quá, vừa nhìn đến thân thể hắn, cậu đã nghĩ đến đêm qua chính mình như thế nào vượt ve khối thân thể này, nghĩ đến đây, không khỏi mặt đỏ tai hồng; nhưng là thẹn thùng, cậu vẫn cảm thấy được cảm giác thỏa mãn cảm nảy lên trong lòng.

“Người tỉnh!” Âu Bách Xương gài xong nút áo cuối cùng, quay đầu nhìn cậu, thấy cậu tỉnh, thuận miệng tiếp đón.

Khúc Tường nhảy xuống giường nắm lấy cánh tay Âu Bách Xương, đem môi hướng lên, nhưng là Âu Bách Xương không có hôn cậu, cậu đang chìm đắm trong cảm giác hạnh phúc, một chút cũng không phát hiện ánh mắt Âu Bách Xương nhìn mình so với vài ngày trước rất không giống.

Thấy Âu Bách Xương đã mặc quần áo, Khúc Tường thoải mái nói: “Chờ ta mặc quần áo, chúng ta cùng đi ăn sáng.”

“Hiện tại đã là giữa trưa.”

Nhìn đến đồng hồ báo thức trên giường, Khúc Tường mới biết giờ đã giữa trưa, đêm qua bọn họ đã hoan ái cả một đêm! Cậu đỏ mặt nói: “Bách Xương, chúng ta cùng đi ăn trưa được không?”

“Ta có việc rất vội, người tự mình ăn đi!”

“A!” Cậu tận lực không đem thất vọng biểu hiện ở trên mặt, Khúc Tường biết xét thân phận Âu Bách Xương, hẳn đích xác có rất nhiều việc phải vội.

“Chúng ta buổi tối cùng nhau ăn được không?”

“Ta đã nói rồi, ta không có thời gian!”

“Kia nếu mấy ngày nay người rảnh, chúng ta có thể đi chơi!” Khúc Tường vui vẻ đề nghị.

“Ta vì cùng người đi chơi đã bỏ bê không ít công tác, ta không có thời gian cùng người chơi lần nữa.” Hơn nữa cũng không có tâm tình, Âu Bách Xương ở trong lòng âm thầm nói.

“Vậy người có khi nào rảnh? Ta đều có thể cùng người!” Khúc Tường gần như làm nũng nói nhỏ.

Âu Bách Xương không kiên nhẫn thở dài: “Ta mấy ngày nay đều không có khoảng không, ta nói như vậy đủ rõ ràng, đủ hiểu chưa? Khúc Tường!”

Là đã đủ rõ ràng cũng đủ hiểu, Khúc Tường không biết vì cái gì Âu Bách Xương lại dùng khẩu khí không kiên nhẫn như vậy mà nói chuyện mình? Ngày hôm qua không phải bọn họ mới thân mật sao?

Âu Bách Xương không nói một câu, theo bóp da lý rút ra một xấp tiền đặt trước mặt Khúc Tường. Khúc Tường nhìn đến chuyện này cùng với lần đầu tiên ở câu lạc bộ giống nhau, tâm tình tràn ngập hạnh phúc bỗng nhiên phiếm lãnh; cậu ngẩng đầu nhìn Âu Bách Xương, thanh âm không khỏi run rẩy, không dám đoán hành động này là có ý tứ gì.

“Người cho ta tiền làm cái gì?”

“Cảm tạ sự phục vụ của người a!”

Một câu lạnh như băng, làm cho Khúc Tường trong nháy mắt từ thiên đường thẳng đến địa ngục, cậu phát run, lớn tiếng hỏi: “Đây là ý tứ gì?”

“Như vậy người còn không hiểu? Lần sau nếu ta còn cần, sẽ lại đến tìm đến người.” Mặt Khúc Tường lúc trắng lúc xanh: “Người không phải là ý tứ kia đúng hay không? Ta đã nói với người ta không bán xuân, ta là..... Ta là.....” Cậu tự nhủ với mình, Âu Bách Xương đêm qua là yêu, tuyệt đối không phải đem cậu trở thành công cụ.

“Người là đối với ta có cảm tình mới cùng ta sao?” Bị Âu Bách Xương nói ra tâm sự, Khúc Tường mặt đỏ, nhẹ nhàng gạt đầu.

Không thể tưởng được Âu Bách Xương lại cười lạnh trào phúng nói: “Ta đây cảm tạ người, có thể đi! Người có thể một bên dùng cảm tình theo ta, đại khái ngày hôm qua người cũng là rất có cảm tình cùng với bạn người trên giường?”

“A?” Khúc Tường thức sự kinh ngạc, cậu kinh ngạc đến đầu óc không có cách nào hoạt động, tựa như bị đóng băng.

“Ngày hôm qua ta rất sớm đã đến nơi này, vừa vặn thấy một nam nhân sáng sớm liền đem người đang còn mặc áo ngủ ra khỏi nhà, ta không khỏi tò mò nam nhân này là ai; vì thế ta theo các người đến nhà trọ của hắn. Ở bên ngoài đợi trong chốc lát, ta nghe thấy thanh âm kỳ quái, vừa mới bắt đầu ta nghĩ chính mình nghe lầm, bất quá, vài lần sau, ta không tin ta sẽ nghe lầm. Bực mình, ta lại nhớ tới nhà trọ của người liền tới đó chờ người, ta muốn xem người rốt cuộc bao lâu mới có thể trở về, kết quả là người đến mười một giờ đêm mới trở về!”

Hắn cười lạnh một tiếng, còn nói: “Thế lực của người quả thực không tồi! Trở về lại vẫn có khí lực cùng ta làm cả đêm, bất quá ta cũng không giết mình, trên cơ bản, ta lần đầu tiên chạm vào người, ta liền cảm thấy được người cực kỳ khát dục.”

Khúc Tường chậm rãi từ khiếp sợ dần dần hồi phục, đem từng lời nói của Âu Bách Xương tiêu hóa, mặt cậu lại càng tái nhợt.

“Người đang nói cái gì? Ta thật sự là đi sửa máy tính cho Lí Nghĩa Tín, hắn ở phía trước phòng khách xem A phiến, thanh âm người nghe được là thanh âm của A phiến, hắn đem âm lượng phóng lớn, cho nên ——”

“Hừ, ta không tin có người nào thần kinh như vậy đem người đến giúp hắn sửa máy tính, thế nhưng lại ở phòng khách xem A phiến, loại nói dối này thực sự ngốc.”

Chính Lí Nghĩa Tín thần kinh như vậy! Khúc Tường không có cách nào giải thích, hắn chỉ có thể bối rối hỏi ra suy nghĩ trong đầu: “Vậy người vì cái gì còn muốn cùng ta ôn tồn?”

“Người khác có thể hưởng thụ, ta vì cái gì không thể!”

Âu Bách Xương lạnh lùng thản nhiên nói mấy câu, làm cho Khúc Tường vừa tức vừa hận: “Người đem ta trở thành cái gì!?”

“Người không kiểm điểm hành vi của mình, còn hỏi ta đem người trở thành cái gì? Ta đem so người với nam kỹ cũng không bằng, cậu trả lời như vậy người vừa lòng chưa?”

Hắn xem cậu hạ lưu, thấp hèn! Khúc Tường nhin rơi lệ rống to: “Người xấu xa, người cút! Rời khỏi phòng trọ của ta!” Chỉ khi hắn rời đi, cậu mới ghé vào trên giường khóc lớn.

Cậu thấy trên người mình có hồng ngân Âu Bách Xương đem qua lưu lại, liền chạy nhanh tới phòng tắm, liền mình đích dùng nước tẩy rửa thân thể, nghĩ muốn đem dấu vết Âu Bách Xương lưu lại xóa sạch.

Cậu một bên khóc một bên xả nước, trong đầu hồi tưởng chuyện đêm qua, sáng nay bao nhiêu hạnh phúc, hiện tại càng hối hận bấy nhiêu, cậu nức nở cơ hồ không thở nổi.

Chính mình quả thực là ngu ngốc lại càng ngu ngốc! Vì cái gì phải cùng Âu Bách Xương? Nếu không có, ít nhất còn có thể giữ lại một chút tự tôn, cũng không bị nói khó như vậy nghe, đem cậu so với nam kỹ cũng không bằng.

Cuối cùng, Khúc Tường khóc đến không thể ngồi tại sàn nhà phòng tắm mà phải dựa lưng vào tường, nước mắt kia giống như không ngừng chảy.....

Khúc Tường từ ngày đó liền thay đổi, người quen của cậu đều cảm thấy được cậu cùng với trước kia không giống nhau, cậu không hề thẳng thắn biểu hiện cảm tình của bản thân, trở nên lạnh lùng không thường nói chuyện; cậu càng tích cực tham gia hoạt động đoàn, cũng thường tham gia vào việc giáo viên giao, tựa như muốn đem toàn bộ thời gian của chính mình nhồi nhét, tránh việc chính mình miên man suy nghĩ. Bởi vì cậu là học sinh xuất sắc, lại có gương mặt thanh tú, vài nữ sinh đối với cậu biểu lộ hảo cảm, trước kia cậu nhất định sẽ thẹn thùng, nay lại đáp ứng cùng các nàng kết giao.

Bạn của cậu thập phần khó hiểu vì cái gì cậu đột nhiên thay đổi như vậy, cậu thực sự không còn là cậu, ngược lại làm cho người ta cảm thấy được cậu hành xử quá phận. Khúc Tường lại hỏi lại: “Là các nàng thích ta, lại càng không phải ta yêu cầu các nàng thích ta, các nàng không hài lòng, có thể tìm người khác a! Ta không cầu các nàng đi theo ta.”

Cuối cùng, một người bạn khá thân thiết với Khúc Tường mắng cậu một trận, cả giận nói: “Người thay đổi, Khúc Tường, cái bộ dạng này của người quả thực làm cho người ta ghê tởm nghĩ muốn phun, ta không biết người bị cái gì đã kích, nhưng là ta muốn nói cho người, nếu người không trở về cái bộ dáng trước kia, ta liền với người không có quan hệ!”

“Tùy người, ta không có ý kiến.” Khúc Tường lãnh khốc trả lời.

Bởi vì câu này, không ít bạn học của Khúc Tường đối với cậu giữ khoảng cách.

Mà bạn thời ấu thơ của cậu Lí Nghĩa Tín bởi vì không học cùng khoa, nên vẫn không biết Khúc Tường thay đổi, nghe được đồn đãi, còn cho rằng là người khác tung tin vịt. Hắn cười lớn nói: “Thiệt hay giả? Khúc Tường nói vậy? Trời phải đổ mưa lớn, hắc, muốn gạt ta cũng đừng tìm loại chuyện không có khả năng xảy ra được không?”

Nhưng mà, khi hắn gặp Khúc Tường, hắn mới thực cảm thấy được Khúc Tường thay đổi.

Lí Nghĩa Tín vỗ vỗ vai Khúc Tường: “Khúc Tường, người gần đây làm sao vậy?” Hắn phát hiện ánh mắt cậu trước kia tràn ngập linh khí, hiện tại lại trở nên lạnh như băng.

Chỉ thấy Khúc Tường lạnh lùng nhìn hắn: “Ta cảm thấy hiện tại ta rất tốt.”

Thật sự cảm thấy được Khúc Tường rất không thích hợp, Lí Nghĩa Tín cẩn thận thử nói: “Người cảm thấy tốt là tốt rồi, ách..... Ta mới mua A phiến, người muốn xem không?”

Khúc Tường yên lặng gật đầu, điều này làm cho Lí Nghĩa Tín tin có chuyện kỳ lạ, bởi vì trước kia nếu hắn rủ Khúc Tường đến xem A phiến, Khúc Tường nhất định đem nhiều chuyện ra giáo huấn hắn; nhưng là Khúc Tường hiện tại lại gật đầu nói với hắn được, còn cùng hắn hẹn thời gian!

Hắn không dám tin hỏi: “Khúc Tường, người thật sự không đặt thành vấn đề sao? Có phải thân thể người không thoải mái?”

“Cơ thể của ta tốt, rất tốt.” Khúc Tường lạnh lùng trả lời, làm cho Lí Nghĩa Tín lạnh run.

Hắn cảm thấy được Khúc Tường thật sự thay đổi, hơn nữa là rất nhiều, trở nên không cảm thấy quen thuộc, thậm chí làm cho hắn tuyệt không thích.

Hiện tại cảm nhận của Âu Bách Xương đối câu lạc bộ này chỉ có thể dùng bốn chữ “Chán ghét cực điểm” để hình dung, nếu không phải tới nơi này, hắn sẽ không gặp được Khúc Tường, sau đó lại làm một đồng chuyện ngu xuẩn. Nhưng là rất nhiều khách hàng thích không khí nơi này, không thể không nể mặt, hắn mới đến câu lạc bộ này bàn bạc.

Hắn không biết khách nhân kia nói cái gì, Âu Bách Xương căn bản là không có tâm tình để nghe.

Đã gần một tháng, thân ảnh Khúc Tường vẫn như cũ phiền nhiễu hắn, nếu không phải hắn đã nhìn thấu Khúc Tường, cũng quyết tâm không để bị lừa, thiếu chút nữa xúc động đem xe chạy tới nhà trọ của cậu.

Mà hiện tại tâm tình của hắn không có ổn định, lại đến nơi lần đầu tiên gặp Khúc Tường, không khỏi càng lo lắng; một bồi bàn mang rượu tới trước mặt hắn, hắn ngẩng đầu nhìn một chút, là người kia. Bồi bàn này chính là người ngày hôm đó mới sáng sớm đã tha Khúc Tường khỏi nhà trọ, sau Khúc Tường lại ở cùng hắn cả ngày, tới gần mười một giờ đêm mới về, hắn nghe Khúc Tường nói qua tên của cậu ta, hắn nhớ tốt lắm, Âu Bách Xương thử gọi: “Lí Nghĩa Tín?” Lí Nghĩa Tín nghiêng đầu nhìn thoáng qua Âu Bách Xương.

Cậu rõ ràng không biết Âu Bách Xương, hắn vì cái gì biết tên của cậu? Cậu chỉ thấy quá hắn vài lần, nhớ rõ hắn tựa hồ là họ Âu.

“Âu tiên sinh, có chỗ nào cần ta phục vụ sao?”

Nhìn thấy Lí Nghĩa Tín, tâm tình Âu Bách Xương lại thấp cực điểm. Hắn cười lạnh, nói: “Khúc Tường gần đây được người chiều cổ, chắc không tồi?”

“Khúc Tường? Người biết cậu ấy a? Âu tiên sinh.”

“Không những biết, mà còn rất quen.” Âu Bách Xương càng thêm lạnh lùng trả lời. Lí Nghĩa Tín kinh hỉ la lên: “Người cùng Khúc Tường thân thiết sao? Âu tiên sinh, chúng ta có thể nói chuyện không? Ta thật sự thấy Khúc Tường không còn cách nào, không biết cậu ấy ăn phải cái gì, ta cùng nhóm bạn đều dùng hết cách, nhưng cậu ấy vẫn là phó mặc không hề thay đổi; nếu người thân thiết với cậu ấy, có thể phiên người nói chuyện cùng cậu ấy được không?”

Rõ ràng biết chính mình tuyệt đối không nên xen vào chuyện Khúc Tường nữa, nhưng là vừa nghe đến chuyện của Khúc Tường, chân hần không tự chủ di động, đi đến cùng Lí Nghĩa Tín nói chuyện. Lí Nghĩa Tín bỗng nhiên tò mò nói: “Ách..... Âu tiên sinh, người quen biết với Khúc Tường thế nào? Người cùng Khúc Tường hẳn là không thể gặp mặt đi!”

“Gặp khi cậu ấy tới nơi này làm việc.”

“Nga, người nói lần cậu ấy giúp ta thay ca a!” Lí Nghĩa Tín lại thao thao bất tuyệt nói: “Khúc Tường sau khi giúp ta thay ca cũng không biết gặp phải chuyện gì, hơn mười ngày không đi học, hỏi cậu ấy, cậu ấy cũng chỉ nói là sinh bệnh, sau lại nhìn thấy cậu ấy đi học, giống như trước kia; không thể tưởng tượng được trong khoảng một tháng, cũng không biết cậu ấy muốn làm gì, tính cách lại thay đổi nhiều như thế, ta thật muốn dùng phương pháp khoa học chứng minh trên người cậu ấy có quỷ hay không?”

“Người nói là cậu ấy giúp người thay ca.” Dường như có nghe Khúc Tường đề cập qua việc này, Âu Bách Xương bỗng nhiên nhớ tới: “Người trả cho cậu ấy gấp ba lần tiền lương?”

“Đúng vậy! Ngay cả chuyện này cậu ấy cũng nói với người. Vậy người cùng cậu ấy nhất định rất thân thiết.” Dừng một lát, Lí Nghĩa Tín lại tiếp tục: “Lại nói tiếp cũng có chút kỳ quái, có một ngày, sáng sớm ta kéo cậu ấy vẫn còn đang ngủ đến nhà ta sửa máy tính, vài ngày sau, chợt nghe nói tính cách cậu ấy thay đổi; ta suy nghĩ có phải hay không ngày đó cậu ấy đội mưa về nhà, gặp phải chuyện gì đó không tốt?”

Lí Nghĩa Tín tự trách nói: “Chỉ cần tưởng tượng đến hôm đó nếu cậu ấy không tới giúp ta sửa máy tính, có thể sẽ không có việc gì, ta liền cảm thấy hối hận. Gần đây ta mới đến miếu cầu thần bái phạt, cầu cho cậu ấy một cái bùa bình an, đặt tại trên người cậu ấy, nhưng dường như cũng không có gì thay đổi.” (bó tay với anh rồi ˆoˆ)

“Cậu ấy giúp người sửa máy tính vào ngày thứ sáu nào đó phải không? Lúc đến thời tiết cũng không tệ lắm, nhưng tới buổi tối bỗng nhiên đổ mưa?” Thần sắc Âu Bách Xương bỗng nhiên trở nên khó coi.

“Đúng vậy, ta nhớ rất rõ ràng, cậu ấy hỏi mượn ta dù, ta không chịu, nói loại mưa nhỏ không có chết người, không thể tưởng được cậu ấy vừa đi không bao lâu, liền thành mưa lớn.”

“Ngày đó có phải người đang xem A phiến, còn đem thanh âm phóng lớn?”

“Đúng vậy, kia thực tuyệt.....” Lí Nghĩa Tín bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Âu Bách Xương, bởi vì mặt Âu Bách Xương trở nên trắng, hần nhin không được hỏi: “Sao người biết hôm đó ta đang xem A phiến?”

Âu Bách Xương nhắm mắt lại, nhỏ giọng: “Ông trời, ngày hôm đó ta đã làm cái gì!” Hần mở mắt nhìn Lí Nghĩa Tín: “Người nói Khúc Tường gần đây làm sao vậy?”

Nhắc tới Khúc Tường, Lí Nghĩa Tín lập tức quên mất muốn hỏi Âu Bách Xương vì sao biết hôm đó mình đang xem A phiến: “Cậu ấy không giống lúc trước. Cũng không phải nói không giống lúc trước, thân thể hẳn tốt lắm, tinh thần cũng bình thường, nhưng chính là không giống trước. Ôi! Ta cũng không biết nên nói như thế nào, tóm lại cậu ấy trở nên tuyệt đối không giống trước kia, Khúc Tường sẽ không lãnh đạm như vậy, hơn nữa cậu ấy nói chuyện rất lạnh lùng, làm cho người ta cảm thấy mình giống như đang nói chuyện cùng một khối băng, làm cho toàn thân không thoải mái đến rét run, thậm chí nên cách xa cậu ấy một chút.”

Nhất định là lời hần nói xúc phạm tới Khúc Tường. Âu Bách Xương nhìn đồng hồ, hiện tại đã là nửa đêm, có lẽ đi tìm Khúc Tường có chút không tốt, nhưng tốt hơn vẫn là nên giải thích sớm một chút.

Hần chỉ khách nhân đang ngồi ở vị trí trên kia: “Lí Nghĩa Tín, người nói cho tiên sinh kia, bây giờ ta có việc gấp phải đi trước, hôm khác cùng hần bàn chuyện, vậy đa tạ người.” Hần rút ra tấm séc giá trị lớn đặt trên tay Lí Nghĩa Tín: “Đây là báo đáp người thông báo cho ta, cảm ơn, ta phải lập tức đi tìm Khúc Tường.”

Lí Nghĩa Tín nhìn tấm séc giá trị lớn trong tay, còn không hiểu rõ nguyên nhân, Âu Bách Xương đã không thấy tầm hơi, cậu khó hiểu tự hỏi: “Làm cái gì a! Chẳng lẽ người này cùng Khúc Tường bị quỷ ám giống nhau?”

9. Chương 9

Âu Bách Xương chạy vội lên lầu, vội vàng gõ cửa, bên trong không có tiếng động.

Khúc Tường đã ngủ chưa? Hắn lại dùng lực gõ lên cửa, vẫn là không có phản ứng, hắn không nản chí tiếp tục gõ, cho đến khi người ở nhà trọ bên cạnh mở cửa ra rống to với hắn: “Làm ơn, bây giờ là nửa đêm, chúng ta đang ngủ, người đừng làm loạn ở đây được không?”

Âu Bách Xương đành phải xuống dưới lầu đợi ở trong xe, ở trong xe ngủ một đêm, tính toán chờ trời sáng liền hướng Khúc Tường giải thích mình hiểu lầm cậu như thế nào.

Hôm sau tỉnh lại, hắn lại lên lầu gõ cửa, bên trong vẫn không hề có động tĩnh, cuối cùng hắn mới kết luận Khúc Tường có thể không ở nhà, hắn đành phải trở lại xe chờ, một đêm không ngủ vẫn cố gắng chờ đợi; thẳng đến hơn hai giờ chiều, hắn mới nhìn thấy Khúc Tường từ xa.

Vừa thấy Khúc Tường trở về, Âu Bách Xương lập tức xuống xe chạy đến, gấp gáp nói: “Khúc Tường, ta có chuyện phải nói với người, liệu bây giờ có được hay không?”

Khúc Tường nhìn đến hắn, cho dù có chút kinh ngạc nhưng vẫn rất lạnh lùng.

“Ta cùng bạn đi hát nguyên một đêm chưa ngủ, không thời gian để ý người, tùy người. Còn có, đem xe rác của người đi, đừng để ở dưới lầu chướng mắt, thuận tiện đem mặt người dời đi nơi khác, để tránh làm cho ta nghĩ tối nay người ta không đến thu gom rác.” Nói xong, cửa đóng sầm trước mặt Âu Bách Xương, làm cho Âu Bách Xương cực kỳ bẽ mặt.

Hắn náo loạn nói: “Khúc Tường, ta biết vì sao người sinh khí với ta, chính là người cho ta cơ hội giải thích? Cho ta năm phút, không, ba phút là tốt rồi.” Bên trong truyền đến thanh âm điếc tai, bao phủ thanh âm của Âu Bách Xương. Âu Bách Xương ảo não dùng sức xoa rối tóc, hắn rất hiểu vì cái gì Lí Nghĩa Tín nói Khúc Tường không giống trước, bởi vì Khúc Tường thật sự là rất lạnh lùng.

“Ngày mai ta lại đến được không? Khúc Tường, ta có thể đợi đến khi người nguyện ý nghe ta giải thích.” Âm nhạc bên trong thực sự rất lớn, Âu Bách Xương đành phải buông tha.

Chính là, hắn không nghĩ tới khi mình đến, Khúc Tường căn bản đã không ở nhà trọ, hắn liền tiếp ở bên ngoài đợi vài ngày, Khúc Tường cũng không có trở về, hắn gấp đến độ điên rồi, lại khổ không thể tưởng tượng nổi. Cái này là chết chứ đừng nói là giải thích, mấy ngày nay đều không gặp Khúc Tường, lòng hắn nóng như lửa đốt, không khỏi trách chính mình ngày đó thật sự không nên xúc động như thế, hiện tại chỉ có thể nói là tự làm tự chịu.

Ở nhà trọ đợi không tìm được Khúc Tường, Âu Bách Xương đành phải chờ trước cổng trường đại học, đợi vài ngày, vẫn như cũ không thấy.

Theo lý thuyết, Khúc Tường có thể qua đêm ở nhà bạn, nhưng hắn là không có khả năng không có giờ học! Nhưng hắn không gặp được Khúc Tường. Sau khi hỏi rõ ràng mới biết được, có người nói, Khúc Tường nhìn thấy hắn chờ ở chỗ này, liền đi theo lối khác ra ngoài, cho nên hắn vẫn không gặp được cậu. Cũng nóng nảy, đành phải trực tiếp tới phòng học của Khúc Tường chờ cậu. Nhưng mà, Khúc Tường nhìn thấy hắn vẫn không thay đổi, vẫn lãnh khốc như đêm hôm đó, mang ba lô quay đầu bước đi.

Âu Bách Xương theo cậu, vội vàng đuổi theo, Khúc Tường đi đến bên một nam nhân, không biết nói cái gì, nam nhân quay đầu lại liếc hắn một cái, lập tức khoát tay nói nói mấy câu. Kết quả còn không đến ba phút, hắn đã bị cảnh vệ trong trường học mời đi ra ngoài, hơn nữa cảnh vệ ở từng lối vào tựa hồ đều đặc biệt chú ý hắn; nếu hắn muốn đi vào vườn trường, liền bị xem như biến thái đuổi ra ngoài.

Âu Bách Xương quả thực điên rồi, hắn vừa phải làm việc ở công ty vừa phải chạy theo Khúc Tường, Khúc Tường lại cố tình không để ý tới hắn, cũng không cho hắn cơ hội giải thích; nếu là gặp, Khúc Tường cũng tránh mặt hắn. Kết quả một tháng sau, hắn mệt mỏi, cả người gầy đi một vòng lớn.

Nhưng thật ra Khúc Tường đã không muốn tránh Âu Bách Xương, sau một tháng cậu lại trở về nhà trọ của mình, đối với việc Âu Bách Xương đau khổ dây dưa, cậu vẫn không có phản ứng gì. Âu Bách Xương biết cậu trở về, liền mỗi buổi tối đều ở dưới lầu đứng gác, công việc xong liền lái xe đến.

Mỗi lần hắn gõ cửa, Khúc Tường đều đem thanh âm của TV hoặc âm nhạc phóng lớn, căn bản không để ý tới hắn.

Cuối cùng bởi vì Âu Bách Xương đứng gác quá mức thường xuyên, dẫn tới hàng xóm ghé mắt, đều nghĩ hắn là phần tử bất lương, Khúc Tường cũng bị hắn quấy rầy đến phiền, rốt cục một tháng mười lăm ngày sau, cậu mở cửa, để Âu Bách Xương vào. Âu Bách Xương không nghĩ tới việc Khúc Tường chịu nghe hắn giải thích, liền nhanh vào nhà, đối với Khúc Tường nói: “Khúc Tường, người nghe ta giải thích.”

Khúc Tường ngồi ở trên ghế, bắt đầu cắt móng tay, ngay cả một cái liếc mắt cũng không bỏ thí cho hắn: “Người nói a, ta đang nghe!”

Tuy rằng thái độ của cậu như vậy nhưng Âu Bách Xương chẳng hề để ý cũng không tức giận, còn e sợ cơ hội chợt lóe rồi biến mất, vội vàng nói: “Khúc Tường, là ta sai, ta biết ta không rõ đầu đuôi mà vội hiểu lầm người, chỉ có thể nói ta rất để ý người.”

Khúc Tường lạnh lùng thản nhiên, nói: “Đúng vậy, bởi vì người để ý ta, cho nên người xem ta là nam kỹ, chỉ bước có một chân, ta đã hiểu, cảm ơn lời giải thích của người, cửa không khóa, người có thể đi ra ngoài.”

Nhìn thái độ của Khúc Tường, Âu Bách Xương càng nóng nảy: “Khúc Tường, người hiểu lầm ý tứ của ta, ta gặp Lí Nghĩa Tín, hắn nói cho ta chuyện hôm thứ sáu đó, ta..... Ta thật sự không hiểu được vì cái gì ta lại làm như vậy, chỉ có thể nói ta thật sự mê luyến người. Ngay từ đầu ta lầm người là nam kỹ, nhưng ta không quên được người, nghĩ muốn cùng một chỗ với người; sau làm sáng tỏ hiểu lầm, hai ta nói lời từ biệt, ta không muốn vĩnh viễn không nhìn thấy người, cho nên tìm một lý do không ngừng mời người đi chơi, theo đuổi người, người biết không? Khúc Tường, ta không theo đuổi người như cách của những người ít tuổi hơn, ta không hiểu được nên theo đuổi người như thế nào; cho đến hôm đó tuy rằng ta lại hiểu lầm người, nhưng vẫn lên lầu với người. Ta thực giận hành động của mình, bắt quả là người ảnh hưởng tới ta.”

“Nguyên lai ở bên ta làm cho người sinh khí, có so được với việc ngày đó, ta tự giận bản thân mình hay không?” Khúc Tường ngoài cười nhưng trong không cười.

“Khúc Tường, ta thật sự có lỗi!”

Khúc Tường cười lạnh vài tiếng: “Người thực có lỗi? Hừ, người quá khách khí, người đem ta không đáng một đồng, ta khi đó liệu mình giải thích, như thế nào người cũng không tin tưởng ta, vì sao Lí Nghĩa Tín nói với người mấy câu, người liền tin? Vì sao người không nghi ngờ ta cùng Lí Nghĩa Tín lừa dối tài sản của người, thuận tiện muốn đem người đến Châu Phi làm thức ăn cho mãnh thú a? Cũng có thể ta là gián điệp của công ty đối địch, muốn đánh cắp văn kiện cơ mật của tập đoàn Phát Huy; hoặc nói ta là phần tử nguy hiểm, đến ám sát người? Có bao nhiêu tội, bây giờ có nói gì cũng vô nghĩa! Người hối hận quá muộn, Âu Bách Xương.”

Âu Bách Xương thật tâm nói: “Khúc Tường, người giận ta như thế nào cũng được, nhưng ta không nghĩ sẽ buông tha người, người có thể đánh ta, đá ta, nhưng không được hờ hững với ta, một tháng nay ta quả thực sắp điên rồi!”

“Ta không bảo người điên, huống hồ đá người, ta còn sợ bẩn, liền muốn rửa sạch! Người tránh xa cho ta, ta vừa thấy người liền sinh khí!”

“Khúc Tường, chẳng lẽ trong lòng người tuyệt không để ý đến ta sao? Ngày đó người cùng một chỗ với ta là bởi vì người có cảm tình với ta, đó là chính người thừa nhận, không phải sao?”

“Ta đối với người có cảm tình, cũng không để người vũ nhục ta, còn mắng ta so với nam kỹ cũng không bằng!” Cuối cùng Khúc Tường cũng bỏ đi bộ mặt lạnh lùng, nghĩ đến ngày đó chính mình bị vũ nhục, cậu

run nhè nhẹ, không khống chế được âm lượng rống to: “Người cút cho ta, cả đời này ta cũng không muốn gặp lại người, trừ phi người chết, bằng không cả đời ta cũng sẽ không tha thứ cho người!”

“Khúc Tường, ta thực sự có lỗi, người tha thứ cho ta được không?”

“Âu Bách Xương, cửa không khóa, người có thể đi không cần đến quầy rầy ta? Ta vừa nhìn thấy người liền ghê tởm nghĩ muốn nôn, vì sức khỏe của ta, nếu người thật sự cảm thấy có lỗi, từ giờ trở về sau đừng bao giờ ... xuất hiện trước mặt ta nữa, cảm ơn.” Sau lời nói lạnh khốc kia, Khúc Tường đem Âu Bách Xương đẩy ra ngoài cửa, phịch một tiếng, cửa liền bị khóa. Âu Bách Xương thất vọng rồi, biết lần giải thích này căn bản không có hiệu quả, hắn đành phải trở lại trên xe, chờ Khúc Tường nguyên một ngày.

Ngày chờ cả ngày, đêm chờ cả đêm, Âu Bách Xương gầy đi hơn mười kg; hắn mệt nhọc không chịu nổi, mỗi ngày vẫn lái xe chạy tới nơi này, chờ Khúc Tường tha thứ. Mà thời tiết càng ngày càng lạnh, nhưng thái độ của Khúc Tường đối với hắn cũng lạnh như thời tiết, hắn vẫn là không chịu buông tha, không tuyệt vọng. Gặp mưa, gặp gió, cộng thêm lo lắng cùng mệt mỏi, thân thể dù có tốt cũng sẽ bị bệnh, huống chi Âu Bách Xương còn vướng chuyện công ty, được ba tháng thì hắn ngã bệnh; cảm mạo chuyển thành viêm phổi, hắn ở bệnh viện chừng nửa tháng, mới có thể về nhà.

Sau khi trở về, vẫn là chưa khỏi hắn liền chạy đến nhà trọ của Khúc Tường, hắn đau khổ gõ cửa cầu xin, Khúc Tường vẫn hờ hững, cuối cùng hắn đành ngủ trước cửa nhà, làm cho Khúc Tường biết hắn có bao nhiêu quyết tâm cùng kiên cường. Hắn cơ hồ mất đi ý thức, đầu đau đến muốn chết, gió lạnh thổi đến trên người, hắn lại bắt đầu sốt, đối với việc Khúc Tường đánh hay đá, hắn cũng vô lực giãy dụa, nằm dài trên mặt đất.

Lúc đầu Khúc Tường còn tưởng hắn giả vờ, liền không để ý đến hắn khóa cửa đi xuống lầu, nghĩ hắn như trước kia đuổi theo liều mình giải thích, thế nhưng hôm nay không có, cậu nhú mày, đi tiếp một đoạn đường, cậu quay đầu nhìn lại, Âu Bách Xương vẫn như cũ không đuổi theo. Khúc Tường cảm thấy được không thích hợp liền chạy về, lên lầu, Âu Bách Xương vẫn như cũ nằm trước cửa nhà trọ, hắn không hồn giận nói: “Người giả vờ cái gì? Âu Bách Xương!”

Âu Bách Xương không có hưởng ứng, Khúc Tường kéo Âu Bách Xương, thấy mặt hắn đỏ bừng, tình huống có gì đó không hợp lý, vì thế dùng tay sờ sờ trán hắn, mới biết được hắn phát sốt.

Khúc Tường tức giận chửi ầm lên: “Cảm mạo, vì cái gì không ở nhà ngủ, tới nơi này chịu khổ làm cái gì? Âu Bách Xương!”

Chỉ tiếc Âu Bách Xương đã mất đi ý thức, căn bản không có nghe thấy cậu gầm rú.

Khúc Tường đành vất vả đem hắn vào trong phòng, đặt trên giường. (Ồ ô thế là xong)

Âu Bách Xương vẫn sốt cao như cũ, không có phản ứng. Khúc Tường loạn lên, cậu tìm hộp thuốc, lấy thuốc hạ sốt, uy Âu Bách Xương uống một viên, nhưng là hắn căn bản là không có cách nào cắn nuốt; cậu đem thuốc nghiền nhỏ uy hắn, vẫn như cũ bị hắn phun ra; cậu đành phải đem thuốc giữ trong miệng, chậm rãi uy hắn ăn.

Ước chừng ba mươi phút sau, nhiệt độ có giảm một chút, nhưng Âu Bách Xương ở trên giường như gặp phải ác mộng bất an vặn vẹo, Khúc Tường sợ hắn té xuống đất, đành miến cưỡng ngăn hắn. Toàn thân Khúc Tường đầy mồ hôi, rốt cục nửa giờ sau Âu Bách Xương cũng ngoan ngoãn nằm ở trên giường mê man; còn cậu mệt chết khiếp, nằm ở một bên.

Mê man một ngày cuối cùng Âu Bách Xương cũng tỉnh lại, vừa mở mắt nhìn thấy Khúc Tường đang ngủ, cậu ngủ một bên hắn, hô hấp nhè nhẹ, Âu Bách Xương nghĩ mình đang nằm mơ, nhưng đã lâu hắn không có giấc mơ ngọt ngào như vậy, vì thế hắn muốn vươn tay chạm vào Khúc Tường, nhưng tay hắn không hề có khí lực: “Đáng chết, cả trong mơ cũng không chạm được người.”

Âu Bách Xương oán trách nói. Khúc Tường tỉnh ngủ, vừa nghe thấy hắn nói chuyện, lập tức tỉnh lại. Âu Bách Xương vừa thấy cậu mở mắt, không khỏi nóng vội nhảy dựng lên, mấy tháng nay, đây là lần đầu tiên hắn nhìn Khúc Tường gần như vậy. Khúc Tường đứng lên, đối với việc hắn nhìn chăm chú không có phản ứng gì: “Người đói bụng không? Ta làm cái gì đó cho người ăn!”

Này không phải mộng! Âu Bách Xương thật cao hứng gật đầu: “Hảo, ăn cái gì cũng được!”

Không bao lâu, Khúc Tường bưng một nồi súp đến bên giường, giúp Âu Bách Xương múc một chén, cậu lạnh lùng thốt: “Ăn xong liền cút cho ta, ở trong này chướng mắt, ta nấu súp cho người ăn là vì người ở bên ngoài chờ ta mà phát sốt, bát súp này là muốn giữ ấm thân thể người, ăn xong liền đi cho ta.”

Âu Bách Xương lòng tràn đầy vui sướng phút chốc phiếm lạnh, hắn muốn vươn tay lấy bát, tay cũng không ổn mà run rẩy, tuyệt không hề có khí lực.

Nhìn đến hành động của hắn, Khúc Tường đi đến bên giường bưng bát súp: “Há mồm, ta uy người!”

Khúc Tường uy hắn một ngụm lại một ngụm, Âu Bách Xương ăn súp, nhưng tầm mắt hắn vẫn không rời khỏi Khúc Tường.

Xong một chén, Khúc Tường lạnh lùng hỏi: “Người còn muốn ăn nữa không?”

Âu Bách Xương lắc đầu.

Khúc Tường định nói nhưng lại thôi.

Âu Bách Xương thở dài muốn xuống giường, rồi lại không khí lực, thiếu chút nữa té trên mặt đất.

“Người đến tột cùng đang làm cái gì? Muốn phá giường của ta sao?” Qua sự cố gắng vừa rồi, Âu Bách Xương càng không có khí lực, hắn nhẹ giọng nói: “Người vừa rồi bảo ta ăn xong liền đi ra ngoài, cho nên ta cố hết sức thử xuống giường, không thể tưởng được ta không chút sức lực, thiếu chút nữa ngã xuống.”

Khúc Tường cả giận: “Suy nghĩ của người như thế nào vậy, ta kêu người cút ra ngoài, với điều kiện là người có thể tự mình động, mà hiện tại người ốm yếu, bộ dáng như người sắp chết, người nghe ta ngoan ngoãn nghỉ ngơi, nghe thấy không?”

Khúc Tường đến gần bên giường, nâng hắn dậy, để hắn nằm thật thoải mái, cậu lạnh lùng nói: “Người ngủ một chút, ta đi học, lát nữa sẽ về, buổi tối người muốn ăn cái gì, ta mang về cho người.”

“Cái gì cũng được!” Âu Bách Xương vội vàng nói.

“Ta sẽ mang đồ ăn nhanh về cho người, người ngủ một chút.” Khúc Tường nói xong mang ba lô rời đi.

Âu Bách Xương nhắm mắt lại, nghĩ thầm, có lẽ lần này cảm mạo ngược lại làm Khúc Tường có chuyển biến, tuy rằng cậu vẫn lạnh băng giống như trước kia, nhưng ít ra cậu không có đem hắn đuổi đi.

Quả nhiên xong tiết học Khúc Tường liền chạy trở về, trong tay còn có hai phần thức ăn nhanh, mà Âu Bách Xương đã sớm mở to mắt chờ cậu.

Khúc Tường đỡ hắn lên, một ngụm một ngụm uy hắn ăn, cho đến khi Âu Bách Xương ăn no, cậu mới bắt đầu dùng cơm. Lúc này, Âu Bách Xương đột nhiên xấu hổ nói: “Khúc Tường, ta có một chút vấn đề ——”

“Nếu là giải thích thì miễn, ta nghe thấy phiền.”

Âu Bách Xương đỏ mặt: “Không phải, phải..... Ta rất muốn đi WC, người có thể đỡ ta tới không?”

Khuôn mặt lạnh băng của Khúc Tường đột nhiên nhiễm đỏ, cậu nâng Âu Bách Xương dậy đi vào phòng tắm. Âu Bách Xương muốn cởi quần, chính là tay như thế nào không với tới, Khúc Tường đỏ mặt đành phải giúp hắn cởi xuống, làm cho hắn thuận lợi đi ngoài. Âu Bách Xương thần tình đỏ bừng, mà tay Khúc Tường cũng hơi hơi phát run, xem ra cậu cũng không phải thờ ơ như vậy.

“Ách, tốt lắm.” Âu Bách Xương rất không thoải mái nói. Khúc Tường giúp hắn mặc quần, đỡ hắn ra khỏi phòng tắm. Đột nhiên ngửi được mùi hôi trên người Âu Bách Xương, cậu nói: “Người phải tắm rửa một cái mới được.”

Vì thế, cậu để hắn dựa vào tường nhà tắm.

Vừa lúc có nước ấm, Khúc Tường giúp Âu Bách Xương cởi quần áo, hai người không nói gì, nhưng cậu nắm chặt khăn ướt, tay hơi hơi phát run để lộ bất an.

Cậu đỡ Âu Bách Xương tiến vào trong bồn tắm, làm cho hắn thoải mái ngâm thân thể: “Thật sự là ngượng ngùng ——”

“Được rồi, không chỉ người, ngay cả ta cũng phải ngủ!” Khúc Tường nâng Âu Bách Xương dậy, thay hăn chà lau thân thể, hai gò má cậu ửng đỏ, tận lực không để Âu Bách Xương nhìn thấy.

Cuối cùng cậu giúp Âu Bách Xương mặc quần áo, mới đưa hăn quay lại trên giường: “Người ngủ một lát, ngày mai hăn là sẽ tốt hơn.”

“Cám ơn người, Khúc Tường.”

“Không có gì, đừng khách khí.” Khúc Tường không dám nhìn Âu Bách Xương, trên mặt một cổ khô nóng nhiễm hồng, làm cho cậu nhất thời không biết làm sao.

Buổi tối khi đi ngủ, Khúc Tường ngủ ở một bên, Âu Bách Xương hỏi: “Người muốn lên giường ngủ hay không?”

“Không cần, người là người bệnh, người ngủ giường.”

“Nhưng đây là giường của người, ta xuống dưới ngủ cũng được?”

“Người có phiền hay không a, người ngủ là tốt rồi.”

“Không được, như vậy người sẽ cảm mạo.” Khúc Tường hừ nhẹ một tiếng, nhưng thật ra Âu Bách Xương phi thường bướng bỉnh, không ngừng yêu cầu Khúc Tường đến ngủ trên giường, nếu không hăn thà rằng xuống giường.

Cuối cùng, Khúc Tường cả giận nói: “Người đừng quậy được không? Bằng không cùng nhau ngủ ở trên giường, người sẽ không ý kiến đi!” Lời vừa ra khỏi miệng, Khúc Tường liền hối hận, cậu cố gắng bảo trì thái độ lạnh lùng, hiện tại lại lên giường ngủ bên hăn; Âu Bách Xương không dám nói nhiều, sợ lại làm cho cậu sinh khí.

Hăn nhẹ nhàng nhường chỗ cho cậu, Khúc Tường không có phản ứng nhiều, nhẹ giọng nói: “Ngủ đi, ta mệt.”

Hai người đưa lưng về phía nhau, ai cũng không buồn ngủ, đều mở mắt, nhìn một chút ánh sáng trong bóng tối.

Bỗng dưng Âu Bách Xương thở dài, nhưng việc này tựa hồ chọc giận Khúc Tường, cậu cả giận nói: “Người thở dài làm gì, cùng ta ngủ một chỗ khó chịu như vậy sao, người liền cút đi a!”

“Ta thở dài là bởi vì ở gần người như vậy, lại không thể đem người ôm vào trong ngực.”

“Thôi đi, người buông tha cho ta đi! Có nửa tháng người không có tới tìm ta không phải sao? Như thế nào lại bỗng nhiên chạy tới đây? Ta thật vất vả mới có thể bình tĩnh, người lại cố tình trêu chọc ta!” Phát hiện trong lời nói mang ghen ghét, Khúc Tường nhanh chóng ngừng lại.

“Ta không nói nữa, ngủ đi.” Âu Bách Xương lại thở dài, nói: “Ta không có tới là bởi vì ta nằm viện.” Những lời này phiêu đảng trong không khí, nhưng Khúc Tường kiên trì không chịu đáp lời, cũng không có phản ứng gì.

10. Chương 10

Không biết bọn họ trầm mặc bao lâu, bốn phía yên tĩnh làm cho bọn họ đều nghĩ đến đối phương đang ngủ.

Lúc này Khúc Tường mới mở miệng, thanh âm cơ hồ là không thể nghe thấy: “Vì sao người phải nằm viện, lại tại nạn xe cộ sao?”

Nghe vậy, Âu Bách Xương nhẹ giọng nói: “Ta mệt nhọc quá độ, từ cảm mạo biến thành viêm phổi, phải nằm viện nửa tháng.”

Khúc Tường nắm chặt chăn cả giận nói: “Ý của người, đây đều là lỗi của ta! Vậy người trở về a, ta có gọi người tới nơi này không? Ta đe dọa người, buộc người theo ta sao?”

Âu Bách Xương ôn nhu trả lời: “Người không cần đe dọa ta, chính ta mê luyện người như vậy, ta nghĩ lần đầu tiên ta nhìn thấy người liền yêu người. Khi ở câu lạc bộ, chẳng qua người là vừa nhìn đến ta, ta lại đến gần người. Ta biết câu lạc bộ kia có người bán xuân, nhưng ta chưa từng coi trọng một người, cũng chưa từng xúc động mà phải lên lầu thuê phòng, đối với người mê luyện, nguyên tắc gì ta cũng đều đã quên.”

“Ồ..... Nói vậy!” Khúc Tường có chút run rẩy, đem mặt vùi vào chăn: “Người gạt ta, hiện tại người nói như vậy với ta, buổi sáng ngày mai lại thoái thác? Người sẽ nói ta cùng với mỗi một nam nhân đều chỉ có một chân, còn có thể mắng ta thấp hèn, hạ lưu, ta không bao giờ ... nữa tin tưởng người!”

“Khúc Tường, ta thật sự có lỗi, người thật sự đặc biệt, lần đầu tiên ta nhìn thấy người liền mê luyện, người biết không? Vì tiếp cận người mà ta đã quên bảo hộ chính mình, nếu người thật sự bán xuân, ta quả thực là muốn giết chết người, hiểu không? Người thật sự làm cho ta quên hết thấy, thậm chí có thể thân mật tiếp xúc với người.”

“Ta không thích nghe, làm ơn câm miệng đi!” Khúc Tường giãy dụa nói.

“Không, người không biết ta có bao nhiêu để ý người! Sau khi rời câu lạc bộ, ta mới phát hiện số điện thoại người cho ta là giả, thông tin về người cái gì cũng không lưu lại, ta lo lắng phiền muộn không có cách nào làm việc, trong đầu đều là thân ảnh của người, còn có cảm giác thỏa mãn khi ở cùng người, kia khiến cho ta quả thực điên rồi; ta thuê thám tử, tìm nơi ở của người. Nếu ngay cả tên người cũng là giả, ta căn bản là không biết chính mình nên làm cái gì bây giờ.”

“Người tìm được ta, sau đó thì thế nào?”

“Khi đó ta phá cửa, nhìn thấy người trên sàn nhà, ta nghĩ người đã chết, tim thiếu chút nữa ngừng đập, rõ ràng chúng ta mới gặp nhau một lần thôi, sao ta lại đối với người có cảm giác như vậy, ngay cả ta cũng không hiểu được. Ta liền đem người về nhà, tìm bác sĩ đến khám bệnh, lúc giúp người lau người, người đối với ta nói lời cảm tạ cùng tươi cười khiến ta thiếu chút nữa không kiềm chế nổi bản thân. Sau đó ta cùng người nói đến điều kiện bao dưỡng, cho nên người mới đối với người yêu thương nhưng nhớ ——”

“Ta không có đối với người yêu thương nhưng nhớ, đó là ta nghĩ người muốn tổn thương ta!” Khúc Tường quát.

“Ta biết, chính là tình huống đó, ta tưởng người bị tiền tài hấp dẫn, người có biết lúc đó ta có bao nhiêu sinh khí, ta hy vọng người không phải người như vậy, ta hy vọng người chính mình mê luyện không phải người như vậy, nhưng cho dù người thật sự là như vậy, ta vẫn mê luyện người.”

“Ta không phải người như vậy!”

“Sau toàn bộ hiểu lầm đều được giải thích rõ ràng, ta mới biết được người là một sinh viên. Khi quay về công ty, ta chỉ nhớ đến người, không lòng dạ nào mà làm việc, thậm chí tới chuyện gặp mặt người, nói cái gì cũng được, chính là ta lo lắng người có muốn gặp mặt ta hay không. Dù sao ta cũng hiểu lầm người bán xuân, chúng ta còn cùng nhau hơn mười ngày, trừ bỏ ở trên giường, chúng ta căn bản không cùng nhau xuất hiện, người có xem thường con người của ta hay không, xem ta như động vật đầy thú tính? Ta vừa lo lắng, lại vừa muốn gặp người, vì thế ta có ý định đem quy cách mấy tính mình không hiểu tới hỏi người, nếu ngày đó là người cự tuyệt ta, có lẽ ta sẽ không tới tìm người nữa.”

Khúc Tường nhẹ nhàng hít thở, Âu Bách Xương xoay người, nâng cánh tay ôm lấy thắt lưng cậu, ghé vào lỗ tai cậu nói nhỏ: “Ta thật cao hứng vì người không có cự tuyệt ta, nhưng là ta hơn người bảy, tám tuổi, bây giờ ta sống không như sinh viên các người, không hiểu được người có cho rằng như vậy không thú vị hay không, ta vừa bất an vừa sợ hãi, người biết không? Khi xem cảnh đêm, ta thiếu chút nữa nhịn không được muốn hôn người.”

Khúc Tường không có lên tiếng, chính là thân thể truyền đến rung động.

“Nhưng ta căn không dám hôn người, ta phải tạo cho mình một hình tượng tốt, làm cho người thích ta, không xem ta là người chỉ có xác thịt, mà không có tình yêu. Ta cùng với người ở một chỗ, gần nhau, ta không chỉ mê luyện thân thể người, mà còn cả nụ cười của người, lòng của người, thậm chí cả linh hồn của người.”

“Đủ rồi, không cần nói nữa!” Khúc Tường quát, cậu rời khỏi vòng tay Âu Bách Xương, hốc mắt ướt át.

“Người ngoài mặt nói dễ nghe như vậy, kỳ thật trong lòng người căn bản là không có tin ta, cái gì mê luyện cùng yêu, kia đều là người gạt ta, nếu không có tín nhiệm như thế nào yêu? Vì cái gì người hiểu lầm lí Nghĩa Tín cùng ta có chuyện gì? Đó là bởi vì trong lòng người không hề tin tưởng ta, người một mực hoài nghi ta bán xuân, cho nên khi ta giải thích với người, người hoàn toàn không tin phải không? Thậm chí cười nhạt, cho rằng ta hạ lưu phóng đảng, đối với nam nhân nào cũng có thể!”

“Ta thực sự có lỗi! Khúc Tường.”

“Xuống địa ngục mà hối lỗi, lần đầu tiên của ta là người, người tin tưởng sao? Người nhất định không tin, người nhất định sẽ nói phản ứng của cơ thể ta không giống lần đầu tiên đúng hay không? Cho nên người mới nhận định là ta bán xuân, đã sớm cùng với nam nhân khác!”

“Khúc Tường, ta biết mình sai lầm rồi ——”

“Cơ thể của ta đối với người có phản ứng, chính là ta phức tạp! Rõ ràng biết người đánh giá ta thấp như vậy, vì cái gì còn có phản ứng? Ta hận chết cơ thể của ta, ta thật hy vọng ta có thể cùng với phụ nữ, ta thật hy vọng ta sẽ không nhìn đến nữ nhân lại nghĩ đến người.” Bỗng nhiên Khúc Tường gào khóc: “Ta hận người, càng hận chính bản thân mình, ta trở nên giống với người, đùa giỡn tình cảm của người khác. Nhưng là ít nhất ta còn tốt hơn người, ta chưa cùng các nàng trên giường, cũng không mắng các nàng hạ lưu, thấp hèn.”

“Khúc Tường.....”

“Đừng chạm vào ta, người tên hỗn đản này!”

Âu Bách Xương đem toàn bộ khí lực ôm lấy Khúc Tường: “Tha thứ cho ta được không? Người không biết ta hối hận như thế nào đâu, ta biết ta so với trâu bò giống nhau, hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì, nhưng vì ta rất để ý người. Ta cùng rất nhiều nữ nhân kết giao, chỉ có người mới là mối tình đầu của ta, cho nên ta mới ngốc như vậy, sợ hãi không biết phải làm sao.”

“Ta sẽ không tha thứ cho người, người tên hỗn đản này, người đem lòng người vứt đi. Thích một người nam nhân đã đủ kỳ quái, ta lại còn thích người, khi người tìm đến ta, ta vui sướng cả đêm không ngủ. Nếu người chỉ cần cơ thể của ta liền nói rõ, đừng đánh đồng với tình cảm của ta, mắng ta thấp hèn!”

“Khúc Tường, ta rất hối hận vì ngày đó đã nói ra những lời kia, ta nguyện ý làm tất cả chỉ mong những lời kia chưa từng được nói ra. Thân thể của người, tấm lòng của người, ta đều thích, không biết chính mình nên làm như thế nào mới tốt. Khúc Tường, van cầu người tha thứ cho ta, không đối với ta hờ hững lần nữa!”

Khúc Tường nắm lấy quần áo Âu Bách Xương, cậu khóc khiến cho cả mắt sưng đỏ: “Ta không tin người, không tin!”

“Vậy để cho ta ở bên cạnh người, cho đến khi người tin tưởng ta được không? Nếu người còn chưa tin ta, bắt cứ lúc nào cũng có thể bảo ta rời đi, bảo ta không cần đến tìm người. Khúc Tường, để cho ta ở bên cạnh người? Ta thật sự mê luyện người, từ lần đầu tiên nhìn đến người, tâm trí ta chỉ có mỗi thân ảnh của người; ta yêu người, yêu đến không bao giờ ... hiểu được chính mình đến tội cùng vì cái gì làm ra sự tình kia.”

“Nói lại lần nữa xem.”

“Ta yêu người! Khúc Tường.”

“Nói lại lần nữa xem.”

“Ta thật sự yêu người, Khúc Tường, nếu người có thể tha thứ cho ta, muốn ta từ bỏ Phát Huy, ta cũng nguyện ý.”

Khúc Tường lấy tay che miệng lại, khóc không thành tiếng: “Người không cần gạt ta, Âu Bách Xương, người nếu lại gạt ta, lại hiểu lầm ta, ta thề sẽ không bao giờ tha thứ cho người.”

Nghe được lời nói của Khúc Tường, Âu Bách Xương cảm động nói: “Ta sẽ quý trọng người, Khúc Tường. Ta yêu người, cả đời yêu người.”

Khúc Tường ôm chặt Âu Bách Xương, ở trong lòng hấn khóc đến không thở nổi; Âu Bách Xương khẽ xoa đầu cậu, không ngừng hôn, an ủi cậu.

Khi Khúc Tường khóc đến mệt mỏi, hấn mới ôm Khúc Tường, hai người cùng nhau đi vào mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau, bọn họ giống như còn luyến tiếc mộng đẹp tỉnh lại.

Âu Bách Xương lần đầu tiên cảm thấy được tâm tình nhẹ nhàng như vậy, hơn nữa là phi thường sung sướng mỉm cười tỉnh lại.

Khúc Tường khôi phục tính cách trước kia, một lần nữa thiết lập lại quan hệ, hướng bạn bè từng cùng cậu kết giao nói tạ lỗi, hy vọng có thể một lần nữa làm bạn. Mà cậu cùng Âu Bách Xương, bọn họ cùng nhau đi chơi, cùng nhau tâm sự, hoặc nếu không làm gì sẽ ở lại nhà trọ của Khúc Tường xem TV.

Âu Bách Xương cảm giác Khúc Tường đối với hấn vẫn có cảnh giác, vẫn không được tự nhiên, bảo trì khoảng cách với hấn, hấn không muốn làm Khúc Tường cho rằng hấn chỉ muốn thân thể cậu. Nếu bọn họ vì sai lầm mà bắt đầu, hấn lại càng phải cẩn thận che chở tình cảm lưu luyến này, không muốn làm cho nó vì hiểu lầm mà chấm dứt.

Hấn thường nhẹ nhàng đặt vai kề vai cũng không dám quá độ thân mật, lúc xem TV cố ý hay vô tình khẽ vuốt cậu, lực đạo mềm nhẹ, làm cho cậu không còn đề phòng. Bất quá, mỗi khi hấn nhìn thấy nụ cười của Khúc Tường, hấn lại cảm thấy toàn thân nhiệt hỏa, hấn cơ hồ nhịn không được xúc động muốn cùng cậu triền miên đến vĩnh viễn, sánh cùng thiên địa, hấn cơ hồ không thể chịu đựng được loại tra tấn này.

Bọn họ tiếp tục kết giao ba tháng, nhưng là hấn ngay cả hôn cũng không dám hôn Khúc Tường; ngược lại là có những khi Khúc Tường đắm chiêu nhìn hấn chăm chú, hấn lập tức mặt đỏ tim đập nhanh, hấn đành phải tự mình giải quyết bằng nước lạnh, để tránh chính mình lại làm sai. Dần dần, hấn cảm thấy được Khúc Tường tựa hồ cùng hấn ở một chỗ, rất ít tươi cười, hấn không biết mình làm sai chỗ nào, vì sao có khi cậu lộ ra lo lắng cùng ánh mắt trống rỗng.

Mùa xuân qua đi, có ngày Âu Bách Xương lái xe đưa Khúc Tường về nhà, chỉ thấy Khúc Tường cúi đầu không nói, hấn đem xe tạm dừng bên đường, nhẹ giọng hỏi: “Khúc Tường, người làm sao vậy?”

“Chúng ta chia tay đi!” Hấn kinh hãi: “Vì cái gì?”

“Người cùng ta ở một chỗ rất mệt phải không? Kỳ thật người bắt đầu hối hận đúng hay không?”

Vì cái gì Khúc Tường có suy nghĩ này? Âu Bách Xương suy nghĩ hỗn loạn nói: “Không, Khúc Tường, ta cùng một chỗ với người thực thỏa mãn, tuyệt đối không có hối hận, cũng không mệt, người ngàn vạn lần không nên nghĩ thế.”

“Phải không? Vậy vì sao người nhìn ta ngủ lại thờ dài? Có đôi không nhìn đến ta lại chạy đi WC, có đôi khi lại.....” Khúc Tường cúi gằm mặt: “Có đôi khi ta nghĩ người sẽ hôn ta, nhưng người không có.” Khúc Tường cúi đầu: “Nếu người cảm thấy cùng ta kết giao không thoải mái, cảm thấy ta đơn giản, nói chuyện rất nhàm chán, người đều có thể phản ứng, ta có thể chấp nhận yêu cầu chia tay của người.” Tuy rằng Khúc Tường ngoài miệng nói có thể chịu được, nhưng cậu lại không khống chế được mà rơi lệ.

Âu Bách Xương giật mình, lại đau lòng: “Ta không phiền, cũng không hối hận, ta.....”

Hấn đột nhiên đem mặt Khúc Tường nâng lên, lộ ra vẻ mặt ảo não cùng hổ thẹn: “Sau khi người nghe ta nói, nhất định cho rằng ta cùng với cậu thú không có khác biệt. Khúc Tường, kỳ thật ta rất muốn với người, mỗi lần nhìn mặt của người, nụ cười của người, đôi môi của người, thậm chí chỉ cần nhìn đến tay người, hoặc là lúc người đang ngủ, đều làm cho ta không khống chế được.”

Khúc Tường sâu kín nói: “Người không cần gạt ta, người rõ ràng không có biểu hiện.”

“Không, ta tuyệt đối không bình tĩnh!” Âu Bách Xương hỗn hển nói: “Ta quả thực điên rồi, chúng ta vì sai lầm mà bắt đầu, ta sẽ không để nó tiếp tục sai lầm. Ta không thể để cho người nghĩ rằng ta chỉ là muốn thân thể của người a! Ta tận lực biểu hiện sự tao nhã nho nhã, cũng tận lực không đối với người miên man suy nghĩ, nhưng có khi ta căn bản là không có cách nào khống chế chính mình, đành phải chạy đến phòng tắm

xối nước lạnh, làm cho chính mình bình tĩnh; ngủ ở bên cạnh người đối với ta mà nói là khảo nghiệm tối nghiêm khắc, ta rốt cuộc chịu không nổi. Ta rất muốn tiến vào thân thể của người, để người dùng ánh mắt cùng thanh âm cầu khát vây quanh ta, ta còn muốn vuốt ve thân thể của người.....”

“Đủ rồi, người không cần gạt ta!”

Âu Bách Xương vội la lên: “Ta tuyệt đối không có lừa người, ta thậm chí —— lại nói chuyện đáng xấu hổ, ta thậm chí còn phải tự mình giải quyết. Ở bên cạnh người làm chuyện vô sỉ như vậy, nếu là bị người tỉnh lại phát hiện, ta thật sự liền xong đời.”

Khúc Tường đỏ mặt: “Người gạt ta?”

“Chuyện đáng xấu hổ như vậy, ta cần lừa người sao?” Âu Bách Xương xấu hổ đỏ mặt: “Ta cảm thấy ta quả thực so với động vật không có gì khác biệt, hiện tại chính là, có người ngồi bên người, ta sẽ toàn thân khô nóng, đầu óc thậm chí nghĩ muốn người. Khúc Tường, bởi vì chuyện này mà người chán ghét ta sao?”

“Người rất khó chịu phải không?”

“Ta.....” Âu Bách Xương còn không kịp nói tiếp, tay Khúc Tường đã đã vuốt ve thắt lưng hắn. Âu Bách Xương kinh ngạc nhìn cậu, Khúc Tường đem miệng nâng lên, tìm kiếm môi hắn. Âu Bách Xương cả kinh không biết như thế nào cho phải, nhưng hắn cảm thấy đôi tay không quá thuần thực của Khúc Tường chạm vào dây lưng mình, lôi áo sơ mi ra, đem nút quần mở ra.

“Khúc Tường!”

“Ta..... Ta có thể!” Khúc Tường xấu hổ nói không ra lời. Cậu hôn Âu Bách Xương, nhẹ nhàng, tìm Âu Bách Xương loạn nhịp; mà tay Khúc Tường chậm rãi đi vào trong quần hắn, lướt qua bụi cỏ, cảm phần thân Âu Bách Xương đang kích động dâng trào dục vọng.

Âu Bách Xương than nhẹ, thân thể không chịu được mà run rẩy; Khúc Tường chậm rãi vỗ về chơi đùa, hắn bắn ra thẩm ướt tay cậu.

Cậu xoa nắn, đôi mắt một mảng sương mờ, Âu Bách Xương rốt cuộc chịu không nổi toàn thân một trận mãnh chiến.

Khúc Tường đem mặt dựa vào Âu Bách Xương, ngửi thấy mùi trên người hắn, mùi kia lan tỏa khắp người cậu, cậu thấp giọng nói: “Ta cũng rất muốn với người. Bách Xương, người nguyện ý không?”

Âu Bách Xương vừa vui vừa sợ, tay Khúc Tường âu yếm hạ thân hắn, hắn rước lấy một cỗ nhiệt hỏa: “Ông trời, ta chờ không kịp, người mau tới đây đi!”

“Làm sao?” Nhìn chỗ ngồi nhỏ hẹp, Khúc Tường nhất thời không biết làm sao.

“Dem chân người qua là có thể.”

Khúc Tường rốt cục hiểu Âu Bách Xương muốn nói gì, cậu đỏ mặt đem chân qua, bắc ngang thắt lưng Âu Bách Xương, ngồi trên người hắn; cảm giác Âu Bách Xương động đậy, thân thể cậu nhịn không được khô nóng cùng run rẩy. Nghe thấy Âu Bách Xương hít thở không thành tiếng, Khúc Tường cả kinh nói: “Ta đè lên người sao?”

“Không phải, là người làm cho ta phát cuồng!” Âu Bách Xương hôn Khúc Tường, đem quần Khúc Tường cởi bỏ, hắn run rẩy nói: “Thực xin lỗi, Khúc Tường, người tha thứ cho ta, ta thật sự không đợi được đến lúc về nhà, người nhất định mang ta là súc sinh!”

Khúc Tường xấu hổ nhẹ giọng nói: “Ta cũng muốn người, Bách Xương, ta đây cũng là súc sinh sao?”

Âu Bách Xương nở nụ cười: “Thực xin lỗi, ta không nên nói mình như vậy.” Lập tức, Khúc Tường vặn vẹo làm cho Âu Bách Xương thở hắt kinh ngạc: “Nga, ông trời, người đừng động, ta có thể rất kích động, ta chờ giờ khắc này đã lâu lắm rồi.”

Âu Bách Xương đưa tay dính chút nước bọt, xâm nhập dũng đạo của Khúc Tường; hắn nhẹ nhàng chuyển nhập xoa nắn, cảm giác thân thể cậu mềm mại, nóng bỏng. Âu Bách Xương rốt cuộc chịu không được đem dục vọng của chính mình tiến vào thân thể Khúc Tường.

Khúc Tường phát ra thanh âm, tùy hấn từng chút từng chút một tiến vào, cậu chộp lấy vai hấn, tay bắt tri bắt giác dùng thêm sức.

Âu Bách Xương nhin không được hỏi: “Thực xin lỗi, người đau không?”

Khúc Tường hăm sâu biểu tình mê người nhìn Âu Bách Xương trù mến.

Khúc Tường lắc đầu: “Không, thật thoải mái, ta chịu không nổi, a!” Khúc Tường kêu lên, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống; Âu Bách Xương tựa như mất đi lý trí, mãnh liệt điên cuồng đoạt lấy nhiệt hỏa trong dũng đạo Khúc Tường.

Khúc Tường ôm lấy bờ vai hấn, không ngừng thừa nhận sự cuồng loạn của hấn, vì cự độ khoái cảm mà run rẩy không nói nên lời, chỉ có thể đem thân thể tất cả đều giao cho Âu Bách Xương.

Âu Bách Xương hôn cổ cậu, ngực, tiếp theo xé mở áo cậu; hôn nụ hoa kia, hạ thân càng thêm xâm nhập vào trong cơ thể Khúc Tường.

Khúc Tường quát to một tiếng, hai người đạt tới cực điểm.

Cao trào qua đi, Khúc Tường thở dốc ôm chặt Âu Bách Xương, toàn thân hư nhược dựa vào hấn.

Âu Bách Xương giúp cậu mặc quần áo, hấn ôm chặt cậu, lần thứ hai hôn lên môi Khúc Tường: “Ta yêu người, Khúc Tường!”

“Ta cũng yêu người, Bách Xương!” Cậu hôn thật sâu, giống như thế nào cũng không đủ.

Âu Bách Xương đột nhiên đẩy Khúc Tường ra: “Thân thể của người có khỏe không? Ta là rất kích động.”

Khúc Tường mặt đỏ cúi đầu, ở trên vai Âu Bách Xương nói nhỏ: “Thân thể có chút đau, nhưng là ta lại thực sự thỏa mãn. Bách Xương, ta cảm thấy được ta càng yêu người.”

Âu Bách Xương ở trong bóng tối mỉm cười, âu yếm ôm lấy thân thể mềm nhẹ của Khúc Tường.

Ở trong bóng tối, hai người yên lặng chăm chú nhìn nhau, lấy nụ hôn nói với nhau lời yêu thương, cùng nhau thề non hẹn biển.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/liep-ai-dich-nam-nhan>